

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๓๒
วันพฤหัสบดี ที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๑๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๔๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกมาประชุมทั้งหมด ๒๔๐ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : วันนี้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๑๔ จะมีท่านสมาชิกขอแก้ไขอย่างไรหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกขอแก้ไข ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ชุดที่ ๒ ครั้งที่ ๑๔

ระเบียบวาระที่ ๓ เป็นวาระกระทู้ถาม กระทู้ถามด่วนลำดับ ๑ ของคุณบุญชนะ อัดถากร ตามนายกรัฐมนตรี เรื่อง พฤติกรรมของนักธุรกิจญี่ปุ่น

นายบุญชนะ อัดถากร : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม บุญชนะ อัดถากร ขอตั้งกระทู้ถามด่วน ตามท่านนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในระยะ ๒ เดือนเศษมานี้ ได้มีรายงานข่าวในหน้าหนังสือ

พิมพ์หลายฉบับเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักธุรกิจญี่ปุ่นหลายเรื่องด้วยกัน อาทิ เช่น เรื่องอหิบดี
กรมศุลกากรได้ให้สัมภาษณ์ว่า นักธุรกิจชาวญี่ปุ่นเป็นพวกที่ลักลอบหนีภาษีศุลกากรมากกว่า
ชาติอื่น ได้สั่งปรับไปแล้วเป็นเงินกว่า ๑๐๐ ล้านบาท อีกเรื่องหนึ่งปรากฏว่ามีนักธุรกิจชาว
ญี่ปุ่นจำนวนหนึ่งได้พยายามที่จะเข้าครอบงำกิจกรรมต่างๆ ทางเศรษฐกิจ เช่น ในการโรงแรม
และการอุตสาหกรรมบางอย่างที่เคยเป็นของคนพื้นเมือง ฯลฯ ทางจังหวัดเชียงใหม่ และหัวเมือง
ทางภาคเหนือมากขึ้นเป็นลำดับ นอกจากนี้ยังปรากฏว่านักธุรกิจชาวญี่ปุ่น ได้ระบายของมี
พิษเข้ามาขายในประเทศไทย เป็น ดี.ดี.ที. ร้ายแรง ที่ไม่อนุญาตให้ใช้ ฯลฯ

พฤติกรรมของชาวญี่ปุ่นดังกล่าวนี้ ทำให้เป็นที่น่าวิตกว่า ถ้าเป็นความจริงก็จะ
ทำให้สัมพันธภาพระหว่างไทยกับญี่ปุ่น ทั้งในระดับประชาชนและระดับชาติเสื่อมโทรมลงเป็น
ลำดับ คนไทยก็จะเกลียดชาวญี่ปุ่นมากขึ้นเรื่อย ๆ ไม่เป็นผลดีแก่ประเทศทั้งสอง สมควรที่
รัฐบาลจะหาทางป้องกันแก้ไขเสียแต่ต้นมือ จึงขอเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีว่า

๑. ข้อเท็จจริงตามรายงานข่าวต่างๆ ดังกล่าวข้างต้นนั้น มีมูลความจริงประการ
ใดบ้างหรือไม่เพียงใด

๒. ถ้าเป็นความจริง รัฐบาลมีนโยบายจะป้องกันแก้ไขหรือจัดให้หมดไปโดย
ใช้มาตรการอย่างไรบ้างหรือไม่

พลโท แสง เสนาณรงค์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติดังต่อไปนี้

เกี่ยวกับภาษีศุลกากร กรมศุลกากรได้ตรวจสอบห้างร้านซึ่งมีพฤติกรรมน่าสงสัย
ว่าหลีกเลี่ยงมิได้ชำระค่าภาษีอากรสำหรับสินค้าประเภทต่างๆ ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร
ครบถ้วนตามวิธีการ สําแดงราคาสินค้าต่อกรมศุลกากรต่ำกว่าราคาซื้อขายที่แท้จริง และปรากฏ
ว่าห้างร้านที่ตรวจพบความผิดดังกล่าว เป็นห้างร้านซึ่งบริหารงานโดยชาวญี่ปุ่นหลายแห่ง กรม
ศุลกากรจึงได้ทำการปรับบริษัทห้างร้านเหล่านี้ตามกฎหมายเป็นเงินประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท
จากหลักฐานที่ตรวจพบดังกล่าวข้างต้น ทำให้กรมศุลกากรมีหลักฐานราคาซื้อขายที่แท้จริงใช้

ยันต่อผู้นำของเข้าต่าง ๆ ในอันที่จะป้องกันมิให้การกระทำในลักษณะเดียวเกิดขึ้นอีกได้ เช่น เคมีภัณฑ์ชนิดต่าง ๆ วิทยุโทรทัศน์ พัดลมและอะไหล่จักรเย็บผ้า เครื่องจักรชนิดต่าง ๆ อะไหล่รถยนต์ อะไหล่รถจักรยานยนต์ เครื่องสำอาง เครื่องมือกล เครื่องเขียน ยารักษาโรค อุปกรณ์เครื่องไฟฟ้าต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนสินค้าประเภทอื่นๆ ที่ยังไม่มีหลักฐานซื้อขายที่แท้จริงกรมศุลกากรได้ใช้มาตรการป้องกันโดยวิธีไม่ยอมรับราคาในบัญชีราคาสินค้า อินวอยซ์ (invoice) ซึ่งบริษัทนำมาแสดง และประเมินราคาเพิ่มขึ้นเทียบเคียงกับสินค้าซึ่งผลิตจากประเทศยุโรปและอเมริกาเกี่ยวกับโรงแรมและอุตสาหกรรมในจังหวัดภาคเหนือ ได้แก่จังหวัดเชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน เชียงราย แพร่ แม่ฮ่องสอน น่านและตราดนั้น โรงแรมชั้นนำรวมทั้งสิ้น ๓๘ แห่ง โรงแรมดังกล่าวนี้ไม่ปรากฏว่ามีชาวญี่ปุ่นเป็นเจ้าของมีส่วนร่วมในเจ้าของหรือเป็นผู้ดำเนินงานแต่ประการใด สำหรับอุตสาหกรรมผลิตสินค้าพื้นเมืองในภาคเหนือ ปรากฏว่ามีชาวญี่ปุ่นร่วมเป็นเจ้าของถือหุ้นร้อยละ ๔๐ เพียงโรงงานเดียว ซึ่งตั้งอยู่ ณ อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ โรงงานดังกล่าวนี้ทำการผลิตและจำหน่ายเครื่องเขิน เครื่องแกะสลัก เครื่องปั้นดินเผา และสิ่งทอ สำหรับมาตรการป้องกันชาวต่างด้าวเข้าประกอบอาชีพในธุรกิจบางประเภทนั้น ในปัจจุบันนี้ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ กำหนดหลักเกณฑ์ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ซึ่งครอบคลุมถึงอุตสาหกรรมพื้นเมืองในภาคเหนือไว้ด้วยอยู่แล้ว เกี่ยวกับการซื้อ ดี.ดี.ที. ในขณะนี้กระทรวงสาธารณสุขไม่ได้ซื้อ ดี.ดี.ที. จากนักธุรกิจชาวญี่ปุ่นและชาวอเมริกัน ทั้งนี้เนื่องจากในขณะนี้ราคา ดี.ดี.ที. ในตลาดโลกที่มีราคาสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากอัตราการผลิตไม่พอกับความต้องการของผู้ใช้ กระทรวงสาธารณสุขจึงได้ดำเนินการติดต่อขอความช่วยเหลือจากองค์การยูนิเซฟ ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศให้เป็นผู้จัดซื้อให้ อนึ่งความต้องการใช้ ดี.ดี.ที. ในการปราบยุงของกระทรวงสาธารณสุขต้องใช้ปีละประมาณ ๑,๒๐๐ ตัน แต่งบประมาณเท่าที่มีอยู่ในขณะนี้ แม้จะได้รับความช่วยเหลือจากยูนิเซฟช่วยซื้อจัดให้ในราคาที่ถูกกว่าราคาตลาดโลกก็ตาม งบประมาณเท่าที่มีอยู่ในปีนี้ก็พอที่กระทรวงสาธารณสุขจะจัดซื้อได้เพียงได้เกิน ๗๐๐ ตันเท่านั้น กระทรวงสาธารณสุขมีความจำเป็นอย่างแท้จริงที่จะต้องซื้อ ดี.ดี.ที. ในการปราบยุง โดยวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมและกำจัดไข้มาเลเรีย ตามสถิติในขณะนี้ปรากฏว่า อัตราการป่วยและตายเนื่องจากไข้มาเลเรียในประเทศไทยยังมีอัตราสูงเป็นที่น่าวิตก แม้กระทรวงสาธารณสุขจะได้ดำเนินการในเรื่องนี้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๓ แล้ว

ก็ตาม แต่ปรากฏว่าอัตราการป่วยและตายด้วยไข้มาเลเรียในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน มีแนวโน้มเอียงที่สูงขึ้นอย่างน่าวิตกในช่วงระยะเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา อัตราผู้ป่วยด้วยโรคมาเลเรียสูงขึ้นในอัตราถึง ๒ เท่า ซึ่งย่อมเป็นผลเสียต่อสุขภาพอนามัยและเศรษฐกิจของประเทศชาติอย่างมากมาย สาเหตุดังกล่าวเนื่องจากการย้ายถิ่นฐาน เปลี่ยนแปลงที่ทำมาหากินของประชาชนในส่วนต่างๆ ของประเทศ อันเป็นการทำให้การกระจายของเชื้อมาเลเรียกว้างขวางยิ่งขึ้น องค์การอนามัยโลกยังคงแนะนำให้ประเทศสมาชิกที่มีการระบาดของไข้มาเลเรียเหลืออยู่ ใช้ ดี.ดี.ที. ในการพ่นปราบยุง โดยรับรองประสิทธิภาพและรับรองความปลอดภัยจากอันตรายของ ดี.ดี.ที. องค์การอนามัยโลกมิได้เคยลงมติหรือชี้แจงถึงอันตรายของ ดี.ดี.ที. แก่ประเทศสมาชิกเลยนอกจากนี้ยังได้พยายามขอร้องประเทศผู้ผลิต ดี.ดี.ที. ให้ผลิตต่อไปอีก เพื่อให้พอเพียงกับความต้องการของประเทศสมาชิกผู้ใช้ กระทรวงสาธารณสุขมีประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง หลังจากที่ได้อำนาจ ดี.ดี.ที. ปราบยุงมาเป็นระยะเวลา ๒๕ ปี โดยใช้พนักงานพ่น ดี.ดี.ที. รวมทั้งสิ้นประมาณ ๒ หมื่นคน ปฏิบัติงานติดต่อกันมาโดยปราศจากอันตรายหรือมีอาการที่แสดงว่าเกิดอันตรายจากพิษของ ดี.ดี.ที. แม้แต่รายเดียว กระทรวงสาธารณสุขจึงยืนยันว่า มีความจำเป็นที่จะต้องใช้อำนาจ ดี.ดี.ที. ในการกำจัดยุงต่อไป การที่จะเปลี่ยนแปลงไปใช้สารอย่างอื่นนั้น นอกจากไม่ได้ผลเท่าที่ควรแล้ว ยังต้องสิ้นเปลืองงบประมาณแผ่นดินขึ้นอีกหลายเท่าตัว การที่บางประเทศออกประกาศเลิกใช้ ดี.ดี.ที. เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสวีเดนนั้น ก็เนื่องจากประเทศเหล่านั้นไม่มีไข้มาเลเรียเหลืออยู่ จึงไม่จำเป็นต้องใช้อำนาจ ดี.ดี.ที. อีกต่อไป กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ และกองควบคุมอาหารและยา กรมส่งเสริมสาธารณสุข ได้เก็บตัวอย่างอาหารประเภทพืชผักและผลไม้ให้กองวิเคราะห์อาหารและเครื่องดื่มตรวจสอบจำนวน ๔๔๑ ตัวอย่างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ตรวจพบสารตกค้างของ ดี.ดี.ที. ๑๕๘ ตัวอย่างหรือประมาณ ๓๖ เปอร์เซ็นต์ ของตัวอย่างทั้งหมด ปรากฏว่ามีประมาณ ดี.ดี.ที. เพียง ๐.๐๐๑ ส่วนในล้านส่วน จนถึง ๓๔ ส่วนในล้านส่วนเท่านั้น ซึ่งปริมาณที่ตรวจพบนี้นับว่าต่ำกว่าข้อกำหนดขององค์การอนามัยโลก และองค์การอาหารและเกษตร ซึ่งกำหนดให้มี ดี.ดี.ที. ในอาหารได้ไม่เกิน ๗ ส่วนในล้านส่วน จึงนับว่าอัตราการตกค้างของสาร ดี.ดี.ที. ที่ตรวจพบอยู่ในเกณฑ์ที่ปลอดภัย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กระตุ้ถามด่วนลำดับ ๒ ของคุณสุรินทร์ มาศดิตถ์ ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง ข้าวสารสำรอง

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ จาก นครศรีธรรมราช ขอกราบเรียนท่านประธานว่า กระตุ้ถามด่วนของกระผมนี้ เป็นเหตุการณ์ เมื่อหนึ่งเดือนเศษมาแล้ว กระผมขอตั้งกระตุ้ถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

เนื่องจากปรากฏว่า การบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนในเรื่องข้าวสาร บริโภคในราคาแพงนั้น รัฐบาลได้ให้กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ นำข้าวสารสำรอง ออกขายในราคาถูกให้แก่ประชาชนในกรุงเทพมหานครเป็นส่วนใหญ่ ราษฎรในจังหวัด อื่นๆ อีก ๗๐ จังหวัด คงซื้อข้าวสารราคาถูก ที่ได้รับการช่วยเหลือจากกรมการค้า ภายในโดยส่งข้าวสารไปบ้างนั้น จำนวนข้าวสารที่ส่งไปให้ก็น้อย ไม่พอกับความต้องการ ใน จำนวนน้อยนั้นยังไปไม่ถึงจังหวัดนั้นๆ และไปไม่ถึงมือราษฎร เช่น ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ทราบว่าได้รับข้าวสารไปเดือนละ ๕,๐๐๐ กระสอบ แต่บริษัทจังหวัดที่ได้รับไปนั้นไม่ได้นำไป ถึงจังหวัดทั้งหมด ทราบว่าคงเอาเฉพาะกระดาษลังกับเงินไป ส่วนข้าวสารจำนวนหนึ่งขายให้ แก่บริษัทในกรุงเทพมหานคร ราษฎรในจังหวัดนครศรีธรรมราชจึงขอซื้อข้าวสาร ๕ เกล็ด- เซ็นต์บริโภคในราคาถังละ ๘๐ บาท ในอำเภอรอบนอกถังละ ๘๕ บาท มีความเดือดร้อน เป็นอย่างยิ่งในจังหวัดพังงามีพลเมือง ๑๕๐,๐๐๐ คนเศษ การทำนามีเล็กน้อย ไม่เพียงพอ เลี้ยงคนในจังหวัด ต้องอาศัยข้าวสารจากจังหวัดอื่นตลอดมา กรมการค้าภายในส่งไปให้เดือน ละ ๕,๕๐๐ กระสอบ ทั้งๆ ที่ราษฎรต้องบริโภคเดือนละประมาณ ๑๒,๐๐๐ กระสอบ เมื่อ วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๑๗ สหกรณ์ผู้บริโภคอำเภอท้ายเหมือง ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่เป็นกรรมกร เหมืองและคนยากจนได้ส่งตัวแทนมาติดต่อพร้อมหนังสือรับรองของผู้อำนวยการจังหวัดพังงา ว่า ขาดแคลนข้าว ขอให้พิจารณาขายให้สหกรณ์ผู้บริโภคอำเภอท้ายเหมือง ๑๕๐ กระสอบ กรมการค้าภายในก็ไม่ยอมให้ไป แสดงว่าข้าวสารสำรองของกรมการค้าภายในนั้น ไม่ได้มีอยู่ ตามจำนวนที่เป็นจริงหรืออย่างไร เรื่องนี้หากไม่แก้ไขจะเดือดร้อนแก่ประชาชนทั่วประเทศ จึงขอเรียนถามว่า

๑. ระเบียบการสำรองข้าวสารไว้นั้นมีอย่างไร ขณะนี้มีข้าวสารสำรองไว้จำนวนเท่าใด เก็บไว้ที่ใดบ้าง และแต่ละแห่งเก็บไว้จำนวนเท่าใด

๒. ตามที่นักศึกษาบางกลุ่มขอเข้าตรวจสอบสถานที่เก็บข้าวสาร ทำไมจึงไม่อนุญาตให้เข้าตรวจสอบ

๓. ตามที่เข้าใจกันว่าข้าวสารสำรองไม่มีตามจำนวนจริง คงมีหนังสือรับรองของธนาคารไว้แทนข้าวสารนั้น เป็นความจริงหรือไม่ หากจริง ขณะนี้มีหนังสือรับรองธนาคารไว้บ้าง จำนวนเท่าใด คิดเป็นจำนวนข้าวสารเท่าใด

๔. ท่านจะจัดการส่งข้าวสำรองในราคาถูกจากกรุงเทพมหานครไปช่วยราษฎรยากจนให้ซื้อข้าวสารในราคาถูกทุกจังหวัดได้หรือไม่ หากได้จะดำเนินการโดยด่วนได้หรือไม่ หากไม่ได้เพราะเหตุใด หากได้จะจัดทำให้ทั่วถึงจะได้หรือไม่

นายชาญชัย ลีถาวร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระทรวงพาณิชย์ขอตอบกระทู้ถามด่วน เรื่อง ข้าวสารสำรอง ของ ท่านผู้มีเกียรติดังนี้

๑. กระทรวงพาณิชย์ได้กำหนดระเบียบให้ผู้ส่งออกต้องสำรองข้าวบริโภคภายในประเทศอัตราร้อยละ ๕๐ ของปริมาณที่ได้รับอนุญาตให้ส่งออก โดยให้สำรองเป็นข้าวขาว ๕ เปอร์เซ็นต์ และ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ หรือจะสำรองข้าวชนิดใด จำนวนเท่าใดก็ได้ โดยขายข้าวสารสำรองให้กรมการค้าภายในตามราคาที่กระทรวงพาณิชย์กำหนด ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๑๗ กระทรวงพาณิชย์มีข้าวสำรอง ซึ่งผู้ส่งออกพร้อมที่จะส่งมอบให้กระทรวงพาณิชย์ได้ เมื่อกระทรวงพาณิชย์ต้องการเป็นจำนวน ๒,๗๗๑,๑๗๐ กระสอบ ข้าวสำรองดังกล่าวเนื่องจากโกดังเก็บรักษาและกำลังการขนส่งมีจำกัด กรมการค้าภายในจึงได้ทยอยรับมอบนำมาเก็บไว้ที่โกดังขององค์การคลังสินค้า ตำบลบุคคโล กรุงเทพมหานครได้วันละประมาณ ๓๐,๐๐๐ ถึง ๓๕,๐๐๐ กระสอบเป็นประจำทุกวัน และมีข้าวเก็บเป็นสต็อกไว้ในโกดังประมาณไม่ต่ำกว่า ๑๐๐,๐๐๐ กระสอบเป็นประจำ

๒. กระทรวงพาณิชย์ได้ตอบชี้แจงแก่ศูนย์กลางนักเรียนอาชีวศึกษาแห่งประเทศไทย

ไทยไปแล้วว่า ได้ดำเนินการขายข้าวให้จังหวัดต่างๆ ในความสงเคราะห์ร้านสมทบเขตต่างๆ ส่วนราชการต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร จัดให้มีการจำหน่ายข้าวเร่ หมุนเวียนตามย่านที่ประชาชนยากจนอาศัย และตั้งหน่วยจำหน่ายเคลื่อนที่ ซึ่งปรากฏว่าเหตุการณ์ต่างๆ ได้คลี่คลายลงเกือบจะเข้าสู่ภาวะปกติ ปัญหาเรื่องข้าวไม่เพียงพอ หรือปัญหาการจำหน่ายข้าวให้ประชาชนและหน่วยต่าง ๆ จึงยังไม่จำเป็นต้องรบกวนจากศูนย์ในเรื่องการตรวจนับสต็อกและการจำหน่าย ในขณะที่ การตรวจนับข้าวสต็อกในโกดังต่างๆ ในกรุงเทพมหานครรวมทั้งโกดังขององค์การคลังสินค้า ผู้แทนกระทรวงพาณิชย์และหน่วยราชการอื่นๆ เช่น สำนักงานสถิติแห่งชาติ สมาคมข้าว สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และเจ้าหน้าที่ตำรวจได้ทำการตรวจเป็นประจำเดือนอยู่แล้ว

๓. ข้าวสำรองตามจำนวนจริงในข้อ ๑. และสำหรับผู้ส่งออกรายใดที่กรมการค้าภายในยังมีได้รับมอบข้าวสำรองมาเก็บไว้ในโกดังขององค์การคลังสินค้า จะต้องมีหนังสือคำประกันของธนาคาร เพื่อรับรองการส่งมอบจนครบถ้วนเสร็จสิ้นแล้ว กระทรวงพาณิชย์จึงจะคืนหนังสือคำประกันธนาคารนั้นให้ ซึ่งขณะนี้ยังคงส่งมอบถึงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๑๗ คิดเป็นจำนวนข้าวขาว ๑,๖๗๑,๓๒๐ กระสอบ ซึ่งได้ทำการรับมอบอยู่เป็นประจำตามข้อ ๑. ทุกวัน

๔. ในขณะนี้กระทรวงพาณิชย์ได้จัดส่งข้าวสำรองในราคาถูกลงจากกรุงเทพมหานครไปช่วยราษฎรทุกจังหวัดที่ขอซื้อมาอยู่แล้ว โดยพิจารณาจำหน่ายให้ตามจำนวนประชากรและสภาพของท้องถิ่น ว่าเป็นแหล่งผลิตข้าวได้เองหรือไม่ หากจังหวัดใดผลิตข้าวได้เองก็จะจำหน่ายให้น้อยกว่าจังหวัดที่ไม่ใช่แหล่งผลิตข้าว โดยพิจารณาถือปริมาณความต้องการบริโภคข้าวของพลเมืองในแต่ละจังหวัดนั้น ๆ เป็นเกณฑ์ เช่นจังหวัดที่ผลิตข้าวได้ ให้ไว้ประมาณ ๕ เปอร์เซ็นต์ จังหวัดที่ผลิตข้าวได้น้อย ก็ให้สูงขึ้นไปถึง ๒๐-๒๕ เปอร์เซ็นต์ของยอดปริมาณข้าวบริโภคในจังหวัดแต่ละเดือนเป็นต้น โดยเฉพาะในจังหวัดภาคใต้ให้มากกว่าจังหวัด ทั้งนี้เพราะปริมาณข้าวสำรองมีจำกัด ไม่สามารถจะแบ่งเฉลี่ยให้ได้ทุกจังหวัดเต็มตามความต้องการของแต่ละจังหวัด ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: กระตุกถามด้วยลำดับ ๓ ของคุณจำลอง เทวารุท
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การกำหนดแบบเรียนชั้นประถมศึกษา

นายจำลอง เทวารุท: ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าขอตั้งกระตุกถามด้วย ตาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

ด้วยโรงเรียนต่างๆ จะทำการเปิดภาคเรียนประจำปีการศึกษา ๒๕๑๗ ในเดือน
พฤษภาคม ศกนี้แล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นห่วงใยผู้ปกครองนักเรียนซึ่งมีฐานะยากจนเป็นอย่างยิ่ง
เพราะจะต้องรับภาระรายจ่ายในการจัดการศึกษาของบุตรหลานของตนอย่างหนัก ทั้งค่าเล่าเรียน
ค่าหนังสือเรียน ค่าเสื้อผ้าและค่าอุปกรณ์การศึกษาต่างๆ รวมทั้งค่าอาหารกลางวันเป็นต้น
และขณะนี้ก็ได้ทราบข่าวว่า เจ้าของโรงเรียนราษฎร์กำลังขอขึ้นค่าเล่าเรียนกันอีก ทำให้ข้าพเจ้า
รู้สึกห่วงใยยิ่งขึ้นเป็นทวีคูณ เกรงว่าการศึกษาของชาติจะถูกจำกัดให้เรียนได้เฉพาะคนที่มีฐานะ
ทางการเงินดีเท่านั้น ส่วนคนที่ยากจนแต่มีสติปัญญาดี จะไม่มีโอกาสได้เรียนเลย ผลเสียหาย
ก็ย่อมตกอยู่กับประเทศชาติอย่างไม่มีปัญหา สิ่งที่คุณปกครองต้องรับภาระหนักอีกประการหนึ่ง
ก็คือเรื่องแบบเรียนและหนังสือประกอบการเรียน ปรากฏว่ากระทรวงศึกษาธิการมักจะเปลี่ยน
แบบเรียนและหนังสือประกอบการเรียนบ่อยๆ ทำให้ผู้ปกครองที่มีฐานะยากจนต้องได้รับ
ความเดือดร้อนอย่างหนัก ซึ่งแต่เดิมมานั้นหนังสือเรียนเมื่อที่ๆ เรียนแล้วก็สามารถให้น้อง
คนต่อๆ มาเรียนได้ตั้งหลายคน ช่วยให้ลดค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองที่มีฐานะยากจนได้อย่าง
มาก แต่ในปัจจุบันไม่สามารถที่จะให้น้องคนต่อๆ มาเรียนได้เลย นอกจากนั้นการย้ายสถานที่
ที่เรียนในชั้นเดียวกัน จากโรงเรียนหนึ่งไปเรียนอีกโรงเรียนหนึ่งยังต้องซื้อหนังสือใหม่ หรือ
ซื้อเพิ่มเติมอีก ก็ยิ่งทำให้เพิ่มภาระรายจ่ายแก่ผู้ปกครองโดยไม่จำเป็นเลย โดยเฉพาะในปัจจุบัน
ผู้ปกครองต้องรับภาระหนักในด้านค่าครองชีพต่างๆ ซึ่งจำเป็นแก่ชีวิตประจำวันมีราคาสูงทวี
ขึ้นเรื่อยๆ อยู่แล้ว นอกจากนั้นโรงเรียนราษฎร์ซึ่งอยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการ
ยังกำหนดแบบเรียนหนังสือประกอบการเรียน ตลอดจนสมุดและเครื่องเขียนต่างๆ มากเกิน
ความจำเป็น และยังบังคับให้ต้องซื้อจากโรงเรียนราษฎร์อีกด้วย ผู้ปกครองก็ต้องซื้อตามที่
โรงเรียนกำหนดมา มิฉะนั้นก็ไม่ได้เรียน ซึ่งก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ปกครองผู้มีฐานะ
ยากจนเป็นอย่างมาก ดูเสมือนหนึ่งโรงเรียนราษฎร์นั้นตั้งขึ้นเพื่อขายหนังสือและอุปกรณ์

การเรียนโดยเฉพาะไป โดยมีได้คำนึงถึงผู้ปกครองที่มีฐานะยากจนแต่อย่างใด พฤติกรรมทางด้านการศึกษาตามที่ข้าพเจ้าได้เรียนมาให้ทราบนี้ทำให้การศึกษาของชาติต้องถูกจำกัดเฉพาะผู้ที่มีฐานะทางการเงินดีเท่านั้นจึงจะเรียนได้ ส่วนผู้ที่มีฐานะยากจนแต่มีสติปัญญาดีก็ไม่มีโอกาสที่จะเรียนได้เลย การที่ผู้ที่มีฐานะยากจนแต่มีสติปัญญาดีไม่สามารถจะเรียนได้ก็ย่อมจะเป็นปัญหาต่อสังคม และเป็นอันตรายต่อประเทศชาติในอนาคตได้ด้วยความห่วงใยในอนาคตของเยาวชนของชาติ และไม่ต้องการให้การศึกษาของชาติถูกจำกัด หรือถูกผูกขาดให้เรียนได้เฉพาะผู้ที่มีฐานะดีเท่านั้น จึงขอเรียนถามว่า

๑. กระทรวงศึกษาธิการมีมาตรการประการใดบ้าง ที่จะให้คนยากจนมีโอกาสได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างเท่าเทียมกันและโดยทั่วถึงกันตามกำลังสติปัญญาของตนเอง เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติของเราในอนาคต

๒. กระทรวงศึกษาธิการจะกำหนดแบบเรียนและหนังสือประกอบการเรียนให้เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ โดยไม่ต้องเปลี่ยนแปลงบ่อยๆ ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ประชาชนจะได้หรือไม่ประการใด

๓. กระทรวงศึกษาธิการจะไม่อนุญาตให้โรงเรียนราษฎร์ขึ้นค่าเล่าเรียนอีก จะได้หรือไม่และมีมาตรการประการใดบ้างที่จะควบคุมโรงเรียนอย่างทั่วถึง เพื่อมิให้เรียกเก็บค่าเล่าเรียนเกินกว่าที่กำหนดไว้ หรือเรียกเก็บค่าบำรุงหรือเงินอื่นใดเกินกว่าที่กำหนดให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ประชาชนบ้างไหม ขอขอบคุณครับ

นายอภัย จันทวิมล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระทรวงศึกษาธิการขอตอบกระทู้ตามตัวของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. กระทรวงศึกษาธิการมีมาตรการหลายอย่างที่มุ่งหมายช่วยให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาอย่างดีที่สุดตามกำลังสติปัญญาของเด็กนั้นๆ ไม่ว่าพ่อแม่ของเด็กจะมีฐานะยากจนหรือมีภูมิฐานะอยู่ ณ จังหวัดใดก็ตาม เช่น

(๑) จัดขยายโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ม.ศ. ๑ ถึง ม.ศ. ๓ ให้มีครบทุกอำเภอ

ให้มีโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ม.ศ. ๔ ถึง ม.ศ. ๕ ครอบคลุมจังหวัด และให้มีโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ทุกเขตศึกษา

(๒) ปรับปรุงและจัดโรงเรียนตลอดจนวิทยาลัย อาชีวศึกษาในจังหวัดต่าง ๆ ให้มีคุณภาพดีขึ้น และมีปริมาณเพิ่มขึ้น

(๓) จัดขยายและเพิ่มจำนวนสถาบันฝึกหัดครู เพื่อผลิตครูให้พอเพียงกับจำนวนโรงเรียนและนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

(๔) ให้โควตาและทุนนักเรียนฝึกหัดครูในชนบท เพื่อให้เด็กในชนบทจะได้มีโอกาสเข้าเรียนในวิทยาลัยครู

(๕) จัดขยายโรงเรียนรัฐบาลทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เพื่อให้เด็กได้มีโอกาสเข้าศึกษาโรงเรียนรัฐบาลเพิ่มขึ้น

(๖) ให้ความร่วมมือในการขยายมหาวิทยาลัยไปสู่ต่างจังหวัด เช่น สงขลา ขอนแก่น และเชียงใหม่ ขณะนี้ปรากฏว่านักเรียนในชนบทได้รับโควตาเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคโดยไม่ต้องสอบแข่งขันในส่วนกลางเป็นจำนวนแน่นอนทุกปี

(๗) จัดขยายโรงเรียนผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน เช่น ห้องสมุดประชาชน เป็นต้น

(๘) กระทรวงศึกษาธิการจัดให้ทุนเล่าเรียนทุกระดับการศึกษา

(๙) กระทรวงศึกษาธิการสนับสนุนมูลนิธิและเอกชนในการให้ทุน เพื่อส่งเสริมการศึกษาของเด็กที่ขาดแคลนทุนทรัพย์

ข้อ ๒. การกำหนดแบบเรียนและหนังสือประกอบการเรียนนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณา โดยถือหลักว่าแบบเรียนวิชาเดียวกันชั้นเดียวกัน ทั้งของกระทรวงศึกษาธิการและของเอกชน ต้องอยู่ในมาตรฐานเดียวกันทั้งสิ้น โดยให้เลือกใช้เล่มใดเล่มหนึ่งเพียงเล่มเดียว จากรายการแบบเรียนหลายๆ เล่ม ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการแล้ว และเพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงแบบเรียนบ่อย ๆ กระทรวง

ศึกษาธิการได้มีคำสั่งตั้งแต่ปี ๒๕๑๒แล้วว่า ไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงแบบเรียนจากที่กำหนดไว้ และในปัจจุบันนี้ก็ยังคงใช้บังคับอยู่

ข้อ ๓. กระทรวงศึกษาธิการได้มีระเบียบกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการเรียนของโรงเรียนราษฎร์สายสามัญมี ๑๖ อัตรา เริ่มตั้งแต่อัตราที่ ๑ ปีละ ๖๐ บาทจนถึงอัตราที่ ๑๖ ปีละ ๗๕๐ บาท ขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการยังไม่มีนโยบายที่จะให้โรงเรียนราษฎร์ขึ้นค่าเล่าเรียนแต่อย่างใด แต่โรงเรียนใดที่ยังเก็บไม่ถึงอัตราสูงสุด ถ้าขออนุญาตขึ้นค่าเล่าเรียนมาโดยมีเหตุผลและความจำเป็นอันสมควร กระทรวงศึกษาธิการก็จะพิจารณาให้เก็บเพิ่มขึ้นได้ไม่เกินอัตราสูงสุด คือปีละ ๗๕๐ บาท เฉพาะนักเรียนที่เข้าใหม่เท่านั้นนักเรียนเก่าจะไม่กระทบกระเทือนเลย สำหรับการป้องกันที่จะไม่ให้โรงเรียนเรียกเก็บค่าเล่าเรียน หรือค่าบำรุงหรือเงินอื่นใด เกินกว่าที่กำหนดนั้น กระทรวงศึกษาธิการโดยสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชนได้มีหนังสือเวียนและได้ออกประกาศย้ายไปยังโรงเรียนต่างๆ ห้ามไม่ให้โรงเรียนเก็บเงินเกินกว่าที่กำหนดไว้ ในระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ของโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. ๒๕๐๑ แต่ดูเหมือนว่าจะยังไม่ได้ผลสมบูรณ์นัก และจะต้องพิจารณาหาทางแก้ไขต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเป็นกระทู้ถามของคุณอุทธรณ์ พลกุลถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การศึกษาประชาบาล

นายอุทธรณ์ พลกุล : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากกระทู้ถามนี้ผมได้ตั้งไว้ตั้งแต่ต้นปี เป็นขณะที่เหตุการณ์กำลังเกิดขึ้นที่จังหวัดระนอง แต่กว่าที่กระทรวงมหาดไทยจะยूरยาตรหาคำตอบมาได้ ก็ต้องเกือบกลางปีแล้ว จึงหมดความจำเป็น ผมจึงขอลเรียนประธานสภา ขอถอนกระทู้ครับ เพื่อสงวนเวลาอันมีค่าของสภานี้ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเป็นกระทู้ถามของคุณจำเนียร ทองรักษ์ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง นโยบายการจัดรูปที่ดิน

นายจำเนียร ทองรักษ์ : เรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเวลานอกจากท่านประธานสัก ๑ นาที เพื่อจะได้ให้ทราบที่มาของกระทู้นี้ เนื่องจากในนานาอารยประเทศ

เขาได้พัฒนาอาชีพเกษตรกรไปมากมาย ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรม รัฐสร้างเขื่อน คู คลอง เพื่อชลประทาน โดยได้ทุ่มเทเงินงบประมาณชั้นมหาศาลเพื่อช่วยเกษตรกร นอกจากนั้นรัฐยังได้ทุ่มเทเงินซื้อปุ๋ยเพื่อส่งเสริมเพิ่มผลผลิตแก่เกษตรกรทุกปีมา แต่รัฐหาได้นึก ไม่ว่า หากไม่จัดรูปที่ดิน ปรับระดับที่ดิน คู คลอง เพื่อส่งน้ำเข้าระบายน้ำออกให้ได้ทุกแปลง และทุกฤดูกาลแล้ว ชลประทานก็ไม่มีความหมาย การทุ่มเทเงินซื้อปุ๋ยส่งให้เกษตรกรเพื่อเพิ่มผลผลิต ก็ไม่เกิดผลดีเท่าที่ควร การเกษตรของไทยจึงต้องล้มลุกคลุกคลาน เกษตรกรต้องประสบกับความพลาดหวังไม่กล้าลงทุน จะเอาอะไรแน่นอนกับดินฟ้าอากาศ ความยากจนหนี้สินก็ตามมา การทิ้งทุ่งเข้ากรุงก็ยิ่งทวีมากขึ้น ขอให้รัฐบาลหาทางให้เขาเหล่านั้นกลับคืนสู่เหย้า กลับไปผืนนา จึงเป็นที่มาของกระทู้นี้

กระผมขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังต่อไปนี้

ในปัจจุบันนี้ การจัดรูปที่ดินมีความจำเป็นมากต่อประเทศไทย เพราะทำให้เกษตรกรซึ่งเดิมเคยปลูกพืชทางเกษตรได้ปีละครั้ง สามารถใช้ปลูกพืชได้ในที่แห่งเดียวกัน ปลูกพืชเศรษฐกิจและอื่นๆ หมุนเวียนได้ตลอดปี เป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรและเพิ่มผลผลิตให้กับประเทศเป็นส่วนรวม เรื่องนี้ทางราชการได้ดำเนินการเป็นผลดีมาแล้วในเขตชลประทานเจ้าพระยา จนกระทั่งได้มีกลุ่มเกษตรกรในท้องถิ่นที่ตำบลจักรสีห์ อำเภอเมืองและตำบลท่าข้าม อำเภอค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ได้แสดงความเลื่อมใสและเชื่อมั่นต่อวิธีการจัดรูปที่ดินดังกล่าว โดยได้ร้องต่อทางจังหวัดสิงห์บุรี มากกว่า ๒ ปีแล้ว ขอให้ช่วยเหลือดำเนินการติดต่อให้มีการจัดรูปที่ดินในทุ่งพระนอนจักรสีห์ จังหวัดสิงห์บุรี เนื้อที่ประมาณ ๒,๐๐๐ ไร่ โดยทางกลุ่มยืนยันร่วมกันเสียค่าใช้จ่ายเอง เพียงแต่ขอให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องเข้าช่วยเหลือวางแผนปรับปรุงที่ดินในด้านเทคนิคและจัดสรรที่ดินให้ จนกระทั่งทุกวันนี้ ก็ยังไม่ปรากฏว่ามีหน่วยราชการได้ให้ความสำคัญและเข้าทำการช่วยเหลือโครงการนี้มากนัก ดังนั้นเพื่อประโยชน์ในการที่จะชักจูงให้ราษฎรได้รวมกลุ่มกันมากขึ้น แบ่งเบาภาระในด้านงบประมาณแผ่นดิน และเป็นตัวอย่างแก่กลุ่มเกษตรกรทั่วประเทศ กระผมจึงใคร่ขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลมีนโยบายในการช่วยเหลือกลุ่มเกษตรกรในการจัดรูปที่ดินนี้อย่างไร

๒. รัฐบาลจะช่วยเหลือกลุ่มเกษตรกรในท้องที่ทุ่งพระนอนจักรสีห์ จังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งรวมกลุ่มกันขึ้นแล้ว และยินดีจะรับภาระค่าใช้จ่ายสิ้นเอง เป็นการด่วน จะได้หรือไม่ ขอขอบพระคุณครับ

พลตำรวจเอก พิชัย กุลละวณิชย์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอตอบกระทู้ ถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ ดังต่อไปนี้

รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ซึ่งก็ได้รับการสนับสนุนจากบรรดาท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ ซึ่งได้คำนึงถึงประโยชน์ที่เกษตรกรจะได้รับจากโครงการนี้เป็นอย่างดี สำหรับคำถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติ ๒ ข้อนั้น กระผมขอตอบดังนี้

๑. รัฐบาลมีนโยบายจะช่วยเหลือกลุ่มเกษตรกรในการจัดรูปที่ดินตามที่ได้แถลงชี้แจงไปแล้ว ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติการจัดรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กล่าวคือจะเน้นหนักเรื่องการพัฒนาที่ดินในเขตชลประทานให้ได้ผลตอบแทนสูงขึ้นให้มากที่สุด นอกจากนั้นจะยังมีผลให้การจัดการกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่เกษตรกรอีกด้วย

๒. สำหรับท้องที่ทุ่งพระนอนจักรสีห์ จังหวัดสิงห์บุรีนั้น ได้ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไปดูสภาพข้อเท็จจริงแล้ว ภาควิชาการออกแบบจะเสร็จภายในเดือนมิถุนายน ศกนี้ งานก่อสร้างจะทำได้ในฤดูแล้ง ปี ๒๕๑๘ นอกจากนั้น ยังได้ติดต่อธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ให้เตรียมสินเชื่อระยะยาวไว้แก่เกษตรกรด้วย ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หมตรระเบียบวาระกระทู้ถามแล้ว ต่อไปเป็นวาระการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ผมได้รับญัตติของคุณประมวล กุลมาตย์ มีท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติรับรองถูกต้องตามข้อบังคับ ขอให้วันระเบียบวาระที่ ๑๐ และที่ ๑๑ มารวมกันและพิจารณาหลังจากระเบียบวาระที่ ๕ คือวาระกระทู้ถามซึ่งเพิ่งหมดไป ขอเชิญคุณประมวลชี้แจงเหตุผล ครับ

นายประมวล กุลมาตย์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเสนอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม คือให้นำระเบียบวาระที่ ๑๐ ที่ ๑๑ ที่ ๑๐ นั้นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ซึ่งค้างประชุมมาตั้งแต่ครั้งที่ ๓๐ และ ๑๑ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งนายใหญ่ ศวิตชาติ เป็นผู้เสนอ เรื่องนี้ค้างพิจารณามาตั้งแต่การประชุมครั้งที่ ๓๐ เช่นเดียวกัน โดยที่กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายสำคัญเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาความอาญา ซึ่งประชาชนกำลังเรียกร้องต้องการ พร้อมกับข้าราชการผู้รับผิดชอบซึ่งจะเป็นตำรวจก็ดี ข้าราชการฝ่ายปกครองก็ดี กำลังสนใจกฎหมายฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง กฎหมายนี้ได้เข้าสู่สภาหลายครั้งหลายหนแล้วก็ถูกถอนไปหลายครั้งหลายหนไม่สำเร็จกันสักที เรื่องนี้จึงใคร่จะเสนอที่ประชุมนี้เพื่อจะได้นำเข้ามาพิจารณาตามข้อเสนอของผมนั้น หลังจากได้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๔ ที่ ๕ แล้ว คือเมื่อพิจารณาระเบียบวาระที่ ๔ ที่ ๕ แล้วให้นำระเบียบวาระที่ ๑๐ ที่ ๑๑ มาเสนอ เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่จะขอความกรุณาจากที่ประชุมนี้ได้พิจารณาลงมติเพื่อจะได้นำร่างพระราชบัญญัติตามระเบียบวาระที่ ๑๐ ที่ ๑๑ ขึ้นพิจารณาหลังจากระเบียบวาระที่ ๕ ผ่านไปแล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้างไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ผมก็ขอตกลงมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้เปลี่ยนระเบียบวาระตามญัตติของคุณประมวล กุลมาตย์ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๗๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เปลี่ยนระเบียบวาระและรวมร่างพระราชบัญญัติพิจารณากันได้ ตามญัตติของคุณประมวล กุลมัตย์ ที่เสนอ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดสระบุรีและจังหวัดลพบุรี พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ที่ ๑๒๕๗

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดสระบุรีและจังหวัดลพบุรี พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การปกครอง ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
เปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดสระบุรีและจังหวัดลพบุรี พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และ
ส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ทวี แรงขำ

(นายทวี แรงขำ)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

กองกรรมาธิการ

โทร. ๘๑๐๐๕๘

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดสระบุรี
และจังหวัดลพบุรี พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดสระบุรีและจังหวัดลพบุรี พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวิชัย บุนนาค หัวหน้าแผนกทะเบียนท้องที่ กองปกครองท้องที่ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๓. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"
<u>มาตรา ๑</u>	"
<u>มาตรา ๒</u>	"
<u>มาตรา ๓</u>	"
<u>มาตรา ๔</u>	"

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว.

(ลงชื่อ)

แรม พรหมโบล บุญยประสพ

(นางแรม พรหมโบล บุญยประสพ)

เลขานุการคณะกรรมการ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมการมีอะไรจะชี้แจงไหมครับ

นางแรม พรทโมบล บุญยประสพ (กรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีอะไร
จะชี้แจง

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลง
เขตจังหวัดสระบุรีและจังหวัดลพบุรี พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไขคำปรารภ
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกขอร้องอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้ว
ต่อไปนี่เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้ประกาศใช้
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะให้ประกาศใช้
เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ประกาศใช้ร่าง
พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดสระบุรีและจังหวัดลพบุรี พ.ศ. เป็นกฎหมายได้

ต่อไป ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะ
แห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการปกครองพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาใน
วาระที่ ๒

ที่ ๑๒๕๘

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๑๐ พฤษภาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ
การปกครอง ๑ ชุด

ตามที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
โอนที่ดินเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพ
มหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรม
ธิการการปกครองพิจารณา นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบ
เรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ทวี แรงขำ

(นายทวี แรงขำ)

ประธานคณะกรรมการการปกครอง

กองกรรมาธิการ

โทร. ๘๑๐๐๕๘

รายงานของคณะกรรมการการปกครอง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ลงมติหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการปกครองพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายวาทัญญู ณ ถลาง ผู้ว่าการการเคหะแห่งชาติ นายประจักษ์ สิทธิไชย หัวหน้ากองกฎหมายและนายคณิง ภาไชย ที่ปรึกษากฎหมาย การเคหะแห่งชาติ

๒. ร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่มีผู้แปรญัตติ

๓. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	"
<u>มาตรา ๑</u>	"
<u>มาตรา ๒</u>	"
<u>มาตรา ๓</u>	"
<u>มาตรา ๔</u>	"
<u>แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ</u>	"

ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว.

(ลงชื่อ) **แรม พรหมโบล บุณยประสพ**
(นางแรม พรหมโบล บุณยประสพ)
เลขานุการคณะกรรมการ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร
ให้แก่การเคหะแห่งชาติ

พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวง
ทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณ
สมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะ
แห่งชาติ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจา
นุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงทุ่ง
มหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร โฉนดที่ ๑๗๔๔๓ เนื้อที่ประมาณ ๒๒ ไร่ ๒๑
ตารางวา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่การเคหะแห่งชาติ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

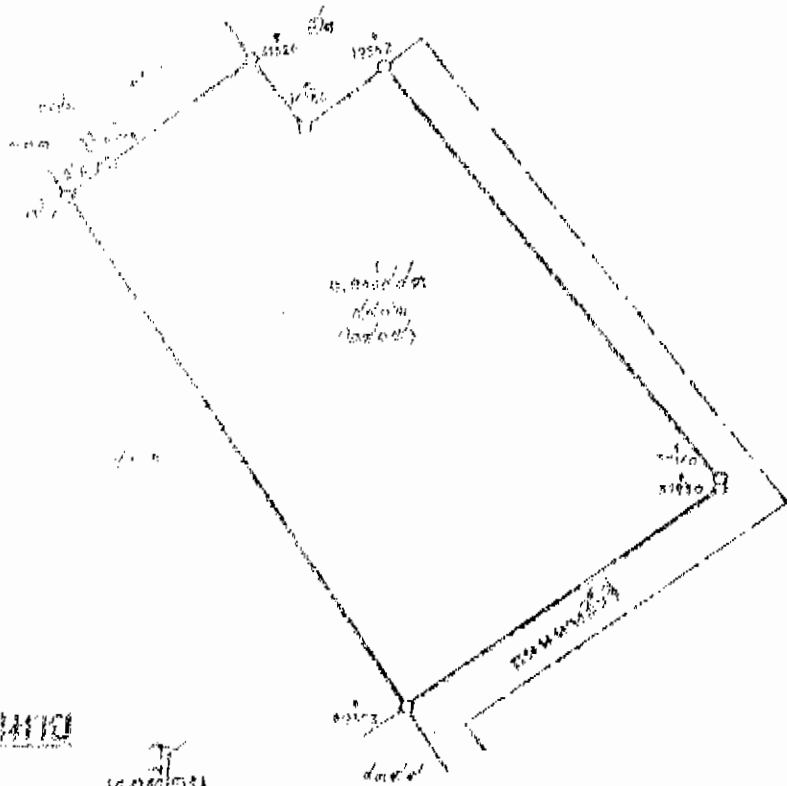
แผนที่

ทำราชการ...
โดยที่...

โดยที่...

พ.ศ.

มาตราที่...

...

...

...

...

...

คณะกรรมการมีอะไรที่จะชี้แจงไหมครับ

นางแรม พรหมไบล บุญประสพ (กรรมการ): ท่านประธานที่เคารพคณะกรรมการไม่มีอะไรจะชี้แจงเช่นเดียวกัน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ขอเชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา): ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข แผนที่ย้ายพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

(ไม่มีสมาชิกขอลาอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: เป็นอันว่าจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ แล้วต่อไปนี้เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ในท้องที่แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ให้แก่การเคหะแห่งชาติ พ.ศ. เป็นกฎหมายได้

ระเบียบวาระต่อไป เป็นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ของรัฐบาล และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ของคุณใหญ่ ศวิตชาติ รวมกัน

(สำเนา)

วันที่ ๑๒๒๘/๒๕๑๗ วันที่ ๒๖ เม.ย. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

ที่ สร.๐๒๐๓/๔๘๕๕๔

สำนักนายรัฐมนตรี

๒๖ เมษายน ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายใหญ่ ศวิตชาติ เป็นผู้เสนอ) ไปพิจารณา ก่อนรับหลักการ นั้น

บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่ได้ส่งมาพร้อมนี้ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายใหญ่ ศวิตชาติ เป็นผู้เสนอ) ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

สัญญา ธรรมศักดิ์

(นายสัญญา ธรรมศักดิ์)

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ ทวิ, มาตรา ๑๘ ตรี, และมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาให้เป็นที่ชัดเจนสำหรับเป็นหลักปฏิบัติให้เป็นผลดีในการรักษาความสงบเรียบร้อย และเพื่อลดกำหนดการคุมขังผู้ต้องหาในคดีอาญา สำหรับเป็นหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่จะไม่ถูกคุมขังนานเกินสมควร

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๑๘ ทวิ การสอบสวนความผิดอาญาในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

(๑) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตาม

มาตรา ๑๘ วรรคสี่ และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามมาตรา ๑๔๐ มีอำนาจหน้าที่ควบคุมสั่งการเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนความผิดอาญาภายในเขตอำนาจของตน

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับกองตำรวจภูธรอำเภอ และหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป เป็นรองหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบภายในเขตอำเภอของตน มีหน้าที่ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และทำการแทนหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมอบหมาย

ถ้าไม่มีหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบหรือพนักงานสอบสวนผู้มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย

(๒) ให้มีพนักงานสอบสวนทั้งฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจ การสอบสวนในคดีใดจะทำการสอบสวนร่วมกันหรือแยกกัน หรือจะให้พนักงานสอบสวนผู้ใดเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนให้เป็นไปตามที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบมอบหมาย

(๓) พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นผู้กระทำการจับกุม หรือเป็นผู้สั่งให้กระทำการจับกุมผู้ต้องหาในคดีอาญาใด จะทำการสอบสวนในคดีนั้นมิได้ เว้นแต่

- (ก) การสอบสวนที่จำเป็นในชั้นต้น
- (ข) การสอบสวนที่ผู้นั้นได้ทำการสอบสวนมาแล้ว
- (ค) เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ หรือ
- (ง) ได้รับอนุมัติจากหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ตรี แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๑๘ ตรี ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้รักษาการในตำแหน่งปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไป มีอำนาจหน้าที่ควบคุมสั่งการเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนความผิดอาญาทั่วราชอาณาจักร เว้นกรุงเทพมหานครและ

มีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนผู้ใด เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการสอบสวนคดีใดในท้องที่ใด โดยลำพังหรือร่วมกับพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นก็ได้ และให้อธิบดีกรมตำรวจและอธิบดีกรมการปกครอง เป็นรองหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไป มีอำนาจทำการแทน หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไป ตามที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไปมอบหมาย

ถ้าไม่มีหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไป หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไปหรือพนักงานสอบสวนผู้มีอาวุโสเป็นผู้รักษาการแทน ทั้งนี้ ตามข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย

ในกรุงเทพมหานคร ให้อธิบดีกรมตำรวจเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไป และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วไปตามวรรคหนึ่ง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี

ในกรณีซึ่งเป็นการผิดลหุโทษ หรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษ จะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามค่าให้การ และที่จะรู้ตัวว่าเป็นใคร และที่อยู่ของเขาอยู่ที่ไหนเท่านั้น

ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อทำการสอบสวนหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น จะควบคุมเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงก็ได้เท่าเหตุจำเป็น แต่มิให้เกินเจ็ดวัน โดยต้องบันทึกเหตุจำเป็นในการควบคุมเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงไว้ด้วยเป็นรายวัน กำหนดเวลาดังกล่าวนี้มีให้นับเวลาเดินทางตามจำเป็นในการนำตัวผู้ถูกจับมาศาลรวมเข้าด้วย

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่ากำหนดเวลาในวรรคสามเพื่อ

(สำเนา)

รับที่ ๕๕/๒๕๑๗ วันที่ ๔ ม.ค. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๔ มกราคม ๒๕๑๗

เรื่อง ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่มาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ดังปรากฏตามบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฯ ที่แนบมาท้ายหนังสือนี้

ขอได้โปรดส่งบรรจุเข้าระเบียบวาระประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

ใหญ่ ศวิตชาติ

(นายใหญ่ ศวิตชาติ)

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

มณี พิมพ์

Mani ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ ทวิ มาตรา ๑๘ ทวิ มาตรา ๑๘ ตริ
มาตรา ๑๘ จัตวา มาตรา ๑๘ เบญจ มาตรา ๑๘ ฉ และมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เท่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม
สมควรแก้ไขปรับปรุงเสียใหม่ ดังนี้

๑. เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาให้ชัดเจน และเป็น
หลักปฏิบัติให้เป็นผลดีในการรักษาความสงบเรียบร้อย
๒. เพื่อลดกำหนดการควบคุมและคุมขังผู้ต้องหาในคดีอาญา

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...)
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ อำนาจศาล อำนาจผู้พิพากษา และอำนาจพนักงานอัยการในการที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับทั้งหลาย อันว่าด้วยพระธรรมนูญศาลยุติธรรม หรือกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลยุติธรรม หรือกฎหมายว่าด้วยพนักงานอัยการ

อำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หัวหน้าพนักงานสอบสวน รองหัวหน้าพนักงานสอบสวน ผู้ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวน หรือพนักงานสอบสวน นอกจากที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นให้เป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ ทวิ แห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๑๖ ทวิ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการตามประมวลกฎหมายนี้ ข้อบังคับนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๘ ทวิ มาตรา ๑๘ ตริ มาตรา ๑๘ จัตวา มาตรา ๑๘ เบญจ และมาตรา ๑๘ ฉ แห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

“มาตรา ๑๘ ทวิ การสอบสวนความผิดอาญาในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

(๑) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ควบคุมสั่งการเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนความผิดอาญาภายในเขตอำนาจของตนและมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนในเขตอำนาจของตนเป็นผู้ทำการสอบสวนหรือเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีใดในท้องที่ใด โดยลำพังหรือร่วมกับพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นก็ได้ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดเป็นรองหัวหน้าพนักงานสอบสวนจังหวัดมีหน้าที่ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวนจังหวัดแห่งจังหวัดนั้น ๆ และมีอำนาจทำการแทนหัวหน้าพนักงานสอบสวนจังหวัดตามที่ได้รับมอบหมาย

(๒) ให้นายอำเภอและปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนอำเภอหรือกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี มีอำนาจหน้าที่ควบคุมสั่งการเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนความผิดอาญาภายในเขตอำนาจของตน และมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนในเขตอำนาจของตนเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีใดในท้องที่ใด

โดยลำพังหรือร่วมกับพนักงานสอบสวนแห่งท้องถิ่นนั้นก็ได้ และให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บังคับกองสถานีตำรวจภูธรอำเภอ และหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไปเป็นรองหัวหน้าพนักงานสอบสวนอำเภอหรือกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณีมีหน้าที่ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวนอำเภอหรือกิ่งอำเภอแห่งอำเภอหรือกิ่งอำเภอนั้น ๆ และมีอำนาจทำการแทนหัวหน้าพนักงานสอบสวนอำเภอหรือกิ่งอำเภอตามที่ได้รับมอบหมาย

ถ้าหัวหน้าพนักงานสอบสวนตาม (๑) หรือ (๒) ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองหัวหน้าพนักงานสอบสวนตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณีปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองหัวหน้าพนักงานสอบสวน หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้พนักงานสอบสวนผู้มีอาวุโสแห่งท้องถิ่นนั้นเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน ทั้งนี้ตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

ถ้าตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอว่างลง ให้รองหัวหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน เว้นแต่ในกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินหรือผู้รักษาราชการในตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้รักษาในตำแหน่งเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตาม (๑) หรือ (๒) แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ตี ๑ ให้อธิบดีกรมตำรวจเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักรมีอำนาจหน้าที่ควบคุมสั่งการเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนความผิดอาญา และมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนคดีใด ในท้องที่ใดโดยลำพัง หรือร่วมกับพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่นั้นก็ได้ หรือสั่งให้พนักงานสอบสวนคนหนึ่งคนใดทำการสอบสวนโดยเฉพาะคดีก็ได้

ให้รองอธิบดีกรมตำรวจเป็นรองหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร และให้ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจเป็นผู้ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร การปฏิบัติหน้าที่ของรองและผู้ช่วยหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร ให้เป็นไปตามที่หัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักรมอบหมาย

ถ้าอธิบดีกรมตำรวจไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจว่างลง ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้รักษาราชการในตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๑๘ จัตวา ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ เบญจ ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจเป็นผู้ทำการสอบสวน แต่หัวหน้าพนักงานสอบสวนมีอำนาจสั่งให้พนักงานสอบสวนทั้งฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจทำการสอบสวนร่วมกันหรือแต่ลำพัง หรือให้พนักงานสอบสวนคนหนึ่งคนใดทำการสอบสวนโดยเฉพาะคดีใดก็ได้

มาตรา ๑๘ เบญจ สำหรับการสอบสวนของพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจภูธร ซึ่งมีตำแหน่งสูงกว่าผู้กำกับตำรวจภูธรขึ้นไปถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรและพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจหน่วยอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยเขตอำนาจการรับผิดชอบ และเขตพื้นที่การปกครองของหน่วยราชการกรมตำรวจ และให้อยู่ในความควบคุมและสั่งการของหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร

มาตรา ๑๘ ฉ ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร พนักงานสอบสวนซึ่งเป็นผู้กระทำการจับกุม หรือเป็นผู้สั่งให้กระทำการจับกุมผู้ต้องหาในคดีอาญาใด จะทำการสอบสวนในคดีนั้นมิได้ เว้นแต่

- (๑) การสอบสวนที่จำเป็นในชั้นต้น
- (๒) เป็นพนักงานสอบสวนซึ่งได้สอบสวนในคดีนั้นมาแล้ว
- (๓) เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๘ ทวิ หรือมาตรา ๑๘ ตรี
- (๔) หัวหน้าพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๑๘ ทวิ หรือมาตรา ๑๘ ตรี สั่งให้สอบสวน หรือ
- (๕) การสอบสวนของพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจหน่วยอื่นซึ่งมิใช่พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจภูธรตามมาตรา ๑๘ เบญจ"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ

อาญาซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๘๗ ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี

ในกรณีซึ่งเป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษจะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามค่าให้การ และที่จะรู้ตัวว่าเป็นใครและที่อยู่ของเขาอยู่ที่ไหนเท่านั้น

ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อทำการสอบสวนหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น จะควบคุมเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงก็ได้เท่าเหตุจำเป็น แต่มิให้เกินเจ็ดวัน โดยต้องบันทึกเหตุจำเป็นในการควบคุมเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงไว้ด้วยเป็นรายวันกำหนดเวลาดังกล่าวนี้มิให้นับเวลาเดินทางตามจำเป็นในการนำตัวผู้ถูกจับมาศาลรวมเข้าด้วย

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่ากำหนดเวลาในวรรคสาม เพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้น หรือเพื่อการปฏิบัติงานของพนักงานอัยการ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี ยื่นคำขอให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้ เมื่อศาลเห็นว่ามีความสมควรที่จะขังผู้ต้องหาไว้ก่อน ก็ให้ศาลออกหมายขังผู้ต้องหาไว้ได้ตามที่จำเป็นคำสั่งของศาลที่ให้ออกหมายขังนั้น ให้ระบุข้อเท็จจริงที่ปรากฏต่อศาลและความจำเป็นที่จะต้องขังผู้ต้องหาไว้ด้วย

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังได้ครั้งเดียวมีกำหนดไม่เกินเจ็ดวัน

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือน แต่ไม่ถึงสิบปี หรือปรับเกินกว่าหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินสามสิบหกวัน

ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป จะมีโทษปรับด้วยหรือไม่ก็ตาม ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบสองวัน

และรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกินเจ็ดสิบสองวัน

ถ้าพนักงานสอบสวนต้องไปทำการสอบสวนในท้องที่อื่นนอกเขตของศาล ซึ่งได้สั่งขังผู้ต้องหาไว้ พนักงานสอบสวนจะยื่นคำร้องขอให้โอนการขังไปยังศาลในท้องที่ที่จะต้องไปทำการสอบสวนนั้นก็ได้ เมื่อศาลที่สั่งขังไว้เห็นเป็นการสมควรก็ให้สั่งโอนไป"

มาตรา ๗ ความในมาตรา ๑๘ ฉ ไม่ใช้บังคับแก่การสอบสวนของพนักงานสอบสวนผู้กระทำการจับกุม ซึ่งได้กระทำอยู่ก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) ใหญ่ ศวิตชาติ สุรินทร์ มาศดิตถ์ ประสิทธิ์ ชูพินิจ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สุรินทร์ เทพกาญจนา บุศย์ จินตนา จำเนียร ทองรักษ์ จำเริญ วัฒนายากร
เจ็ด อนุสรราชกิจ บรรจบ คลังจันทร์ ไพฑูรย์ โทตระไวศยะ กระจ่าง ธรรมโชติ
ชะโลม รัตน์เสถียร ณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม ชนะ รุ่งแสง ประมวล กุลมาตย์
จรัส ศรีอนันต์ จำลอง เทวารุท จรัส เทือกสุบรรณ ชมพู อรรถจินดา
สืบสาย สุวรรณจินดา บุญถม เย็นมะโนช ขจร เลิศตระกูล บุญเท่ง ทองสวัสดิ์
ชุลิน โคนันท์ ทวิช กลิ่นประทุม แรม พรหมไพบล บุญยประสพ สุธน ชื่นสมจิตต์
เกษม จงสวัสดิ์ ชำนาญ พงนา ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

มณี พิมพ์

 ทาน

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

โดยมีหลักการว่า แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ ทวิ มาตรา ๑๘ ตริ และมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เหตุผล เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาให้เป็นที่ชัดเจน สำหรับไปเป็นหลักปฏิบัติให้เป็นผลดีในการรักษาความสงบเรียบร้อย และเพื่อลดกำหนดการคุมขังผู้ต้องหาในคดีอาญา สำหรับเป็นหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่จะไม่ถูกคุมขังนานเกินสมควร

ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอแถลงประกอบการพิจารณาว่า เรื่องนี้สืบเนื่องมาจากที่รัฐบาลได้รับร่างพระราชบัญญัติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือคุณใหญ่ ศวิตชาติ ไปพิจารณาก่อนรับหลักการ และรัฐบาลได้เสนอมาในกำหนดเวลาดังที่ได้เรียนให้ทราบนี้ ในการตรวจพิจารณาของรัฐบาลนั้น ได้ตรวจพบว่าร่างพระราชบัญญัติในลักษณะส่วนใหญ่ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือ คุณใหญ่ ศวิตชาติ ได้เสนอต่อสภานี้ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๒ พรรคประชาธิปัตย์ โดยหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช คุณใหญ่ ศวิตชาติ และคุณสมบุญ ศิริธร ได้เสนอร่างนี้ต่อสภาผู้แทน และรัฐบาลในสมัยนั้นได้รับร่างพิจารณาก่อนรับหลักการ ในการพิจารณาของสภาในระยะนั้น สภาได้ตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งขึ้นพิจารณาและได้แก้ไขร่างฉบับนั้นเสร็จเรียบร้อยแล้ว แต่บังเอิญในคราวที่จะเสนอเข้าระเบียบวาระของการประชุมสภาผู้แทนในระยะนั้นก็สภาได้สิ้นสุดลงเสียก่อน ร่างพระราชบัญญัติซึ่งคณะกรรมการของสภาจึงได้ค้างอยู่ รัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่า เมื่อเป็นความต้องการของสมาชิกผู้มีเกียรติที่จะให้แก้ไขหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้รัฐบาลจึงมีความเห็นว่าร่างของกรรมการสภาชุดนั้น ซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณใหญ่ ศวิตชาติ นั้นคือสมาชิกผู้มีเกียรติที่มาเป็นสมาชิกอยู่ในสมัยนั้น ก็ได้พิจารณาอยู่ในคณะกรรมการวิสามัญด้วย รัฐบาลเห็นเป็นการสมควรที่จะเสนอร่างฉบับที่กรรมการแก้ไขเสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยปรับปรุงข้อความบางประการเสนอมาเพื่อให้สภานี้พิจารณา แต่อย่างไรก็ตาม ในหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลได้เสนอมานี้กับร่าง

พระราชบัญญัติของคุณใหญ่ ควิตชาติ มีข้อต่างกันไม่มากนัก จะมีข้อต่างสำคัญประการแรก ก็คือว่า ตามร่างของรัฐบาล รัฐบาลเห็นว่า การที่กระทรวงมหาดไทยจะออกข้อบังคับประการใด เกี่ยวกับวิธีพิจารณาความอาญานี้ ย่อมกระทำได้ตามกฎหมายปัจจุบันที่มีอยู่แล้ว นั่นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งในเรื่องขอให้ผู้ใดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วราชอาณาจักรนั้น ตามร่างพระราชบัญญัตินั้นและด้วยความเห็นชอบของรัฐบาลนี้เห็นว่า เมื่อในหัวเมืองหรือในต่างจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแล้ว การเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทั่วราชอาณาจักรก็ควรจะเป็นปลัดกระทรวงมหาดไทย ไม่ควรจะเป็นอธิบดีกรมตำรวจตามร่างของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ นี่เป็นประการที่ ๒ ส่วนประการที่ ๓ ก็คือเรื่องขอให้ใครเป็นพนักงานสอบสวนในหัวเมืองหรือในพระนครนั้น รัฐบาลเห็นว่าควรจะเป็นไปตามร่างของกรมการในสมัยนั้น แทนที่จะเป็นไปตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอ ข้อต่างก็มีอยู่ในหลักใหญ่ ๆ ดังที่กระผมได้กราบเรียนเพื่อประกอบการพิจารณา เพราะฉะนั้นจึงขอเสนอสภาฯ เพื่อพิจารณาต่อไป

นายใหญ่ ควิตชาติ : ท่านประธานที่เคารพ ร่างที่ผมเสนอไปให้รัฐบาลนั้น มีแตกต่าง ๒ ประการ อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้เรียนต่อสภาฯ นี้ ผมอยากจะกราบเรียนว่า ผมเห็นด้วยกับร่างของรัฐบาลที่จะให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วประเทศ แต่ร่างที่ผมเสนอมา สภาและรัฐบาลรับไปเป็นร่างอย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้เรียนต่อสภาฯ นี้แล้ว ที่ต้องเขียนไปว่า เดิมมาอธิบดีตำรวจเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วพระราชอาณาจักรนั้น เป็นผลจากการต้อรอง ถ้าหากว่าไม่ร่างมาอย่างนั้นแล้ว ก็จะทำให้กฎหมายนี้ตกแต่สมัยนั้น ต้อรองเพื่อให้กฎหมายนี้คงใช้บังคับได้ผมจึงจำใจต้องยอมให้อธิบดีตำรวจเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วพระราชอาณาจักร แต่ใจจริงนั้นผมต้องการให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย แม้แต่ยกร่างเดิมมาเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั้งประเทศ ผมมีเหตุผลที่มีความคิดตรงกับรัฐบาลในประเด็นนี้ก็คือว่า ที่มีแต่เดิมมา ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น ปลัดกระทรวงมหาดไทยไม่ได้เป็นพนักงานสอบสวน ที่สภาฯ นี้ได้มีแก้ไขกันมาครั้งหนึ่ง ผมมีความเกี่ยวข้องอยู่ด้วย มีปัญหาเกิดขึ้นว่าถ้าหากว่าอธิบดีทุจริตต่อหน้าที่ก็ดี ผิดกฎหมายแห่งกบฏก็ดี ใครเป็นคนสอบสวนอธิบดี หากกันไปหากันมาบอก

เห็นจะต้องเป็นปลัดกระทรวง ปัญหาที่ย้อนลงไปอีกว่า ถ้าปลัดกระทรวงทุจริตละ อันนี้อธิบดีก็เห็นจะพอสอบสวนกันได้ ที่จริงในตัวบทกฎหมายนั้นนะ นายร้อยตำรวจตรี ปลัดอำเภอก็สอบสวนอธิบดีหรือปลัดกระทรวงได้ แต่ว่าระบบราชการในเมืองไทยนี้ ระบบอาวุโสมันเกี่ยวข้องกับคามยุติธรรมอยู่มาก คือถ้าหากว่าเป็นนายถูกกล่าวหาละก็ ลูกน้องสอบสวนมักจะเกรงกลัวกัน วิตกกังวลอย่างนี้จึงเปลี่ยนมาเป็นว่า ถ้าหากว่าให้ปลัดกระทรวงเป็นแล้ว ก็ในราชการประจำปลัดกระทรวงก็สูงสุด ถ้าหากว่าให้อธิบดีตำรวจเป็นหัวหน้า พนักงานสอบสวน ถ้าอธิบดีตำรวจผิดกฎหมายอาญา ปลัดกระทรวงมหาดไทยสอบสวนมันจะได้เรียบริ้อย นี่ความมุ่งหมายก็ตรงกัน และเหตุผลของผมที่กราบเรียนต่อสภานี้ก็เป็นประเด็นนี้ ผมอยากจะกราบเรียนต่อไปอีกว่า ความแตกต่างของกฎหมายนี้ที่ท่านรัฐมนตรีว่า กระทรวงมหาดไทยควรจะออกกฎหมายข้อบังคับได้นั้น ก็เพราะการออกกฎหมายข้อบังคับได้นั้นเองเป็นมูลเหตุให้กฎหมายนี้ต้องเข้ามาสภานี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น ก็ทำกันมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๗ ระบุตำแหน่งชัดเจนว่าใครเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ว่ากระทรวงมหาดไทยสมัยหนึ่งก็ละเมิดกฎหมาย โดยออกข้อบังคับที่ขัดต่อกฎหมาย มีสิทธิที่จะห้ามคนที่กฎหมายให้มีอำนาจไม่ให้ทำการ ครั้งแรกที่เดี๋ยวก็คือ เมื่อสมัยจะเป็นเผด็จการในประเทศไทย ผู้จะเป็นเผด็จการก็คือนายกรัฐมนตรี ก็พยายามอย่างยิ่งที่จะข่มขู่ราชฎวิธีข่มขู่ที่ศักดิ์สิทธิ์ไม่มีอะไรดีเท่าให้อำนาจพนักงานสอบสวนไปอยู่ในคนที่บังคับบัญชาได้ คำสั่งกระทรวงมหาดไทยจึงออกไปว่า ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป คนที่มีกฎหมายให้สอบสวนได้อย่าสอบสวน ถ้าขึ้นสอบสวนเครื่องกฎหมายก็ไปอยู่บ้าน ผมก็เป็นพนักงานสอบสวนอยู่ในขณะนี้ แต่ว่าอยากจะใช้ผม ก็โอนจากสังกัดกรมมหาดไทยไปอยู่สังกัดกรมตำรวจ ก็ให้ไปทำงานสอบสวนคดีอาญา และก็สอนคนที่ไม่เป็นให้พอเข้าใจ ก็ทำกันอยู่สักพักหนึ่งก็ปีกับเดือนสามวัน ผมอยู่กรมตำรวจก็ย้ายสังกัดกลับมาไม่ทำการสอบสวน เมื่อมาอยู่ที่กรมการปกครองเป็นตำแหน่งนายอำเภอ ความรับผิดชอบในความสงบเรียบร้อยไม่ได้ปิดไปให้พันทนที่นายอำเภอเลย แต่ว่าไม่มีสิทธิโดยคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยที่ท่านรัฐมนตรีว่าที่จะไปทำความยุติธรรมให้เกิด ความระส่ำระสาย ความไม่สงบก็เริ่มเกิดขึ้นในบ้านเมือง เมื่อเริ่มขึ้นครั้งแรกก็เกิดที่นครสวรรค์นี่แหละ วันแรกที่โอนการสอบสวนไป วันรุ่งขึ้นนายอำเภออนุญาตให้เล่นงิ้วฉลองตรุษจีน ตำรวจไม่ได้รับรู้ จับตั้งแต่ นายอำเภอถึงภารโรงซึ่งหมดทั้งโรงพัก ก็ร้อนถึงกระทรวงมหาดไทย ว่าทำไม

มันเป็นอย่างนั้น แล้วก็ย้ายผมไปอยู่ที่นั่น ก็บอกว่าเพราะมันเห่ออำนาจ กำลังบ้าอำนาจกันอยู่ ผมก็รายงานมาตรง ๆ อย่างนั้น ในที่สุดความแตกร้างเริ่มขึ้นในครั้งแรกนั้นเป็นครั้งแรก มันแตกร้างไม่ใช่แต่ที่นั่น กระจายไปเกือบทั่วประเทศความเดือดร้อนก็อยู่ที่ราษฎร ไม่ใช่อยู่ที่คนสอบสวนหรือคนไม่สอบสวนเลย เพราะว่าคนที่ได้รับกรรมจากการกระทำนั้น ในหลักการนั้น เป็นคนได้รับความเดือดร้อน แต่ก็ไม่ได้เดือดร้อนทั้งประเทศ เดือดร้อนเพราะคนที่ต้องไปขอความยุติธรรมต่อพนักงานสอบสวนเดิมน่าก็ผู้ต้องหาเดือดร้อน ต่อมาเจ้าทุกข์ก็เดือดร้อน ความทายเป็นไปตามไม่ให้เงินก็ไม่ไป ถูกปล้นทรัพย์ไปแจ้ง บอกว่าแจ้งเท็จ เอาเงินมา เป็นโจทก์ ความแพร่หลายนี้เกิดขึ้น รัฐบาลต่อมาก็เปลี่ยนระบบว่า ถ้าขึ้นอยู่อย่างนี้บ้านเมืองอยู่ไม่ได้ ต้องจลาจลเอาให้มาเป็นไปตามกฎหมายอีกกระยะหนึ่ง เรียกว่ารวมอำนาจการสอบสวน ที่จริงไม่ได้รวม มาปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเท่านั้น พอมารวมขึ้นแล้ว นายอำเภอก็เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตำรวจก็เป็นพนักงานสอบสวน จำนวนพนักงานสอบสวนก็เพิ่มขึ้น ทำให้คดีไม่ล่าช้า ถึงจะฉ้อจะโกงกันบ้างก็ลดลง เพราะอำเภอไกล ตำรวจฟ้อง ตำรวจไกล อำเภอฟ้อง มันไม่หายหรอก แต่ว่ามันลดลงไป ก็มีความสงบเรียบร้อยมาจนกระทั่งราว พ.ศ. ๒๕๐๐ นายกรัฐมนตรีเป็นอธิบดีตำรวจอีก ดึงเอาอย่างเก่าอีกที่นี้สถิตคดีอาญานี้ ก็มีการเปรียบเทียบ กรรมการคนหนึ่งซึ่งร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาที่ผมได้เสนอมาให้สภานี้พิจารณานั้น เคยเป็นนายตำรวจอย่างผมเป็น เคยเป็นนายอำเภอแล้วมาเป็นเจ้าเมือง เจ้าเมืองสกลนครนี่เองแหละ ก็มีสถิติไว้เสร็จบอกว่าเมื่อมารวมกันขึ้นแล้วความสงบเรียบร้อยมันดีขึ้น ก็เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วเรายังไม่มีทางออก ผมก็มีความคิดขึ้นมาใหม่ว่า เห็นจะต้องแยกระบบเดิมเสียแล้ว ร่างของผมที่เข้ามาสู่สภาก่อนที่จะมาเป็นรูปร่างนี้นั้น ผมเสนอให้ตั้งกรมสอบสวนขึ้น ไม่ให้ขึ้นสังกัดกระทรวงมหาดไทย ให้ขึ้นกระทรวงยุติธรรม แล้วก็ให้กระทรวงยุติธรรมนี้คุมกรมอยู่ ๓ กรมซึ่งเกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรม คือ กรมสอบสวน แล้วก็กรมราชทัณฑ์ กรมอัยการ มันเป็นส่วนสัมพันธ์กัน รัฐบาลขณะนั้นก็บอกว่าหลักการดีแต่ทำไม่ได้ เพราะยังไม่พร้อม เมื่อไม่พร้อมก็ไปต่อรองกันว่า นายอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน แล้วให้ตำรวจสอบไปก่อน ผมก็ถามเขาว่า จะเอากันชั่วคราวหรือจะเอากันตลอดไป ถ้าเอากันตลอดไปทำอย่างนั้นมันไปไม่ได้ เพราะนายอำเภอพอถึงคราวเข้าแกก็ย้ายไปเป็นปลัดจังหวัดไปเป็นเจ้าเมือง แล้วไม่ให้ปลัดอำเภอสอบ พอย้ายพวกนี้มาเป็นพนักงานสอบสวน

แกก็ไม่รู้เรื่องก็ประนีประนอมกันว่าเป็นไปตามประมวลฯ เดิม ไม่ต้องแก้ คือปลัดอำเภอก็
 สอบสวนได้ เมื่อไปเป็นนายอำเภอก็เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนได้ การควบคุมกันก็จะ
 เรียบร้อย จนกว่าจะได้ตั้งกรมสอบสวนขึ้นอย่างที่ผมต้องการ เมื่อเสนอขึ้นมาแล้วก็มีกร
 เข้าใจผิดในสาระสำคัญกันว่า กรมการปกครองหรือกรมตำรวจแย่งกันสอบสวนคดี เข้าใจผิด
 ที่จริงเวลานี้กระทรวงมหาดไทยละเมิดกฎหมายที่ยังไม่ได้แก้ไข ไปสั่งให้คนมีอำนาจไม่มีอำนาจ
 มันจึงว่าคำสั่งที่ท่านรัฐมนตรีว่านั่นเองแหละเป็นมูลเหตุให้เกิดอย่างนี้ เขียนกฎหมายฉบับนี้
 มาก็คือยืนยัน และไม่ให้เปลี่ยนแปลงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเท่านั้น แล้ว
 ประการที่ ๒ พนักงานสอบสวนซึ่งขาดอยู่ในปัจจุบันนี้นั้น ถ้าสภานี้รับหลักการหรือประกาศใช้
 พนักงานสอบสวนจะได้เพิ่มมาถึง ๑,๕๐๐ คนเป็นอย่างน้อยโดยไม่ต้องเสียงบประมาณแผ่นดิน
 เลยสักสตางค์แดงเดียว เพราะว่าอำเภอละ ๓ คนก็เพิ่มมา ๑,๕๐๐ เรามีอยู่ ๕๐๐ อำเภอ
 อำเภอใหญ่ก็อาจจะเพิ่มมาก อำเภอเล็กก็อาจจะเพิ่มน้อย เมื่อมีพนักงานสอบสวนมากขึ้น
 ปริมาณตำรวจที่จะให้ความสงบเรียบร้อยในการตรวจตราจับกุมหรือการสอบสวนที่ต้องทำ
 ละเอียดลออให้รอบคอบนั้นดีขึ้น ถ้างานมันหนักนักพวกอำเภอก็มีอีกถึง ๓ คน ก็ช่วยเฉลี่ยกัน
 เพื่อให้คนมันไม่ต้องช้งนาน เวลานี้ช้งกันหัวโกร่นเลย ตามีดตาบอดยะยะ แต่ไม่ใช่ช้งตาม
 ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ช้งตามคำสั่งหรือประกาศของคณะปฏิวัติการถูกคุมช้ง
 นาน ๆ โดยไม่ให้ประกันตัวไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายนั้นเป็นอันตรายต่อเสรีภาพมาก
 ผมคิดว่าคนที่เดือดร้อนที่สุดนั้นมีอยู่ ๒ ประเภท คือประเภทหนึ่ง ถูกประทุษร้ายต่อร่างกาย
 และทรัพย์สิน ประเภทที่ ๒ เป็นผู้ต้องหาที่ถูกกล่าวหาว่าละเมิดกฎหมายคือเดือดร้อนทั้งคู่
 ก็อย่างที่ผมทราบเรียนสมาชิกสภาที่แหละ กฎหมายฉบับนี้ผมไม่ยืนยันว่าจะเป็นยาวนานวิเศษ
 ถ้าออกไปแล้วความสงบสุขจะเกิดขึ้นทันที เป็นแต่เพียงบรรเทาความเดือดร้อนที่มีอยู่ทุกหย่อม
 หย่อมให้มันเบาลงเท่านั้น ผมได้ยืนยันและได้ฟังและได้รับหนังสือมีทั้ง ๒ ประการ จากทั่ว ๆ ไป
 พวกหนึ่งก็เข้าใจผิดคิดว่ากรมการปกครองแย่งอำนาจสอบสวน มันไม่ได้แย่งเลย มีอยู่ตาม
 กฎหมายเก่าแก่เติมที่ ๔๐ กว่าปีแล้ว ก็บอกว่าตำรวจอยากจะได้เอาไว้ ก็ไม่ได้ตั้ง ก็เท่าเดิม
 แต่ว่ามาร่วมกันทำงานให้เกิดความผาสุกแก่ประชาชน ถ้าใครจะตั้ง ก็ส่อไปในทางที่ว่าไม่สุจริต
 ที่จะใช้กฎหมายเพื่อประชาชน ถ้าตั้งแย่งนั้นแสดงว่าไม่สุจริต เพราะว่าการเอางานมาทำนั้น
 เป็นการเสียสละ เว้นแต่จะคิดทุจริตเอาตำแหน่งหน้าที่ไปใช้หาประโยชน์ จึงหวังว่าสภานี้จะ

พิจารณารับหลักการด้วยดี

นายชมพู อรรถจินดา : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมจำเป็นต้องขอรับผิดชอบก่อนเป็นเบื้องต้นว่ากระผมได้รับรองร่างนี้ของคุณใหญ่ สวิตชาติด้วยโดยความคิดที่ว่าได้ทราบว่ารัฐบาลนี้ได้เตรียมการที่จะทำโครงสร้างใหม่ของการสอบสวนให้แก้ไขปัญหาเดิมได้ แต่กระผมผิดหวังที่เห็นร่างของรัฐบาลออกมาในรูปเก่า และก็รู้สึกว่าเป็นแต่เพียงการที่จะโอนอำนาจการสอบสวนจากตำรวจไปอำเภอเช่นที่เคยเป็นมาอยู่แล้วก็คิดกันว่า จะทำให้มีความสุจริตยุติธรรมเกิดขึ้นได้ กระผมขอเรียนต่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า กระผมได้พยายามทบทวนเหตุการณ์ที่ได้เป็นมาตลอด ๔๐ ปีนี้ ซึ่งการสอบสวนได้โอนกันไปโอนกันมาระหว่างอำเภอกับตำรวจ ซึ่ง าพณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้รู้เห็นเหตุการณ์นี้ตลอดมา ท่านได้เป็นอัยการจนกระทั่งเป็นอธิบดีอัยการ กระผมไม่เชื่อว่าท่านมีความคิดมั่นใจว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะแก้ไขความเดือดร้อนของราษฎรได้ กระผมไม่เชื่อว่าหลักการในร่างพระราชบัญญัตินี้จะเป็นไปเพื่อความสำเร็จได้ ตามเหตุผลที่เสนอประกอบร่างพระราชบัญญัติ เหตุผลที่บอกว่า เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาให้เป็นที่ชัดเจนสำหรับเป็นหลักปฏิบัติ ให้เป็นผลดีในการรักษาความสงบเรียบร้อย กระผมว่าเป็นการเขียนเพราะ ๆ ซึ่งจะไม่เกิดผลอะไรเลย เพราะการสอบสวนจะอยู่กับอำเภอหรือจะอยู่กับตำรวจก็คน ๆ เดียวกัน ท่านคงจำได้ว่าเมื่อโอนการสอบสวนจากอำเภอไปตำรวจ ก็โอนปลัดอำเภอ นายอำเภอไปเป็น ร้อยตำรวจตรี ร้อยตำรวจโท ร้อยตำรวจเอก การโอนตำรวจไปอำเภอ ก็โอนร้อยตำรวจเอก ร้อยตำรวจโท ร้อยตำรวจตรี พันตำรวจตรี ไปเป็นอำเภอ นายอำเภอ ก็เหล่าเก่าชวดใหม่ นั่นเอง ท่านทั้งหลาย ความยุ่งยากของการสอบสวนนี้เกิดมาจากพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญา กระผมขอเรียนว่า ความจริงเราแก้ประมวลกฎหมายทั้งหลายนี้เพื่อจะได้มาซึ่งอำนาจอิสระ ในทางการศาลยุติธรรมครั้งกระนั้นนะ เรามีพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาฯ เพื่อใช้ไปพลางก่อนอะไรต่าง ๆ เราลบคำว่า "เพื่อใช้ไปพลางก่อน" เสีย แล้วก็มาปรับปรุงตัวขึ้นเพื่อเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ลอกเขาให้เห็นว่าเรามีประมวลกฎหมายครบถ้วน ควรจะได้เอกราชทางศาลแล้ว การลอกกันนั้นก็ได้รับความสำเร็จ เพราะประมวลกฎหมายของเราทุกฉบับขณะนั้นดีพอสำหรับเมื่อ ๔๐ ปีนั้น เดียวนี้เนะเวลาเปลี่ยนมามาก เหตุการณ์พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าการสอบสวนตาม

ระบบปัจจุบันนี้ตามโครงสร้างปัจจุบันนี้ ไม่ว่าจะอยู่กับอำเภอหรืออยู่กับตำรวจ มันใช้ไม่ได้
 ทั้งนั้น ได้โอนกันไปโอนกันมานี่ ๖-๗ ครั้งแล้ว ได้ผลดีอะไรขึ้นมาบ้าง กระผมมีความรู้สึกที่
 ใครจะเสนอว่าประวัติความเป็นมาของการโอนอำนาจการสอบสวนนี้มีอยู่ ๒ แบบ แบบหนึ่ง
 โอนจากอำเภอไปตำรวจเพื่อเป็นเครื่องมือของเผด็จการที่จะสร้างอำนาจตำรวจให้ครองเมือง
 แล้วเพื่อจะกำราบศัตรูทางการเมือง เขาทำมาความสำเร็จสมัยหนึ่งท่านคงจะจำได้ ๒๐
 กว่าปีมานี้ อีกสมัยหนึ่งเมื่อโอนจากตำรวจมาอำเภอ ก็โดยที่ว่าตอนนั้นเผด็จการรุ่นหนึ่งตกต่ำไป
 อีกรุ่นหนึ่งขึ้นมา มาอยู่อำเภอเป็นอะไรก็เป็นอมมาตยาธิปไตยนี่เอง เราอยากจะทำอำเภอเป็น
 พ่อเมือง เราอยากจะทำให้มีความเข้าถึงประชาชน เราอยากจะทำอำเภอเป็นบับัดทุกข์บำรุงสุข
 ของประชาชนในการทำมาหากินในทางอาชีพต่าง ๆ แล้วก็เราเอาอำนาจสอบสวนไปให้กับอำเภอ
 อีกด้วย อำเภอก็เลยเป็นเจ้านายที่บริบูรณ์ขึ้น อะไรทุกอย่างก็จะกลับไปสู่สภาพเดิมย้อนหลัง
 ไปสู่สมัยราชาธิปไตยโน้น กระผมออกมารับราชการเป็นอัยการสมัยเก่า ใครจะพูดกับกระผม
 ต้องนั่งพับเพียบแล้วกระผมเป็นอัยการจังหวัด นี้เรียกกระผมว่าคุณนาย มาที่บ้านอยากจะ
 พบคุณนาย นายหนุ่มนั้นก็อายุเพียงไม่เท่าไร ก็บอกว่าคุณนายไม่อยู่ เรบอกไม่ใช่ เขาไม่มี
 เมียหรือก อยากรพบคุณนายอัยการจังหวัดบอกว่าไม่อยู่ เขาไม่มีเมีย พูดกันตั้งนานจึงรู้ว่าเรา
 ซึ่งเป็นผู้ชายนั้นนะ เขาเรียกเราว่า คุณนายแล้วพับเพียบอย่างเรียบร้อย ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 ท่านอยากจะทำให้ประชาชนต้องกลับไปสู่สภาพความอยู่ได้บังคับเจ้านายอย่างนั้นหรือ กระผม
 ไม่เห็นด้วยครับเพราะฉะนั้นประการแรก กระผมเห็นว่าเหตุผลที่ประกอบว่า เพื่อกำหนดหน้าที่
 ให้ชัดเจนนะไม่จริง เหตุผลประการที่ ๒ เพื่อลดกำหนดการควบคุมผู้ต้องหาในคดีอาญา สำหรับ
 เป็นหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่จะไม่ถูกคุมขังนานเกินสมควร อันนี้ก็จริง
 ครับ การที่กำหนดขอยลงไปว่า จะต้องเอาผู้ต้องหาคุมขังมาถึงที่ทำการสอบสวนภายใน ๒๔
 ชั่วโมง ความผิดแค่นั้นจะต้องเท่านั้นไม่จริงครับ สภาพท้องถิ่น การคมนาคมเท่านั้นจะเป็น
 การชี้ขาด ถ้าแก้ไปอย่างนี้ ทำไม่รู้ไหมครับ อัยการจังหวัดนั้นแหละจะต้องยื่นคำร้องต่อศาล
 ขอผิดไป ก็เพิ่มงานให้อัยการเขาอีก พรรณนี้ นะทำกันมาแล้วครับ ทำกันมาตั้งแต่กระผมยัง
 เด็ก ๆ แนะ เพราะฉะนั้นเหตุผลที่ว่าไม่ได้ผลในทางปฏิบัติที่แท้จริง จากหลักการที่ใช้ไม่ได้นี้
 กระผมขอประทานเสนอว่า ขณะนี้รัฐบาลมีความมั่นใจแล้วหรือครับว่ามีเวลาว่างพอจะเอางาน
 ใหญ่ขึ้นมาทำ เรื่องโอนการสอบสวนจากอำเภอมาตำรวจนี้ทำสำเร็จได้ภายในเวลาเท่าไร จะใช้คน

ของอำเภอไว้จจุบันสอบสวนต่อไปแทนตำรวจหรือครับ หรือจะต้องมีการโอนตำรวจไปเป็น อำเภออีกอย่างที่เคยทำมา ขณะนี้ตำรวจเป็นนิติศาสตร์บัณฑิตออกจากมหาวิทยาลัย มีการ สอบคัดเลือกเข้า มีการส่งไปอบรมวิชาการสอบสวน ตำรวจก็ทำอย่างเดียวกันแหละครับ ถ้า อำเภอเอาไปทำก็ทำอย่างนี้อีก เพราะฉะนั้นตัวบุคคลนั้นในเรื่องความสามารถหรือความพร้อม บริบูรณ์ที่จะปฏิบัติหน้าที่การสอบสวน จะอยู่กับอำเภอหรืออยู่กับตำรวจเหมือนกัน ปัญหา เวลานี้มันลึกลงไปในกระดุกของเราก็คือ ปัญหาความไม่พอกินของเงินเดือน ปัญหาคอร์รัปชัน ปัญหาที่ข้าราชการของเรานี้ไม่ได้รับการทำนุบำรุงให้เพียงพอที่จะกำจัดกิเลสในการที่จะรับสินบน เสียได้ มันอยู่ตรงนั้นแหละครับ กระผมจึงสงสัยว่า คณะรัฐบาลหรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง มหาดไทยนั้นมีความมั่นใจว่า กิเลสของฝ่ายอำเภอจะน้อยกว่าตำรวจหรือ กระผมว่ารัฐบาล ยังมึนงงมากมายที่จะทำ รวมทั้งผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ งานเลือกตั้งรออยู่ข้างหน้า งาน เรื่องของการบำรุงเกษตรกรรมนี่กำลังเรียกร้องอยู่ว่าราษฎรเวลานี้ออดอยาก ปีนี้ควรจะทำข้าว ควรจะปลูกพืชผลอะไรต่างๆ การทำนุบำรุงนี้ กระผมว่าเต็มมือท่านผู้ว่าราชการจังหวัด ท่าน นายอำเภออยู่แล้วนะครับ เอาอำนาจการสอบสวนโอนเข้าไปอีกนี้ ท่านมั่นใจหรือว่าจะประสบความสำเร็จในทางที่จะทำให้ราษฎรนี้หน้าใสขึ้น ที่นี้หันมามองทางตำรวจบ้างกระผมต้องตำหนิว่า เวลานี้ตำรวจใช้ไม่ได้ อาชญากรรมเต็มบ้านเต็มเมืองไปหมด ตำรวจกำลังเสียหัวใจ กำลังไม่ทำงาน กำลังนั่งกินเงินเดือนเฉยๆ ไม่ให้รับสินบน ก็ไม่รับก็ได้ เข้าขึ้นไปทำงาน บ่ายกลับบ้าน เรื่อง อะไรไม่ต้องดูมันจะปล้นกันที่ไหน มันจะฆ่ากันตายที่ไหน ก็ดูจะมีหน่วยอื่น เขาช่วยเหลือ ได้ก็เอาไปทำโอนอำนาจการสอบสวนจากตำรวจไปอำเภอ กระผมว่าจะทำให้ตำรวจที่กำลัง พิกการบางส่วนนี้ เป็นอัมพาตไปเลย เป็นเวลาเหมาะสมแล้วหรือครับ รัฐบาลที่รัก ที่ท่านจะ เอาเรื่องใหญ่มาแทรกเข้าไปในขณะนี้ การที่จะเอาพนักงานสอบสวน ๒ ฝ่ายมาร่วมทำงานนี้ ท่านคิดว่าจะสร้างความสามัคคี หรือทำให้มีการแตกความสามัคคีเพิ่มขึ้น กระผมคิดว่าใน บ้านเมืองเรานี้ชื่อแป่มันก็ลดลงเต็มที กระผมผิดหวังมานานแล้วที่คิดว่ารัฐบาลนี้จะได้ถือ รูลออฟลอว์ (rule of law) ซึ่งกระผมอยากจะเรียกว่าความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายนี้เป็นหลักการ บริหารราชการแผ่นดิน เวลานี้ความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายเองก็ไม่มี กฎหมายเป็นกระดาษที่ ปลิวอยู่ใต้โต๊ะอะไรเสียก็แยะ ตำรวจเพิกเฉยเมินเสียต่อการกระทำผิดก็แยะ เพราะเหตุว่าจะ ทำไปก็ไม่รู้ว่ามันเสมอตัวหรือจะขาดทุน และบางน้ำใจก็นึกว่าจะทำไปให้เขามาตำเรออีกทำไม

เวลานี้จึงเป็นปัญหาที่กระผมอยากจะถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ท่านแน่ใจแล้วหรือครับที่จัดให้มีการสอบสวนระบบนี้ มันก็คลุกเคล้าอยู่ในของเก่านี้ เอา ๒ คนมารวมกันจะเพิ่มความสามัคคีหรือ ท่านกำลังจะสร้างการแตกความสามัคคีขึ้นอีกหน่วยหนึ่ง เวลานี้มันก็แตกกันเยอะแยะ ถ้าหากต่อการควบคุมเป็นอันมากอยู่แล้ว สุดท้ายกระผมสงสัยว่าคณะรัฐบาลเองนั้นควรจะปรับปรุงในเรื่องการทำงานที่ยังค้างค้างอยู่เยอะแยะนี้ให้สำเร็จ ดีกว่าที่จะมาพลอยเอ้อออท้อท้อมกไปอย่างง่าย ๆ กระผมผิดหวัง กระผมคิดว่ารัฐบาลคงจะเอาเรื่องอำนาจการสอบสวนนี้ไปพิจารณาโดยสร้างโครงสร้างเสียใหม่ให้มันทันสมัย ไม่ใช่เอาเหล่าเก่ามาเทใส่ขวดใหม่่ง่าย ๆ เทกรอกไปกรอกกันมานี้ ๖-๗ ครั้ง ตลอดเวลาเกือบ ๔๐ ปีนี้ท่านก็ทราบผลอยู่แล้วว่าเทไปเทมาเสียเงินเสียเวลา เสียอุตสาหกรรมทั้งหลาย นี่มันไม่ได้เกิดผลทำให้คนเปลี่ยนแปลงขึ้น ท่านจะเอานายอำเภอมาแต่งตั้งสำรวจ หรือจะเอาตำรวจไปแต่งตั้งอำเภอมันไม่ได้เคยทำให้เกิดความร่มเย็นแจ่มใสแก่ความสุขของประชาชนมาเลย เพราะฉะนั้นขณะนี้กระผมจึงเห็นว่าถ้าจะแก้กันแบบง่าย ๆ กลับไปกลับมาอย่างนี้อ่าแก้ดีกว่าครับ กระผมผิดหวังเพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าถ้ารัฐบาลจะแก้ รัฐบาลนี้ทำก็จะใช้ได้ ถ้าแก้โครงสร้างการสอบสวนเข้ามาใหม่ ให้เข้าแบบไหนก็ได้ที่โลกเขาใช้กันอยู่นี้ กระผมจึงอยากถามว่าแบบนี้ที่แก้กันมาง่าย ๆ นี้เอาแบบอย่างต่างประเทศที่เคยทำสำเร็จที่ไหนมาบ้างไหม กระผมเคยเห็นอำเภอสอบสวน อำเภอมีอำนาจดูแลในหนึ่งครับ หนังสือเขาเรียกว่าตะวันตกนะ ชีมันบิง ๆ ยิงปีนโป้ง ๆ แล้วจับคนมาขัง แหมมันเก่าเหลือเกิน เพราะฉะนั้นกระผมจึงสงสัยว่าท่านจะให้ความเข้าใจแก่เราเพิ่มเติมใหม่ว่าการโอนกลับไปอำเภอครั้งนั้นจะเป็นการทำได้เรียบร้อย จะสิ้นเปลืองเท่าไร เสียเวลาเท่าไร ท่านเห็นว่าถึงเวลาจะทำเวลานี้ และโครงสร้างใหม่ท่านคิดจะทำไหม กระผมคิดว่าถ้าไม่มีเหตุผลอะไร ก็เท่ากับตั้งอำนาจกันไปตั้งอำนาจกันมา การตั้งอำนาจสมัยที่ตั้งไปตำรวจ กระผมบอกแล้วเพื่อประโยชน์ทางการเมือง เวลานี้ท่านตั้งอำนาจจากตำรวจมาอำเภอ ท่านหวังประโยชน์ทางการเมืองอะไรหรือท่านคิดจะใช้อำเภอเป็นเครื่องมือสำหรับการเลือกตั้งคราวหน้าหรือ กระผมไม่อยากให้รัฐบาลถูกตำหนิโดยไม่เป็นความจริง เรื่องที่กระผมพูดนี้ กระผมเชื่อว่ารัฐบาลนี้บริสุทธิ์ ไม่มีเจตนาจะใช้อะไรเป็นเครื่องมือทางการเมืองเลย แต่พฤติการณ์นี้ทำให้คนเข้าใจไขว้เขวแล้วจะทำให้คนตำหนิรัฐบาลโดยไม่จำเป็น กระผมจึงเห็นว่าถ้าอย่างนี้แล้ว กระผมเสนอว่าเราไม่ควรปล่อยให้รัฐบาลหาเรื่องยุ่งในเวลาี้ รัฐบาลเองยุ่งพอแล้ว กระผมจึงเห็นว่า

ไม่ใช่เวลาที่จะกลับไปกลับมาให้ยุ่งเหยิงอีกร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลฉบับนี้จึงไม่มีคุณค่า เป็นของใหม่ที่ควรจรรีบ เป็นของเก่าที่ทำมาผิด ๆ พลาด ๆ กันมามากแล้ว กระผมขอประทาน พังรัฐบาลสักนิดหน่อย และขอประทานเสนอท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติดีโปรดพิจารณาว่าเวลานี้ บ้านเมืองต้องการการออกแรงของรัฐบาลช่วยความเดือดร้อนที่มีเฉพาะหน้า ช่วยรักษาความสงบเรียบร้อยเฉพาะหน้า อย่าหาเรื่องยุ่งออกมาอีกเลยครับ จึงขอไม่ควรรีบร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ อันที่จริงท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติดีคือ ร้อยตำรวจเอก ชมพู อรรถจินดา ก็เป็นเพื่อนกัน มาตั้งแต่เล็กแต่น้อย ที่ต้องการถามนโยบายก็ตาม หรือเจตนาของกระทรวงมหาดไทยก็ดี อยากจะเรียนว่าการที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมา นั้น ได้เรียนแล้วว่าเสนอมาโดยรับ ร่างของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติดีไปพิจารณา และเห็นสมควรว่าในปัจจุบันนี้ถ้าท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติดีเสนอขึ้นมาในรูปแบบนี้ ก็น่าที่จะเป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอก่อน คือหมายความว่าเพื่อแก้ไข เหตุการณ์เฉพาะหน้าหรือเพื่อแก้ไขเหตุการณ์ให้ดีขึ้นเป็นระยะ ๆ ไป ท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติดีที่ได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ก็บอกว่าผิดหวัง ๆ คือท่านรับอยู่เองว่าท่านผิดหวังที่ไปรับรองร่างพระราชบัญญัติของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติดีเข้า แล้วเมื่อรัฐบาลพยายามหาทางแก้ไขให้ดีขึ้นและให้ดีที่สุด ซึ่งท่านสมาชิกเจ้าของร่างเองก็บอกว่า ในหลักการเห็นด้วยกับรัฐบาล ท่านสมาชิกเจ้าของร่างเองก็บอกว่า ในหลักการเห็นด้วยกับรัฐบาล ท่านสมาชิกผู้สนับสนุนร่างพระราชบัญญัตินั้นเองกลับบอกว่าผิดหวังทำไมรัฐบาลไม่ทำอย่างอื่น รัฐบาลเองก็ยุ่งพอแล้วกลับมายุ่งกับสภาอีก รัฐบาลขอเรียนว่า รัฐบาลไม่มีเจตนาที่จะมายุ่งกับสภานี้เลย และก็การสอบสวนนี้ อยู่ในกระทรวงมหาดไทย คือว่าอยู่ในตำรวจกับกรมการปกครอง ทั้ง ๒ ฝ่ายก็อยู่ในบังคับบัญชาของกระทรวงมหาดไทยทั้งสิ้น กระทรวงมหาดไทยไม่มีเจตนาที่จะให้ทั้ง ๒ ฝ่ายนี้ต้องมีการกระทบกระเทือนกัน ราชการบ้านเมืองในปัจจุบันนี้ก็หนักหนาเหลือเกินแล้ว เพราะฉะนั้น การที่จะรับหลักการของรัฐบาลหรือไม่นั้น ก็สุดแต่สภานี้จะพิจารณา ที่นี้ปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติดีย้ำก้ำกั๊นว่า ทำไมจึงจะต้องโอนการสอบสวนจากตำรวจไปให้อำเภออีก เรื่องอื่นไม่มีทำแล้วหรือ อันนี้ขอได้โปรดพิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งท่าน

สมาชิกผู้มีเกียรติเองเสนอมมา หรือรัฐบาลเองเสนอมมา จะเห็นว่าไม่ใช่เป็นเรื่องโอน แต่เป็นเรื่องเพิ่มเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ คือเพิ่มให้ฝ่ายเจ้าบ้านผ่านเมืองหรือนายอำเภอรับผิดชอบในการสอบสวนของจังหวัดหรืออำเภอ และก็โดยที่ฝ่ายตำรวจก็อยู่ในสังกัดของจังหวัดนั่นเอง ตำรวจก็ยังมีอำนาจอยู่ ไม่ใช่เป็นการโอนการสอบสวน ห้ามได้ ขอได้โปรดพิจารณาดูให้ดี คือเป็นการเพิ่มอำนาจของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบชั้นเท่านั้น และพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ท่านสมาชิกสภาผู้มีเกียรติก็ยอมจะทราบอยู่ว่าเป็นแต่เพียงว่ามีอำนาจสอบสวนในคดีภายในเขตอำนาจของเขา และรับผิดชอบในการสอบสวนที่จะส่งอัยการฟ้องหรือไม่ฟ้องเป็นการควบคุมการสอบสวนเท่านั้นเองในเรื่องนี้ และหลักการใหญ่ๆ อีกอันหนึ่งก็คือว่า เป็นหลักการที่รัฐบาลเองก็เห็นสมควรโดยได้เสนอร่างเป็นรัฐธรรมนูญไป คือว่าไม่อยากให้คนจับกุมเป็นคนสอบสวนอันนี้ก็ถูกต้อง รัฐบาลก็เห็นด้วย แม้หากว่ากำลังวังชาของเจ้าพนักงานในเวลานี้ยังมีไม่เพียงพอ หรือพอจะเจียดจ่ายกันได้ไม่เพียงพอก็ตามที แต่ว่าก็เป็นหลักการที่ดี รัฐบาลจึงได้สนับสนุนร่างของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ มีได้เป็นเรื่องที่จะโอนการสอบสวนดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเข้าใจถึงเรื่องการควบคุมตัวผู้ต้องหาในหลักการตามมาตรา ๘๗ ก็ตาม อันนี้เป็นหลักกฎหมายเก่า เพียงแต่ว่าแก้ไขอำนาจการควบคุมในชั้นสอบสวนให้น้อยลง คือแทนที่จะใช้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการไปร้องขอต่อศาลให้ควบคุมถึง ๑๐๐ กว่าวัน ก็ลดระยะเวลาลงมาให้น้อยลงเท่านั้น นี่หลักการก็มีแต่เพียงแค่นี้

อีกประการหนึ่งอยากจะเรียนเสียด้วยว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือ คุณใหญ่ ศวิตชาติ ได้กล่าวถึงเรื่องของกระทรวงมหาดไทยที่ออกข้อบังคับไป ว่าเป็นการออกข้อบังคับผิดกฎหมายนั้น ก็อยากจะเรียนว่าข้อบังคับที่กระทรวงมหาดไทยออกนั้น รัฐบาลได้สำรวจดูเหมือนกัน เห็นว่าเป็นข้อบังคับเพื่อวางวิธีการปฏิบัติระหว่างพนักงานสอบสวนตำรวจกับพนักงานสอบสวนฝ่ายมหาดไทยเท่านั้น ซึ่งตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในปัจจุบันนี้ ในหัวเมือง ถ้าจะว่าถึงอำนาจแล้ว เป็นอำนาจทั้งของตำรวจและของมหาดไทยที่จะทำการสอบสวนได้ แต่เพียงว่าระยะเวลาหนึ่งกำหนดให้ตำรวจสอบสวน ในระยะเวลาหนึ่งรัฐบาลกำหนดให้ทางฝ่ายอำเภอ คือ ทางฝ่ายด้านกระทรวงมหาดไทยสอบสวน คือเป็นเรื่องข้อบังคับนี้ออกตามกฎหมายที่

วางเป็นหลักอยู่ว่าใครจะสอบสวนก็ได้แต่ว่าทางรัฐบาลประสงค์จะให้ฝ่ายไหนสอบสวน ก็เป็นเรื่องออกข้อบังคับไปเป็นการยืดหยุ่น มิได้เป็นการผิดกฎหมายแต่ประการใด ถ้าเป็นการผิดกฎหมายแล้ว คดีความต่าง ๆ ผมคิดว่าเป็นโมฆะไปหมดเหล่านี้ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลขอแถลงเพื่อประกอบการพิจารณาเท่านั้น ส่วนการรับหลักการนั้นก็สุดแต่สภานี้จะพิจารณา

นายมารุต บุณนาค : ท่านประธานที่เคารพ กระผม มารุต บุณนาค กระผมขอแสดงความรู้สึกต่อร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๒ นี้ในฐานะคนกลางซึ่งได้มีโอกาสใช้ชีวิตกฎหมายมาเป็นเวลา ๒๗ ปี จากประวัติการณ์ตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง ก็กล่าวได้ว่า ได้มีการโอนอำนาจสอบสวนกลับไปกลับมาหลายครั้งหลายหน แต่ก็ไม่มีอะไรดีขึ้นเหมือนอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวไว้สักครู่แล้ว กระผมมีความเห็นว่ารัฐบาลก็ดี ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ดี ต่างมีเจตนาดีที่จะแก้ไขทุกอย่างให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย แต่กระผมเห็นด้วยความเคารพว่า การแก้ไขนั้นไม่ถูกจุดและถูกความประสงค์และถูกเป้าหมายในขณะนี้ โดยความเคารพ กระผมมีความสนิทชิดชอบต่อพนักงานตำรวจและข้าราชการฝ่ายปกครองเป็นอย่างดีเท่าที่ผ่านมาในวงงาน กล่าวได้ว่าทั้ง ๒ ฝ่ายได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริตและยุติธรรมเป็นส่วนใหญ่ แต่ในขณะนั้นก็กล่าวได้ว่า จากวงงานของการสอบสวนเท่าที่ผ่านมา ไม่ว่าจะอำนาจสอบสวนจะตกอยู่กับฝ่ายใดก็มีอยู่ไม่น้อยที่การสอบสวนก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมและไม่สุจริตอยู่เป็นอันมาก ซึ่งไม่เป็นการสมควรที่จะยกตัวอย่างของความเลวร้ายของทั้ง ๒ ฝ่ายมากล่าวในที่นี้ แต่ยืนยันว่าต้องมีอยู่มากมาย ดังปรากฏในการวินิจฉัยของศาลในบางเรื่องทั้งที่ศาลได้วินิจฉัยว่า พนักงานสอบสวนไม่ว่าตำรวจหรือนายอำเภอจะได้ปฏิบัติการโดยไม่ชอบไม่ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ต้องหาหรือผู้เสียหาย แต่ในทางปกครองทั้งตำรวจและพนักงานปกครองก็กลับให้บำเหน็จความชอบต่อพนักงานสอบสวนที่ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ถูกต้องด้วยความยุติธรรม ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ถูกจุด ก่อนที่กระผมจะได้ชี้ให้เห็นว่าขณะนี้รัฐบาลควรจะทำอย่างไรต่อการแก้ไขสอบสวน กระผมประสงค์ที่จะชี้ให้เห็นความไม่สมควรในขณะนี้บ้างบางประการ

ประการแรก การที่จะให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนนั้น กระผมไม่เห็นด้วย เพราะเหตุว่ากระทรวงมหาดไทยนั้น กล่าวได้ว่าเป็นกระทรวงที่มีกิจการ

ใหญ่โตมโหฬาร ต้องควบคุมราชการแผ่นดินภายในประเทศ ย่อมไม่มีเวลาที่จะมาควบคุม การสอบสวนหรือเป็นหัวหน้าสอบสวนได้โดยถูกต้องและด้วยความเรียบร้อย

ประการที่ ๒ การที่กำหนดให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นหัวหน้าพนักงาน สอบสวนนั้น ในบางครั้ง บางกรณี ก็อาจจะทำให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยต้องลดศักดิ์ศรีของ ความเป็นผู้บังคับบัญชา ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานอัยการ ได้แก่อธิบดีกรมอัยการซึ่ง เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของปลัดกระทรวงมหาดไทยเอง ในกรณีข้อวินิจฉัยการสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง ซึ่งเป็นการไม่ถูกต้องด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน

ประการที่ ๓ การที่ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นสูงและเป็น หัวหน้าพนักงานสอบสวนนั้น อาจจะทำให้เกิดความเกรงอกเกรงใจต่อพนักงานอัยการซึ่ง เป็นผู้มีอำนาจในการสั่งคดีในชั้นสุดท้ายว่า จะสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง ในเมื่อเป็นคดีอุกฉกรรจ์ มหันตโทษ หรือเป็นคดีที่เกี่ยวกับประโยชน์ส่วนได้เสียของราชการแผ่นดิน ซึ่งอาจจะ เป็น รัฐมนตรีมหาดไทยคนต่อ ๆ ไป ซึ่งกระผมมิได้มุ่งหวังว่ารัฐมนตรีผู้นี้จะประพฤติไม่สมควร เพราะท่านเป็นคนสุจริตและยุติธรรม เพราะเหตุว่าถ้าอธิบดีกรมอัยการจะสั่งการประการใด สิ่งที่จะกระทำได้ในฐานะชนบทรรมนิยมประเพณีราชการแผ่นดิน ก็มักจะฟังเสียงผู้บังคับบัญชา เสียก่อน ถ้าหากปลัดกระทรวงมหาดไทยมีความเห็นควรสั่งฟ้อง ก็เป็นการยากที่อธิบดีกรม อัยการในภายภาคหน้า ซึ่งไม่ใช่คนเข้มแข็ง จะปฏิบัติภารกิจที่ไม่เหมือนกับความเห็นของปลัด กระทรวงมหาดไทย นอกจากนี้ในปัญหาที่เกี่ยวกับการควบคุมอำนาจสอบสวน กระผมเห็นว่า ตามข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทยที่ได้ออกไว้ ซึ่งกระผมมีความเห็นในข้อกฎหมายว่าด้วยการ ออกได้ ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอมีอำนาจที่จะเรียกสำนวนสอบสวนมาตรวจดูได้ ถ้าหากเห็นว่าสำนวนสอบสวนได้เป็นไปโดยไม่ถูกต้องและอาจจะสั่งเปลี่ยนผู้สอบสวนได้ นอกจากนี้ ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ยังให้พนักงานอัยการซึ่งเป็นผู้สั่งครั้งสุดท้าย ก่อน คดีจะสู่ศาล ที่จะสั่งให้พนักงานสอบสวน สอบสวนเพิ่มเติม สั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องได้ ถ้าหากว่า ได้ปฏิบัติการโดยเคร่งครัด ปัญหาสำคัญต่อมาก็ได้แก่ความที่อาจจะเกิดขึ้น ในการที่จะร่วมมือกัน หรือไม่ร่วมมือกันในภายหน้าระหว่างราชการทั้ง ๒ ฝ่าย ความเดือดร้อนก็จะเกิดขึ้นแก่ประชาชน โดยปราศจากข้อสงสัย ด้วยเหตุผลต่างๆ ที่กล่าวมา กระผมไม่มั่นใจว่าการแก้ของรัฐบาลจะ

ถูกจุดโดยกระผมเห็นว่าสิ่งที่รัฐบาลน่าจะกระทำขณะนี้ไม่น่าที่จะเสนอร่างกฎหมายนี้ออกมา เพราะเหตุว่าทางราชการกระทรวงมหาดไทยนั้นมีการและหน้าที่มากมายเหลือเกินเฉพาะอย่างยิ่งท่านมีการและหน้าที่ที่จะต้องเตรียมการเลือกตั้งซึ่งเป็นงานระดับชาติ ท่านจะรับงานสอบสวนมาขณะนี้ กระผมเชื่อเหลือเกินว่า ทางราชการของกระทรวงมหาดไทยไม่พร้อม ทางราชการกระทรวงมหาดไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการฝ่ายปกครองมีหน้าที่ที่จะต้องพัฒนาบ้านเมือง พัฒนาความเจริญให้กับท้องถิ่น จะต้องปรับราชการบริหารทั้งส่วนภูมิภาคให้เข้าถึงประชาชน เป็นมิตรกับประชาชนตามนโยบายของรัฐบาล ถ้าหากว่าท่านเลขาธิการสอบสวนเข้าไปเกี่ยวข้องอยู่ด้วย ท่านย่อมไม่อาจกระทำการได้ตามสมควร สิ่งที่รัฐบาลจะกระทำได้ในระยะสั้นนี้ กระผมเห็นว่ารัฐบาลน่าจะแก้ปัญหาในเรื่องตัวบุคคลมากกว่าอย่างอื่น จริงอยู่ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าจะกล่าวในขณะนี้แล้วยังมีข้อบกพร่องอยู่มากมายหลายประการ ซึ่งจะต้องแก้ไขกันไป แต่กล่าวได้ว่าในขั้นต้นนี้หลักการของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็น่าจะวางหลักไว้อย่างสมควรในเรื่องที่ผู้ต้องหาจะมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ พนักงานสอบสวนไม่ว่าระดับใดจะเข้มงวดจับกุมจับใจผู้ต้องหาให้ให้การไปตามที่ต้องการหาได้ไม่ และความเป็นธรรมที่ผู้เสียหายจะพึงได้รับ ก็ได้มีกำหนดไว้แก่หลายประการในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา รัฐบาลน่าจะแก้ปัญหาตัวบุคคลว่า พนักงานสอบสวนที่มีอยู่ทั่วประเทศสามารถปฏิบัติตามกฎหมายอย่างนี้เคร่งครัดหรือไม่ ควรจะได้มีการอบรมสัมมนาพนักงานสอบสวนทั่วประเทศให้เข้าถึงซึ่งมีในธรรม หลักการปฏิบัติโดยชอบด้วยความเป็นธรรม จึงจะเหมาะสมกว่า ถ้าหากว่าในการสอบสวนคดีในเกี่ยวกับพนักงานสอบสวนได้ดำเนินไปโดยไม่สุจริตและยุติธรรม ก็น่าจะสั่งลงโทษไปโดยเด็ดขาด และถ้าหากว่าพนักงานสอบสวนผู้ใดได้ปฏิบัติไม่ถึงขั้นกระทำผิด และมีส่วนมัวหมองก็น่าจะตัดขาดมิให้เป็นพนักงานสอบสวนอีกต่อไป ความเลวร้ายก็จะน้อยลงไป เพราะเหตุว่าความสุจริตหรือความไม่ถูกต้องในวงการสอบสวนนั้น กล่าวได้ว่ามีเปอร์เซ็นต์น้อย เราเชื่อว่าพนักงานสอบสวนทั่วประเทศส่วนใหญ่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดและพอสมควรตามที่กฎหมายได้บัญญัติไว้ในขณะนี้ นี่เป็นเหตุผลประการแรกในระยะสั้นที่รัฐบาลพึงจะได้รับกระทำเสียก่อน ประการที่ ๒ กระผมทราบดีว่าทางรัฐบาลได้ร่างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอยู่แล้ว ซึ่งเป็นการร่างล่าช้า เห็นนานมาหลายปี รัฐบาลน่าจะได้เร่งร่างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาฉบับสมบูรณ์แบบ

ให้ใช้ได้โดยถูกต้องมากกว่า ที่มาเลือกแก้ไขเฉพาะตอน เฉพาะเรื่องเฉพาะราย ซึ่งไม่ได้ผลอะไรเลยในขณะนี้ สิ่งแรกที่สุดที่จะแก้ไขได้ ได้แก้ความเป็นธรรมที่ผู้ต้องหาจะพึงได้รับให้เหมือนอย่างในนานาอารยประเทศที่ผู้ต้องหาจะมีสิทธิประการใดบ้าง และความให้ความเป็นธรรมในการประกันตัว ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในขณะนี้ยังไม่มีเพียงพอ ซึ่งกระผมเห็นว่าควรจะแก้ไขปัญหานี้มากกว่า

ประการสุดท้ายซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมาก ที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แถลงว่า ตามร่างรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๓ ซึ่งท่านได้เห็นด้วย ได้กำหนดไว้ว่าให้ผู้จับและผู้สอบสวนเป็นเจ้าพนักงานคนละหน่วย คนละกระทรวงกันนั้น กระผมขอเรียนว่าในการพิจารณาชั้นแปรญัตติของคณะกรรมการธิการ คณะกรรมการได้แก้ไขถ้อยคำเป็นท่านองว่าให้ผู้จับและเจ้าพนักงานสอบสวนเป็นบุคคลในหน่วยเดียวกัน แต่ให้มีเจ้าพนักงานซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมอีกชั้นหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานคนละระดับคนละกระทรวง ด้วยเหตุนี้จึงยังเป็นบทบัญญัติที่ยังไม่แน่นอนว่าร่างรัฐธรรมนูญนั้น จะเป็นไปดังที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แถลง หรือเป็นดังที่คณะกรรมการได้ลงมติไปแล้ว และไม่แน่ว่าจะมีสมาชิกผู้ใดจะแปรญัตติเป็นประการอื่นหรือไม่ และจะได้รับอนุมัติจากสภาแค่วันเพียงไรในวาระที่ ๒ วาระที่ ๓ ถ้าหากได้มีการด่วนพิจารณาและอนุมัติหลักการของร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้ไปแล้ว เมื่อรัฐธรรมนูญได้ออกมาในแนวตรงกันข้าม ต่อมาก็จะต้องมีการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอีกต่อไป ซึ่งกระผมไม่เห็นด้วย เห็นว่าควรจะรอไว้ให้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลชุดใหม่ และแก้ไขกันด้วย และแก้ไขกันด้วยความประณีตละเอียดลออรอบคอบมากกว่าที่จะเป็นการเร่งร้อน ซึ่งกระผมไม่มั่นใจและไม่เชื่อว่าจะมีจุดมุ่งหมายไกลไปอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า จะมีจุดมุ่งในทางการเมืองประการสุดท้ายที่กระผมสังเกตถ้อยแถลงของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อสักครู่ท่านเองก็ไม่แน่ใจที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ผ่านหรือไม่ เมื่อสมาชิกเสนอมา รัฐบาลรับไปพิจารณาก็เสนอกลับมา จะรับหรือไม่ก็สุดแต่สภานี้ เมื่อท่านรัฐมนตรียังไม่เห็นใจ ประกอบด้วยเหตุผลที่กระผมได้แถลง กระผมจึงเห็นว่าสภายังไม่ควรรับหลักการร่างกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับนี้ แต่ควรจะเป็นเรื่องของรัฐบาลใหม่ที่จะแก้ไขให้เรียบร้อยและเหมาะสมกว่าเท่าที่เป็นอยู่ขณะนี้ครับ

พลตำรวจตรี สง่า กิตติขจร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สง่า กิตติขจร การที่กระผมอยากจะแสดงความคิดเห็นในปัญหาเรื่องอำนาจการสอบสวนคดีอาญานี้ กระผมอยากจะกราบเรียนออกตัวว่า มิได้พูดในฐานะที่เคยเป็นข้าราชการตำรวจ และไม่ได้พูดเพื่อประโยชน์ของทางฝ่ายตำรวจประการใด กระผมอยากจะฝากข้อคิดประกอบการพิจารณาในร่างกฎหมายฉบับนี้สักเล็กน้อย สิ่งที่กระผมอยากจะฝากเป็นข้อคิดนั้น อยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานและสภานี้ได้ทราบตามหลักการนั้น เราถือว่าการจับกุมการสอบสวนคดีอาญาเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการยุติธรรม กระบวนการยุติธรรมนั้นจะต้องประกอบด้วยขั้นตอนหลายขั้นตอน นับตั้งแต่การจับกุม การสอบสวน การฟ้องคดี การพิพากษาและการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษานั้น ในที่สุดหลักการนี้เราก็มั่นใจว่า เราถือว่าการบวนการยุติธรรมซึ่งมีระดับต่างๆ เหล่านี้ เราสร้างมันขึ้นมาเพื่อใช้ในการดำเนินการในสังคมของมนุษย์ คือต้องการให้มนุษย์ซึ่งเป็นส่วนประกอบของสังคมหรือประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน และถ้ามีใครละเมิดซึ่งกันและกันเราก็มีกฎหมายเป็นบรรทัดฐานในการดำเนินการ และเมื่อผู้ใดละเมิด เราก็ต้องมีอำนาจในการที่จะป้องกันและปราบปราม และในบางขณะผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าละเมิดกฎหมายนั้น อาจจะมีได้กระทำผิด เราจึงมีมาตรการในการให้ความยุติธรรมอันนี้แหละคือกระบวนการยุติธรรมตามหลักการ สำหรับอำนาจการจับกุมและสอบสวนนั้นตามประวัติของประเทศไทยที่เป็นมาก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปี ๒๔๗๕ ในขณะนั้นประเทศไทยเรามีพลเมืองเพียง ๑๔ ล้านคน คดีอาญาก็มีน้อยไปด้วย ภารกิจของทั้งตำรวจและทางฝ่ายปกครองก็ไม่มีมากมาย กายกองเหมือนอย่างนี้ และไม่สามารถที่จะแบ่งแยกกันได้อย่างนี้ เพราะฉะนั้นการที่เราได้มอบอำนาจในการจับกุม การสอบสวนคดีอาญาให้แก่ทางฝ่ายปกครองในขณะนั้นจึงไม่สู้จะมีเรื่องยุ่งยากและไม่มีปัญหา เราก็สามารถดำเนินการมาได้ด้วยความราบรื่น แต่ครั้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๕ หลังจากที่เรามีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง เราพูดกันว่าเราจะเป็นประชาธิปไตยกันนั้น ก็ได้มีการหยิบยกในเรื่องปัญหาการจับกุมและการสอบสวนคดีอาญาขึ้นมาพิจารณา ปัญหานี้ก็กลายเป็นเครื่องมือในทางการเมืองดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวแล้วว่า จุดเริ่มต้นในการโอนอำนาจการสอบสวนจากฝ่ายปกครองมาอยู่ฝ่ายตำรวจนั้นเกิดขึ้นหลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองเพียงเล็กน้อย นั่นก็คือต้องการจะใช้อำนาจอันนี้มาเป็นอำนาจในทางการเมือง ซึ่งใครๆ ก็คงจะปฏิเสธไม่ได้ และต่อมาเมื่ออำนาจอันนี้ได้เสื่อมโทรมลงไปจึงได้เกิดมีการย้ายชุดอำนาจ

อันนี้กลับคืนไปสู่ฝ่ายปกครองอีกในสมัยหนึ่ง ในเมื่อเปลี่ยนแปลงดินก็ได้พิจารณาเรื่องปัญหา สอบสวนนี้อีก ดูประหนึ่งว่าอำนาจการจับกุมสอบสวนนี้เป็นอำนาจอันสำคัญที่ผู้บริหารประเทศ หรือผู้ที่จะเล่นการเมืองใช้เป็นเครื่องมือตลอดมา กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ในรัฐบาลที่ เพิ่งผ่านพ้นไปนั้นก็ได้หยิบยกในเรื่องอำนาจการสอบสวนนี้ขึ้นมาพิจารณากันเหมือนกัน เพราะเกือบทุกรัฐบาลที่มั่งอำนาจอันนี้เป็นเครื่องมือในทางการเมือง กระผมอยากจะกราบ เรียนอย่างตรงไปตรงมาว่า การต่อสู้เพื่อช่วงชิงอำนาจการสอบสวนระหว่างตำรวจกับฝ่าย ปกครองนี้ได้ต่อสู้กันอย่างน่าเกลียดที่สุด ซึ่งกระผมไม่อยากจะนำมากล่าวในที่นี้ สรุปรวม ความว่าไม่ว่ารัฐบาลใดหลังจากการปฏิวัติเมื่อปี ๒๔๗๕ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอำนาจการสอบสวนนี้ ไม่ได้มีความมุ่งหวังที่จะผดุงความยุติธรรมให้แก่ประชาชนเป็นที่ตั้งเลย แต่มีความมุ่งหวังแต่ ประการเดียวในการยึดอำนาจการสอบสวนนี้ให้เกิดประโยชน์ภาวะทางการเมืองของบุคคล หรือของคณะรัฐบาล เพราะฉะนั้นการที่เราเอาปัญหาอันนี้มาพิจารณากันอีกในรัฐบาลนี้ จะ โดยเหตุที่รัฐบาลเป็นเจ้าของร่างโดยตรงหรือรับช่วงมาจากสมาชิกคนหนึ่งคนใดก็ตาม กระผม ถือว่าเป็นช่วงจังหวะเพื่อจะแย่งอำนาจอันนี้ให้เกิดประโยชน์ในทางการเมืองอยู่นั้นแหละ หรือไม่ก็เป็นประโยชน์ต่อองค์บุคคลฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด เมื่อเราคำนึงถึงหลักการว่า กระบวนการ ยุติธรรมนั้น เป็นมาตรการอย่างสำคัญในการที่จะให้ความยุติธรรมต่อประชาชนแล้ว เราก็ ควรจะพิจารณาแต่เฉพาะในหลักการ ที่นี้เรามามองทางภาคปฏิบัติ กระผมอยากจะชี้ให้เห็นว่า เราลองมาพิจารณาอำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่าย คือระหว่างฝ่ายตำรวจกับฝ่ายปกครองในปัจจุบันนี้ ไม่ได้ย้อนหลังไปเมื่อก่อนปี ๒๔๗๕ ตำรวจนั้นมีหน้าที่อย่างแท้จริงและโดยตรงในการดำเนินการ ตามกระบวนการยุติธรรมเบื้องต้น คือมีหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดกฏหมาย การที่จะป้องกันและปราบปรามของตำรวจนั้น ตำรวจจะต้องมีหลักวิชา ตำรวจจะต้องมีมาตรการ ต่างๆ เพื่อจะให้การกระทำในการป้องกันและปราบปรามนั้นบรรลุถึงความยุติธรรม ตำรวจ ได้รับหน้าที่อันนี้มาและได้สร้างสรรค์มาตรการอันนี้มาโดยตลอด นับตั้งแต่การเปลี่ยนแปลง การปกครอง ปี ๒๔๗๕ ถึงแม้ว่าการสอบสวนจะถูกโอนกันไปโอนกันมาอย่างไรก็ตาม แต่ กระผมเชื่อว่าอำนาจนี้ได้ตกอยู่กับตำรวจนานกว่าทางฝ่ายปกครอง เพราะฉะนั้นทางฝ่ายตำรวจ ก็ได้เตรียมการและสะสมมาตรการในการที่จะผดุงความยุติธรรม ในการป้องกันและปราบปราม มากกว่าฝ่ายปกครอง ถ้าแม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างหนึ่งอย่างใด เราจะต้องโอนมอบ

มาตรการเหล่านี้ไปให้แก่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายปกครองหรือฝ่ายอะไรก็ตาม ซึ่งจะต้องใช้เวลาเป็นอันมาก เราไม่อาจจะกระทำกันได้เพียงวันสองวันให้สำเร็จไปได้หรอก ที่นี้เมื่อเราตระหนักชัดว่าอำนาจของตำรวจไม่มีเป็นอย่างอื่น นอกจากป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม การที่จะปราบปรามอาชญากรรมนั้น ตำรวจจะต้องอาศัยข้อมูลและหลักฐานต่าง ๆ และจะต้องรวบรวมข้อมูลและหลักฐานเหล่านั้นส่งไปให้เจ้าหน้าที่อัยการซึ่งจะเป็นหน้าที่ในการดำเนินการฟ้องร้อง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าให้อำนาจในการจับกุมแก่ตำรวจ แต่เราไม่ให้อำนาจในการรวบรวมข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ เพื่อจะส่งมอบให้แก่อัยการสำหรับการฟ้องร้องแล้ว เราจะทำให้รูปคดีในการที่เราจะดำเนินการนั้นได้รับความยุติธรรมได้อย่างไร ที่นี้มาคำนึงถึงหน้าที่ของฝ่ายปกครองนับตั้งแต่ปลัดอำเภอขึ้นไปจนกระทั่งถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กระผมเห็นว่าในภาวะของบ้านเมืองที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ภาระที่ล้น (load) ให้แก่ทางฝ่ายปกครองตั้งแต่ปลัดอำเภอขึ้นไปนั้น แล่นที่จะหนักหน่วงอยู่แล้ว หน้าที่หลักของการปกครอง ไม่ว่าจะเป็นการปกครองในท้องถิ่นหรือในการปกครองระดับประเทศ ฝ่ายปกครองมีหน้าที่ในการเลือ่อำนวยความสะดวกในความเป็นอยู่ของประชาชน มากกว่าในการที่จะมายุ่งในเรื่องการจับกุมและการสอบสวน เวลาที่ปัญหาที่ราษฎรกำลังประสบกันอย่างหนักหน่วงอยู่นั้น กระผมคิดว่าปัญหาเรื่องความยุติธรรมอันเกิดจากการสอบสวนนี้ยังเป็นรองประชาชนมีความเดือดร้อนในเรื่องท้อง ในปัญหาการต่อสู้เพื่อการครองชีพมากกว่า และปัญหาเหล่านี้ก็ประดังเข้าไปสู่ทางฝ่ายปกครองอย่างแน่นนอน ประชาชนไม่มีน้ำก็ไปร้องกับทางอำเภอ ประชาชนไม่มีที่ทากินก็ไปร้องกับอำเภอ ไม่มีสะพานจะข้ามก็ไปร้องกับอำเภอ มันหนักอยู่แล้ว นี่คือน้ำที่โดยตรงของฝ่ายปกครอง ที่นี้ถ้าไล่ตเองานสอบสวนงานจับกุมไปให้นายอำเภออีก กระผมคิดว่าบ้านเมืองเห็นจะระส่ำระสายอย่างแน่นนอน แต่อย่างไรก็ดี ไม่ใช่กระผมกลัวว่าอำนาจอันนี้จะถึงตกอยู่แก่ฝ่ายตำรวจอย่างเด็ดขาด กระผมเคยแสดงความคิดเห็นมาตั้งแต่รัฐบาลหลายรัฐบาลที่ผ่านมาแล้วในฐานะที่เคยเป็นตำรวจว่า เมื่อเรายังยืนยันว่า เรายังหามาตรการอื่นใดที่จะอำนวยความสะดวกยุติธรรมไม่ได้ดีกว่านี้ คืออำนาจการสอบสวนยังจะต้องอยู่กับตำรวจแล้ว เราจะต้องทำตำรวจให้มีสมรรถภาพในการที่จะเป็นพนักงานสอบสวนที่ดีให้มากที่สุด และกระผมได้เคยเสนอแนะว่า ให้จัดตั้งสถาบันเพื่อจะทำให้ตำรวจมีความรู้ความสามารถในทางภาคทฤษฎี ในทางกฎหมาย ในทางวิชาการตำรวจในการสืบสวน กระผมได้นำระบบการศึกษาชั้นโรงเรียนสืบสวน

เข้ามาวางเป็นพื้นฐานให้แก่กรมตำรวจ กระผมได้นำมาตรการในการใช้กองวิทยากรหรือกองพิสูจน์หลักฐาน ให้อำนวยความสะดวกยุติธรรมให้แก่คู่คดี เหล่านี้เป็นมาตรการต่าง ๆ ที่จะทำให้ตำรวจเกิดมีสมรรถภาพ และเราก็ได้ดำเนินการเรื่อยมาเรามีการ อิมพรว (improve) เรื่อยมาในทางภาคทฤษฎี แต่ที่นี้ความเหลวแหลกที่มักจะถูกกล่าวหาว่าตำรวจไม่ได้ให้ความยุติธรรมตำรวจรัดไถ นั้นกระผมคิดว่าไม่ใช่ปัญหาในหลักการ เป็นปัญหาที่ตัวบุคคล เพราะฉะนั้นเราจึงจะต้องแก้ ถ้าเราคิดว่าเรายังไม่มีมาตรการอื่นใดที่จะจุดอำนาจการสอบสวนอันนี้จากตำรวจไปได้แล้ว กระผมก็คิดว่าเราช่วยกันสร้างสมรรถภาพให้แก่ตำรวจ เพื่อจะให้ผลของความยุติธรรมให้แก่ประชาชนไม่ดีกว่าหรือ แทนที่จะไปโอนอำนาจอันนี้ไปให้แก่ทางฝ่ายปกครอง กระผมไม่เห็นด้วยอย่างเด็ดขาดในปัญหาอันนี้ ที่นี้กระผมอยากจะกราบเรียนว่า การที่มีท่านผู้เกียรติเพื่อนสมาชิกที่ร่วมกันเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามาสู่สภาฯ นี้ โดยผ่านทางกระทรวงมหาดไทยของรัฐบาล และกระทรวงมหาดไทยก็พาสส์ (pass) กฎหมายอันนี้มาสู่พวกเราที่กำลังนั่งพิจารณาในวันนี้ กระผมขอเรียนว่า กระผมมีความเห็นกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบางท่านที่เห็นว่า ภาพการณ์ในขณะนี้ของรัฐบาลยังไม่มีเหตุผลที่เอื้ออำนวยที่รัฐบาลจะมาอยู่กับในเรื่องเหล่านี้ ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในขณะนี้ การคอมเพลน (complaint) เรื่องงานสอบสวนนี้รู้สึกจะน้อยลงไปมาก แต่ว่าเขาคอมเพลน ในเรื่องปัญหาค่าครองชีพสูงผลิตข้าวแล้วขายไม่ได้ หรือขายได้ในราคาถูกมาก ในขณะนี้ทางภาคต่างๆ ก็กำลังเก็บเกี่ยวข้าวกำลังตีข้าว นวดข้าวกันอยู่ และพวกนายทุนทั้งหลายก็กำลังแสดงชั้นเชิงในการที่จะซื้อข้าวในราคาถูก ปัญหาเหล่านี้ต่างหากที่เป็นปัญหาของรัฐบาลที่น่าจะพิจารณาแก้ปัญหา ไม่ใช่มานั่งแก้ปัญหาในเรื่องที่สำคัญที่ไม่อาจจะทำให้สัมฤทธิ์ผลไปได้ในพริบตาเดียวกัน อยู่อย่างในขณะนี้แล้วถ้าหากว่าเราปล่อยให้มีการอภิปรายและมีการโหวตในเรื่องนี้ในสภานี้ต่อไปแล้ว กระผมขอยืนยันและเชื่อมั่นว่าจะต้องเกิดการยื้อแย่งอำนาจจะต้องเกิดการทำแคมเปญ (campaign) กันอย่างหนักหน่วงที่สุดและทำกันมาแล้วครับ กระผมเองก็ได้รับเอกสารจากทั้ง ๒ ฝ่ายว่าขอให้ช่วยอภิปรายสนับสนุนแนวความคิดของฝ่ายโน้นฝ่ายนี้ ได้รับมา ๒ วันแล้วขนาดอยู่ลำพูน ยังมีคนส่งเอกสารมาให้กระผม อันนี้เป็นสัญลักษณ์อันหนึ่งว่า ขณะนี้รัฐบาลนี้กำลังเผชิญปัญหานี้ คือการยื้อแย่งอำนาจการสอบสวนเพื่อบารมีของผู้หนึ่งผู้ใดเป็นที่ตั้ง ไม่ใช่เพื่อความเป็นธรรมของประชาชน ลองซิ ถ้าหากว่ามีอภิปรายและมีการเสนอให้มีการลงญัตติกัน

ในปัญหาที่ต่อไปแล้ว กระผมเชื่อว่าสภานี้จะต้องอสรวนวุ่นวายไม่น้อยไปกว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติในเรื่องของบริษัทล้มที่ผ่านไปแล้วเมื่อสัปดาห์ที่แล้วนี้ ทางฝ่ายมหาดไทยก็ต้องคำนึงถึงสปีริตมากกว่าหลักการและเหตุผล ก็จะต้องโหวตให้ทางฝ่ายปกครองวันยังค่ำหรือท่านที่เป็นสมาชิกในสภานี้ ถึงแม้ว่าท่านจะไม่ได้เป็นข้าราชการประจำอยู่ในขณะนี้ในสายการปกครอง แต่ท่านเคยเป็นอดีตนายอำเภอ เป็นอดีตปลัดอำเภอท่านก็ต้องโหวตในสปีริตอันนั้น ตำรวจก็เช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นจะเกิดการยื้อแย่งอำนาจอันนี้โดยไม่มีผลที่เที่ยงธรรมไปสู่ประชาชนเลย กระผมจึงขอเสนอแนะกราบเรียนวิงวอนเพื่อนสมาชิกผู้เป็นเจ้าของร่างพระราชบัญญัตินี้ โปรดอย่าสร้างความแตกร้างหรือก่อให้เกิดการยื้อแย่งอำนาจอันนี้ในยุคของพวกเรา ซึ่งจะอยู่กันอีกเพียงไม่กี่เดือนแล้ว กระผมคิดว่าในช่วงนี้เราไม่มีทางจะหลีกเลี่ยงเป็นอย่างอื่นได้ จำใจที่จะต้องให้อำนาจการจับกุมและการสอบสวนนี้อยู่กับตำรวจไปก่อน และรัฐบาลนี้ก็ไปเขม็งเกรียวในเรื่องสมรรถภาพ คุณภาพของตำรวจเพื่อจะให้ตำรวจเป็นตำรวจที่ดีที่จะดำเนินการในมาตรการนี้ไปให้เป็นผลดีแก่ประชาชนจะดีกว่า กระผมจึงขอวิงวอนเพื่อสมาชิกว่า ถ้าท่านคิดว่าคำอภิปรายของกระผมนี้ยังพอมีเหตุผลเพื่อรับไปประกอบการพิจารณาอยู่บ้าง และเพื่อไม่ให้ก่อให้เกิดการยื้อแย่งอำนาจนี้ ซึ่งมันจะเกิดขึ้นจริง ๆ ขอให้โปรดมีใจกว้าง ถอนร่างอันนี้ก็กลับไปเสีย และกระผมก็เชื่อว่า ทางฝ่ายรัฐบาลโดยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านก็บอกว่าท่านไม่สนใจกับร่างนี้เท่าไรนักหรอก เพราะท่านไม่ใช่เจ้าของร่างอันนี้ เมื่อทุกฝ่ายจะถอนไปนี้ กระผมคิดว่าจะเป็นการประนีประนอมที่ดีที่สุดที่จะไม่ก่อให้เกิดความรำคาญขึ้นในสภานี้ อันเป็นเครื่องมือในการแย่งอำนาจการสอบสวน โปรดรักษาอำนาจอันนี้เอาไว้ให้ดี แล้วก็เอาไว้เป็นหน้าที่ของสภาแห่งชาติที่ได้รับการเลือกตั้งมาโดยประชาชนอย่างแท้จริงเข้ามาพิจารณา เพื่อผลประโยชน์และความยุติธรรมของเขาจะดีกว่า ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณใหญ่จะถอนร่างใหม่ครับ ผมถามจะถอนร่างหรือเปล่า

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ไม่ถอนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ถอนก็ รอเดี๋ยว เดี่ยวค่อยพูดคนอื่นจะพูดเชิญคุณชนะครับ

นายชนะ รุ่งแสง ท่านประธานที่เคารพ ผม ชนะ รุ่งแสงครับ ผมทราบดีถึงเจตนาดีของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือ คุณใหญ่ ศวิตชาติ ที่เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ในเวลาเดียวกัน ผมก็ได้ทราบเจตนาดีของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ท่านเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ก็เพื่อที่จะป้องกันการกล่าวหาว่าแซ่เขินเท่านั้น ลักษณะของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานั้นไม่อยู่ในสภาพพร้อมที่จะประกาศออกใช้ได้ และยิ่งไปกว่านั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมยังคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมแก่ช่วงและกาลเวลาเป็นที่สุด ผมคิดว่าท่านประธานและสภาแห่งนี้ก็คงจะทราบว่า ในสถานการณ์และสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งผมอยากจะเรียนข้อเท็จจริงว่ามีการแตกออกเป็นหมู่เป็นเหล่าอย่างที่เป็นอยู่ขณะนี้แล้ว การสอบสวนหรือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งเสนอมานั้น จะเป็นสิ่งที่ยุ่งเหยิงให้เกิดการแตกแยกขึ้นอีก ท่านประธานที่เคารพ ผมคิดว่าในนิสัยของข้าราชการไทยแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยแล้ว ผมว่าท่านต้องการที่จะมีอำนาจ ท่านต้องการที่จะมีขอบเขตและอำนาจของท่านให้กว้างขวางออกไปทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการฝ่ายปกครองทางอำเภอหรือว่าทางตำรวจก็ตาม แต่หลักเกณฑ์และสิ่งดีที่จะเกิดประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองนั้น เป็นสิ่งที่ข้าราชการฝ่ายปกครองและข้าราชการตำรวจด้วย น่าจะได้สำนึกถึงสิ่งนี้ให้ลึกซึ้งในสภาวะปัจจุบัน ผมเชื่อเหลือเกินว่านายอำเภอหรือปลัดอำเภอก็คงอยากจะ เป็นพนักงานสอบสวน ผู้บังคับกองหรือผู้บังคับหมวดก็อยากจะ เป็นพนักงานสอบสวน ผมจะไม่มองถึงเจตนาร้ายและพฤติกรรมร้ายของทั้ง ๒ ฝ่ายนั้น แต่สิ่งที่ผมจะมองก็คือผลดีและผลเสีย ความเดือดร้อนและความปกติสุขอันจะเกิดกับประชาชนและความแตกแยกที่จะเกิดขึ้นในชาติถ้าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของรัฐบาลประกาศใช้ออกไป ตามที่ผมได้เรียนแล้วว่าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเองท่านก็ยอมรับว่าจำเป็นที่จะต้องออกไป สักแต่ว่าออกไปเท่านั้นแหละเพื่อที่จะไม่ให้ถูกดำเนิน ผมขอประทานโทษท่านไม่ได้พูดคำนี้ว่า "สักแต่ว่าออกไป" แต่โดยความรู้สึกของผมเองแล้วมีความรู้สึกว่าอย่างนั้นต่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จึงระบายออกมา สำหรับกระทรวงมหาดไทยนั้น ข้าราชการในกระทรวงมหาดไทยในที่นี้ก็มาก ท่านที่อยู่ในสภานี้ท่านประธานก็คงทราบว่าจะขณะนี้กระทรวงมหาดไทยก็ได้ชื่อใหม่คือกระทรวงมาเฟีย ซึ่งความหมายของกระทรวงมาเฟีย นั้น ผมคงไม่ต้องอธิบายในที่นี้ ขอบเขตและอำนาจในการปฏิบัติงานของกระทรวงมหาดไทยนั้นเป็นอย่างไร....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: คุณชนะครับ คำว่า “มาเฟีย” นี้ ผมเห็นว่าร้ายแรง กรณาทอนเสียได้ไหมครับ

นายชนะ รุ่งแสง: ครับ ผมขอถอนคำว่า “มาเฟีย” ครับ ความจริงแล้วผมขอถอนคำว่า “มาเฟีย” แล้วก็คำที่ไม่เหมาะสมครับ แล้วก็คำที่ผมไม่ได้พูดคำแรกด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ: ครับ ไม่ดีครับ ถอนเสีย

นายชนะ รุ่งแสง: ในสภาพปัจจุบันนี้เราก็เห็นแล้วว่า สภานี้ก็เคยได้ใช้ดุลพินิจอันหนึ่งซึ่งมีการเสนอผ่านเข้ามา คือประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑ และฉบับที่ ๔๓ ในเรื่องกฎหมายการควบคุมอันธพาล สภานี้ได้ยอมรับว่าในสภาพของสังคมปัจจุบันนั้น ถ้าจะยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติทั้ง ๒ อันแล้วจะเป็นผลเสียต่อชาติบ้านเมือง จะเป็นผลเสียต่อประชาชนผู้บริสุทธิ์และจะเป็นผลดีต่อประชาชนร้ายในทำนองเดียวกัน เรายอมรับว่าประกาศของคณะปฏิวัติทั้ง ๒ ฉบับนั้นไม่ควรจะเลิก ในทำนองเดียวกันสิ่งนี้ก็เป็นที่ไม่ควรจะเริ่มยิ่งไปกว่านั้นการแสวงหาอำนาจในบ้านเมืองเราโดยเฉพาะในหมู่ข้าราชการนั้น เป็นสิ่งมุ่งหวังและก็มีเจตนาที่จะทำกันเหลือเกินโดยไม่คำนึงถึงผลดีและผลเสีย ความดีความงามที่จะเกิดแก่ประชาชนอย่างไรมัน ท่านไม่ค่อยคำนึงถึงกัน แม้แต่เท่าที่ผมทราบมาว่าขณะนี้สภานี้ก็ได้มีการเสนอให้ลงคะแนนลับเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะด้วยเจตนาอย่างใดก็ตามแต่พฤติการณ์ย่อมแสดงเจตนา ในการเลือกตั้งที่แล้ว ๆ มา ขณะนี้เรารู้กันอยู่ว่ากระทรวงมหาดไทยนั้น เป็นกระทรวงซึ่งคุมการปกครองทั้งประเทศ กรมต่าง ๆ ในกระทรวงมหาดไทยนั้น กรมที่พอจะยืนยันหรือยืนยันหยัดสู้กับกระทรวงมหาดไทยได้ก็คือกรมตำรวจ ในพฤติการณ์ที่แล้วมา ผมไม่อยากจะชมตำรวจ และไม่อยากจะชมอธิบดีกรมตำรวจคนที่แล้ว หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน เพราะว่าตำรวจที่ปฏิบัติงานแล้วก็มีความแต่ผมขอยืนยันได้ว่า ในการเลือกตั้งครั้งที่แล้ว ถ้ากรมตำรวจไปปฏิบัติเยี่ยงที่กรมตำรวจได้ปฏิบัติไปแล้ว คือทำตามที่กระทรวงมหาดไทยมีเจตนาที่จะทำ หรือมุ่งที่จะทำ หรือได้ทำไปบางส่วนแล้ว ผลเสียจะเกิดขึ้นกับการเลือกตั้งครั้งที่แล้ว เช่นการเลือกตั้งสมัยจอมพล ป. ในครั้งนี้ อีกไม่กี่เดือนข้างหน้า ก็จะมีการเลือกตั้งอีก ท่านคิดหรือว่ากรรมวิธีและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในกระทรวงมหาดไทย จะไม่ดำเนินการไปตามผู้ที่มีความประสงค์ที่จะให้เป็นไปอย่างนั้น ผมจึงฝากต่อสภานี้ไว้ด้วยว่า

การสอบสวนนั้นจะมีผลต่อการดำเนินงานของคนทั้งด้านฝ่ายปกครองและฝ่ายตำรวจ เพราะฉะนั้น เพื่อให้การเลือกตั้งที่จะมีมาในอนาคตข้างหน้าได้เป็นไปโดยถูกต้อง ไม่มีการแทรกแซงและไม่มี การทอดทิ้ง ไม่มีการละทิ้งหน้าที่โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจ เพราะฉะนั้นผมหวังเหลือเกินว่า รัฐบาลซึ่งมีความรับผิดชอบต่อสภาวะเหตุการณ์ที่เลวร้ายอยู่แล้วพอสมควรในขณะนี้ คงจะ ไม่ทำลายและสร้างความแตกแยกกัน และยอมรับในสภาพไม่พร้อมของร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ หวังว่ารัฐบาลคงจะได้ถอนคืนไป หรือสภาแห่งนี้คงจะไม่ผ่าน ขอขอบคุณครับ

นายบุญช่วย ศรีสารคาม : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย กระผมจะแสดงความคิดเห็นต่อไปนี้ กระผมขอกราบเรียนด้วยความจริงใจว่ากระผมจะขอ แสดงความคิดเห็นด้วยความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ ทั้งนี้ก็เพราะว่าโดยตำแหน่งหน้าที่นั้น กระผม อยู่ด้วยกับทุกฝ่ายทุกกระทรวงทบวงกรมดังนั้นการแสดงความคิดเห็นจึงจะต้องเป็นไป ด้วยความบริสุทธิ์ใจ กระผมแสดงความคิดเห็นครั้งนี้ด้วยความเชื่อมั่นหลายประการ ประการแรก ที่สุดกระผมมีความเชื่อมั่นและเคารพต่อเกียรติ ต่อปัญญา ต่อวิจารณ์ญาณของท่านสมาชิก ทั้งหลายทั้งปวง กระผมเชื่อมั่นว่าท่านสมาชิกทั้งหลายไม่ได้อยู่ในอาณัติ ไม่ได้อยู่ในอิทธิพล ไม่สามารถที่จะเกลี้ยกล่อมหรือชักจูงได้ กระผมเชื่อมั่นในเจตนาารมณ์ที่ดีของรัฐบาลที่มุ่งที่จะปรองโองให้ความอยู่เย็นเป็นสุข แก่ปัญหาความสงบเรียบร้อยของประชาชนทั่วประเทศใน ขณะนี้ และเพื่อพิทักษ์ความยุติธรรมของประชาชนในทั่วประเทศ กระผมเชื่อมั่นในความ บริสุทธิ์ใจของกรมตำรวจ ของท่านอธิบดีกรมตำรวจ และของข้าราชการตำรวจผู้ใหญ่ทุกท่าน ที่มีความปรารถนาจะเป็นตำรวจของประชาชน จะให้ประชาชนรัก กระผมเชื่อมั่นอย่างนั้น จึงขอชี้แจงต่อสภาด้วยความสำนึกในความทุกข์ยากของประชาชนที่กำลังได้รับการโจร ผู้ร้าย ความไม่สงบเรียบร้อย และความไม่เป็นธรรมจากคดีความทั้งหลายทั้งปวงที่กำลังประสบ อยู่ในขณะนี้ กระผมขอเรียนชี้แจงด้วยความสำนึกในคำปฏิญาณตนที่ได้ให้ไว้ต่อสภาฯ ดังนั้น จึงขอกราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ประการแรกที่กระผมใคร่ที่จะขอกราบเรียน ก็คือ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ใช่การโอนอำนาจการสอบสวน เป็นแต่เพียงการเปลี่ยน หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้บังคับกองเป็นนายอำเภอ จากผู้กำกับฯ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด จากอธิบดีกรมตำรวจเป็นปลัดกระทรวงมหาดไทย หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงาน

สอบสวนนั้นเป็นคนละเรื่อง เป็นคนละคนกัน พนักงานสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานทั้งหลาย ส่วนหัวหน้าพนักงานสอบสวนมีหน้าที่ในการควบคุมสำนวนให้เป็นไปด้วยความเป็นธรรมที่สุด เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องที่ยังถูกลองว่าเป็นการไต่สวนการสอบสวนแล้ว กระทบก็ขอทราบเรียนด้วยความสัตย์จริงว่า ร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอนั้นไม่ใช่การโอนอำนาจการสอบสวน นั่นเป็นประเด็นหนึ่งที่กระทบจะขอเรียนชี้แจง กระทบจะพยายามเรียนชี้แจงให้สั้นที่สุด เพราะกระทบเชื่อว่าท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องทั้งหลายก็คงจะนอนอยู่บนกองทุกข์ของประชาชน ท่านได้ยินได้ฟังถึงใจผู้ร้ายระบอบ ท่านได้ยินได้ฟังถึงประชาชนกำลังร่ำร้องหาความยุติธรรม ท่านได้ยินได้ฟังถึงความทุกข์นานาประการของราษฎรอยู่แล้ว กระทบจึงใคร่ขอเรียนเสนอ ให้ฐานะที่ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องทั้งหลายผู้ทรงภูมิปัญญา ว่าในระหว่างหลักการที่ถูกต้องกับความเกรงใจกันนั้น เราจะเลือกเอาอันไหน กระทบคิดว่าความเกรงใจนั้นก็เป็นที่สับสนหนึ่งของคนไทย กิติ แต่ที่เราเกรงใจกันมานานแล้ว เกรงใจกันจนแผ่นดินจะลุกเป็นไฟ เรายังจะเกรงใจกันอยู่อีกต่อไปหรือหลักการที่ถูกต้องนั้น ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สนับสนุนหลักการที่ถูกต้องเป็นอย่างยิ่งหลักการนั้นคืออะไร หลักการที่ ๑ ก็ได้แก่หลักการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งวิธีพิจารณาความอาญานั้นได้กำหนดไว้ชัดแจ้งว่าพนักงานฝ่ายปกครองมีหน้าที่ในการสอบสวนด้วย แต่ว่าต่อมาเมื่อปี ๒๕๐๖ ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะถึงอสัญกรรมไม่กี่วันก็ได้มีการเซ็นคำสั่งไม่ให้พนักงานฝ่ายปกครองทำการสอบสวน มันเป็นคำสั่งที่มหัศจรรย์และแปลกประหลาดที่สุดที่คำสั่งยกเว้นหรือระงับกฎหมาย ท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องทั้งหลาย ท่านเป็นนักกฎหมายอยู่ที่นี้มากมาย ท่านเคยเห็นไหม คำสั่งลับมานิดเดียว แต่มีฤทธิ์เดชถึงขั้นระงับยังกฎหมายได้ อันนี้กระทบจึงขอเรียนว่าเป็นหลักที่ถูกต้อง ประการที่ ๑ ที่ร่างกฎหมายฉบับนี้เสนอเข้ามาเพื่อให้เป็นไปตามประมวล วิ.อาญา หลักประการที่ ๒ นั้น ก็คือหลักการบริหาร พูดถึงการบริหารแล้ว กระทบก็ใคร่ที่จะขอวิงวอนต่อสภานี้ว่า พยายามมองให้กว้างๆ มองประเทศ มองจังหวัด มองอำเภอ อย่าไปมองเจาะจงที่สถาบันใดสถาบันหนึ่ง อย่าไปมองที่กรมการปกครอง อย่าไปมองที่กรมตำรวจ ถ้ามองอย่างนั้น มองด้วยสายตาที่แคบเหลือเกิน หลักบริหาร โครงที่สร้างไว้ นั้น มีระดับประเทศ ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ ในระดับจังหวัดก็มีผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งมีหน้าที่ของกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ส่งไปทำงานที่นั่นเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุขของประชาชน

ในระดับอำเภอก็มีนายอำเภอ เพราะฉะนั้นถ้าหากจะไปคิดกันว่า อำเภอกับตำรวจจะแยกกัน เป็นความคิดที่ตั้งอยู่บนสมมุติฐานแห่งการถือพรรคถือพวกมากกว่าถือประชาชนเป็นส่วนใหญ่ ในเมื่อหลักบริหารกำหนดไว้ว่า ผู้ที่รับผิดชอบเป็นหัวหน้าในระดับจังหวัดก็ได้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ระดับอำเภอก็ได้แก่นายอำเภอ เรื่องราวทั้งหลายเหล่านั้น ถ้าราษฎรได้รับความเดือดร้อน ราษฎรไม่มีข้าวจะกิน ผู้ว่าราชการจังหวัดก็วิ่งหาข้าวให้ ราษฎรไม่มีน้ำมัน ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องวิ่งหาน้ำมันให้ ราษฎรถูกโจรปล้น ไม่ได้รับความเป็นธรรม ผู้ว่าราชการนั่งทำตาปริบ ๆ มันจะได้เรื่องที่ไหน การพัฒนาความสงบกับความสุขต้องเป็นไปด้วยกัน จะไปคิดว่าฝ่ายปกครอง จะทำเฉพาะพัฒนา อีกฝ่ายหนึ่งทำเรื่องความสงบนั้นไปไม่ได้ คำพูดไทยๆ ของเรา คำว่า "สงบสุข" เป็นคำที่กอดติดกันมาตลอดเวลา แยกกันไม่ออก ไม่มีท่านผู้ใด ที่นี้มันนักเกษตรเยอะเยอะ ใครบ้างที่จะสามารถปลุกต้นข้าวลงไปบนกองไฟได้ ไม่มีใครทำได้ จะไปพัฒนาได้อย่างไรในเมื่อบ้านเมืองมันเต็มไปด้วยโจรผู้ร้าย ความสงบสุขไม่มี ความเดือดร้อนมันมี ความเดือดร้อน มีกันทุกหย่อมหญ้า จะไปทำได้อย่างไร มันทำไม่ได้ ขอประทานโทษ กระผมขอพูดถึงประสบการณ์ นิดหนึ่ง กระผมอยู่ในยุทธศาสตร์อยู่กับประชาชนมา ๒๑ ปีเต็มๆ ตั้งแต่ตำแหน่งที่เล็กที่สุด จนถึงเป็นผู้รับผิดชอบอยู่บนกองทุกข์ของประชาชนในจังหวัด ในขณะนี้มันทำไม่ได้ ความสงบกับความสุขต้องไปด้วยกัน นี่เป็นหลักของการบริหาร ต่อไปกระผมใคร่ขอกราบเรียน เสนอต่อท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องอีกข้อหนึ่งว่า ในระหว่างการเสียน้ำ การถอนอนมน้ำใจกับการ เช็ดหน้าตาประชาชนนั้น ท่านจะเอาอะไรมีคนพูดกันกระต๊อบกระซิบมากกว่า ขอเสียเถอะ ช่วงนี้ กำลังเปลี่ยนแปลงมันจะเสียน้ำ เสียน้ำใจ เมื่อกี้มีท่านสมาชิกผู้มีความเกี่ยวข้องว่า กำลังน้ำใจนั้น ควรจะถอนอนมน้ำใจกัน เราจะเอาทุกซี่ยากของประชาชนมาเป็นดอกไม้บูชาถอนอนมน้ำใจกัน อย่างนั้นหรือ เราจะเอาอย่างนั้นหรืออย่างไร เป้าอยู่ที่ประชาชนหรืออยู่ที่สถาบันใดสถาบัน หนึ่ง กระผมว่าความเสียน้ำนั้นมันเป็นเรื่องของทิวิมานะ เป็นเรื่องของกิเลสตัณหา แต่น้ำตา ของประชาชนเป็นสังขาร เป็นความจริงที่ปรากฏอยู่ในขณะนี้ จะเช็ดหน้าตาประชาชนหรือไม่ ถ้าเช็ด เราต้องตัดในเรื่องความเสียน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอธิบดี ท่านผู้ช่วยอธิบดีกรม ตำรวจในปัจจุบันนี้ กระผมเคารพนับถือท่านเป็นที่สุด งานในหน้าที่ของกระผมนั้นต้องยกมือ ไหว้คนทุกกระทรวงทบวงกรม ถ้ากระผมไม่เคารพและไม่เชื่อในความบริสุทธิ์ใจของท่าน กระผม ไม่กล้าพูดถึงขนาดนี้ ความเสียน้ำนั้นมันเสียประเดี๋ยวเดียว แต่หน้าตาประชาชนในขณะนี้

เราจะช่วยกันขีดใหม่ ถ้าช่วยกันขีด ขอได้โปรดพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้ด้วยดีครับ อีกประการหนึ่งในระหว่างประสิทธิภาพกับแนวประชาธิปไตยและการสร้างอาณาจักร เราจะเอาอะไร ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กระผมได้เรียนแล้วว่า มันถูกทั้งหลักการสอบสวน ถูกทั้งหลักบริหาร มันก็ส่งผลในการปฏิบัติการคือให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ประสิทธิภาพอย่างไร มีอะไรเป็นหลักประกัน กระผมพิสูจน์ได้ไหม กระผมพิสูจน์ให้เห็นง่าย ๆ มันเป็นการระดมกำลัง เป็นการรวมกำลังกันทำงาน ระดมพนักงานฝ่ายปกครอง ทั้งกำนันผู้ใหญ่บ้านอะไรต่ออะไรต่าง ๆ ช่วยกันปราบผู้ร้าย จะเอาไหม ในยามที่ผู้ร้ายเต็มบ้านเต็มเมือง หรือว่าจะกอดอำนาจทำอยู่กับคนคนเดียว เราจะช่วยประชาชนใหม่ ระดมกำลังใหม่ เป็นการระดมกันช่วยกับปราบปรามโจรผู้ร้าย และเป็นการระดมกันเสริมบุคคลอื่นเข้ามาช่วยในเรื่องการสอบสวน การที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดมีนายอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ซึ่งบุคคลเหล่านี้โดยมโนคติ โดยมโนธรรม คติธรรม และนิติธรรม เขารับผิดชอบต่อความทุกข์สุขของประชาชน อยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน ทำไม่ถึงให้แต่เรสพอนซิบิลิตี (responsibility) ทำไม่ถึงให้แต่ความรับผิดชอบ ทำไม่ถึงไม่ให้กอลธอริตี (authority) แก่เขาในยามอย่างนี้ นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดเปรียบเสมือนเป็นดาบมือหนึ่ง ถึงเวลาหรือยังที่ท่านจะชักดาบมือหนึ่งออกมาแก้ปัญหาของชาติในเรื่องความสงบสุขของประชาชน กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ และนอกจากนั้นการที่ให้ทางฝ่ายตำรวจร่วมสอบสวนกับทางผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอนั้น ก็จะทำให้พนักงานฝ่ายตำรวจนั้น ได้หันหน้ามีความสวามิภักดิ์ต่อท้องถิ่น ต่ออำเภอ ต่อจังหวัด ต่อประชาชนของเขา มากกว่าจะสวามิภักดิ์ต่อเจ้าขุนมูลนายที่อยู่ในกรุงเทพฯ อันนั้นเป็นวิธีการประชาธิปไตย เป็นหลักของการกระจายอำนาจ เรากำลังพูดถึงประชาธิปไตย เรากำลังพูดถึงการเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองให้เป็นประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น แต่ทำไมวิธีการที่จะทำให้ข้าราชการหันหน้าเข้าไปภักดิ์ต่อประชาชน เราจึงจะปฏิเสธ และที่แล้วมานั้น อำนาจการสอบสวนนี้กระผมคิดว่าหลายท่านคงปฏิเสธไม่ได้ว่า มันถูกใช้เป็นเครื่องมืออันหนึ่ง ในอันที่จะสร้างกองทัพที่ ๔ ในอันที่จะสร้างพลังต่อรองในทางการเมืองของนักการเมืองบางคน ในอันที่จะสร้างอาณาจักร ให้อำนาจนี้ไปมอมเมากับตำรวจที่อยู่ในที่ห่างไกล เพื่อก่อให้เกิดความสวามิภักดิ์กันเกิดเรื่องเกิดราวก็วิ่งเข้ามาที่นี่ เมื่อประมาณเดือนกว่าเห็นจะได้ มีการให้สัมภาษณ์ในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งว่าตำรวจตามหัวเมืองถูกร้องเรียนประมาณหมื่นกว่าราย เพราะอะไรเล่าท่าน ก็เพราะว่า

ตำรวจไม่ได้อยู่กับจังหวัด ไม่ได้อยู่กับอำเภอ เมื่อมีเรื่อง ประชาชนเขาข้องใจ อาจจะจริงบ้าง ไม่จริงบ้าง ไม่รู้จะร้องต่อใคร ร้องต่อผู้ว่าราชการจังหวัดก็ไม่ได้ความ ร้องต่อนายอำเภอก็ไม่ได้ เรื่องเพราะมันไม่มีหน้าที่ ไม่มีมือขอริตอะไร ก็ต้องร้องมาที่กองบังคับการเขต ร้องมาที่กรม ตำรวจ ตำรวจใหญ่ ๆ คนที่มีฝีมือ สมองปราษฎ์เป็เรื่องควรจะได้ช่วยกันวางแผนรักษาความสงบ ของชาติ แต่มาฆัวสาละวนอยู่กับเรื่องบัตรสนเท่ห์เรื่องทุกข์เป็นหมื่น ๆ ราย ท่านคิดดูซิว่าเป็น การสูญเสียกำลังขนาดไหน กระผมก็ขอเสนอเพียงเท่านี้ และก็ขอเรียนว่า เรื่องความสงบสุข และความยุติธรรมของประชาชนนั้น กระผมคิดว่าไม่ใช่เรื่องที่จะขอกันได้ง่าย ๆ ถ้าว่ามีการ ขอกันก็ขอกันเถอะ ยุคนี้ตอนนี้กำลังอยู่ในช่วงเปลี่ยนแปลงขอไว้ก่อน มันไม่ใช่ขอกันได้ง่าย ๆ เหมือนไม้จิ้มฟัน ความสงบสุขของประชาชนไม่ใช่เรื่องของไม้จิ้มฟัน และกระผมเชื่อมั่นใน เกียรติภูมิของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า ขอกันไม่ได้ ที่นี้ขอไม่ได้ จะเพียงพอได้ไหม มันรอกันมาไม่รู้กี่ปีแล้ว เรายอมรับไหมว่า สิ่งเก่า ๆ ที่น่าพะยะมานั้น เราต้องปรับปรุงแก้ไข เปลี่ยนแปลงให้มันดีขึ้น เราจะมีรัฐธรรมนูญฉบับเดียวไม่พอ ระบบต่าง ๆ หลัคต่าง ๆ ถ้ามัน ไม่ได้ก็ต้องปรับปรุงแก้ไขให้มันดีขึ้น การที่เสริมกำลังการเพิ่มพูนกำลังเป็นหลักประสิทธิภาพ เป็นหลักประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่า มันก็รอไม่ได้ครับ เราควรที่จะทำหลาย ๆ อย่างไปพร้อม ๆ เพื่อความมั่นคงความอุดมสมบูรณ์ ความผาสุกของประชาชนด้วย ที่นี้ก็ กระผมสมมติว่ากระผมพูดมาตั้งแต่ต้นจนตลอดนั้น สมมติว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ก็คงจะฟังเสียงนกเสียงกาอย่างกระผมซึ่งออกจากกฐธร คลุกคลีอยู่กับชาวบ้านถึง ๒๑ ปีเต็ม ๆ ในความที่อยู่กับชาวบ้านมา คิดว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คงจะผ่านไปได้ด้วยดี ที่นี้ถ้าผ่านแล้ว บางท่านที่ไม่คุ้นเคยกับงานสอบสวน อาจจะมีคามวิตกวิจารณ์ว่า ทางฝ่ายปกครองพร้อม หรือยัง กระผมขอเรียนว่า เรื่องพร้อมไม่เป็นเรื่องที่น่าวิตกอะไร ผู้ว่าราชการจังหวัดเรามีอยู่แล้ว แล้วถึงตายไปวันนี้ ออกวันนี้ ก็ยังมีคนรอที่จะเป็นแทนอยู่ ไม่ยากอะไร นายอำเภอก็มีกัน อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเพียงแต่เพิ่มเสนอที่โต๊ะกองกำกับฯ ผู้กำกับก็เอามาเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด จากผู้กองก็มาที่นายอำเภอเท่านั้น พนักงานสอบสวนก็คือนายตำรวจ นายตำรวจคนเดิมนั่นเอง สอบสวนกันไป และตามร่างกฎหมายฉบับนี้ก็ยังได้พูดถึงการดีลีสเกท (delegate) การมอบงาน ว่าถ้าหัวหน้าพนักงานสอบสวนระดับจังหวัดไม่อยู่ รองหัวหน้าพนักงานสอบสวนคือผู้กำกับ ปฏิบัติแทน ถ้าหัวหน้าพนักงานสอบสวนคือนายอำเภอไม่อยู่ ก็ให้ผู้บังคับกองทำการแทนก็มี

แทนกันอยู่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นการที่จะไปท้วงอีกอย่างหนึ่งว่าฝ่ายปกครองมีงานหนักเรื่องการพัฒนา ทั้งประชาชนไม่ได้ จะพัฒนาบนกองไฟ มันทำไม่ได้ ต้องทำไปควบคู่กัน นี่ประการหนึ่ง อีกอันหนึ่งที่ท้วงกันเหลือเกินก็คือ ท้วงการแตกแยกความสามัคคี กระผมขอทราบเรียนจริงๆ ท่านที่เคารพรัก กระผมนี้อยู่อีสานสุด อยู่เหลือ อยู่ภาคกลาง อยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือกับตำรวจในหัวเมืองนั้น เราารู้สภาพของการเป็นคนภูธร คนภูมิมักด้วยกัน เราอยู่ด้วยกันด้วยฉันทมิตร เราไม่ได้คิดที่จะแตกแยกกัน เรามีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ เป้าคือความสุขของประชาชน เรื่องแตกแยกมันเป็นเรื่องของผลประโยชน์ ผลประโยชน์มักจะเกิดในเมืองใหญ่ๆ เมืองที่มีปล่องไฟเยอะๆ ซึ่งในประเทศไทยมีไม่กี่เมือง ส่วนใหญ่นั้นก็เป็นภูธร เป็นชนบทที่แสนจะทุรกันดาร ก็อยู่กันในวงศาคณาญาติ แล้วถ้าหากว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน นายอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน งานจะสร้างความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้นท่านอย่าไปท้วงเลยว่า จะแตกสลาย จะแตกแยก ถ้าทำเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน จะไปมัวท้วงอะไรกับการแตกอย่างนี้ ถ้าแตกก็ต้องว่ากันให้เด็ดขาด เราจะเอาประชาชนหรือว่าเราจะพิทักษ์น้ำใจคนเป็นบางกลุ่มบางคณะ นี่ถ้าหากว่ารับร่างกฎหมายนี้แล้ว ผลดีอยู่ที่อะไร ผลดีก็อยู่ที่ประชาชน ผลดีอยู่ที่กรมตำรวจ กรมตำรวจจะได้เงินที่รักของประชาชน ตำรวจทั้งหลายจะได้มีพี่เลี้ยง มีนายอำเภอเป็นพี่เลี้ยง มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นพี่เลี้ยง จริงอยู่ท่านอยู่ที่กรุงเทพฯ สายตาความสามารถท่านอาจจะยาวมาก แต่ห่างไกลมาก ถ้าหากว่าตำรวจมีปัญหาอะไรก็มาหานายอำเภอ มาหาผู้ว่าราชการจังหวัดก็จะช่วยเหลือกล่อมบรรเทาเรื่องร้อง เรื่องเรียน เรื่องเดือดร้อนอะไรต่างๆ ลงไปด้วยอย่างมาก เป็นผลดีของกรมตำรวจ เป็นผลดีของประชาชน ผลเสียตกที่ใคร ผลเสียตกที่ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอต้องรับภาระมากขึ้น ต้องรับภาระมากขึ้นแน่นอน แต่ในทรรศนะของกระผม กระผมเห็นว่าผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอต้องรับภาระมากขึ้น ต้องรับภาระมากขึ้น จะต้องรับผิดชอบต่อความทุกข์สุขของประชาชนแล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อภาระเพิ่มก็ต้องทำ นั่นเป็นผลเสียที่อาจจะเกิดจากผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอได้ และนอกจากนั้นผลเสียที่จะเกิดอีกอันหนึ่งก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างตำรวจน้อยๆ ที่หัวเมืองนั้นกับผู้ใหญ่ที่นี่ อาจจะเย็นชาลงไปบ้าง กระผมคิดว่าก็ไม่เป็นไร การคมนาคมไปมาสะดวก นานๆ เข้ามาก็พบปะกันบ้าง คงจะไม่เป็นไรหรอก คงไม่ถึงขนาดเสียหายอะไรมากมาย กระผมก็คิดว่าอย่างนี้ ท่านที่

เคารพทั้งหลาย ท่านคงมองเห็นแล้วว่าในปัจจุบันนี้บ้านเมืองของเรามีกองไฟลุกโชติช่วงอยู่มากมาย หลายกองเหลือเกินไฟทางเศรษฐกิจ ไฟทางด้านสังคม ด้านอะไรต่างๆ ไฟที่กำลังลุกอยู่ตาม ชายแดน ทำไมเราจะช่วยกันดับไฟอีกสักกองหนึ่ง คือไฟซึ่งเกิดจากความร้อน อันได้แก่ความ ไม่สงบสุข ความไม่ยุติธรรมของประชาชน เราจะช่วยกันดับไฟสักกองหนึ่งเพื่อเป็นอนุสรณ์ แห่งสมาชิกสภาสมานิติบัญญัติแห่งชาตินี้ จะได้ไหมครับ กระผมขอขอบคุณ

ประธานสมานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านสมาชิกผู้มีผู้มีเกียรติครับ ผมขอพักประชุม ไว้ก่อน แล้วจะได้เริ่มการประชุมต่อไปเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกาครับ

พักการประชุมเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : บัดนี้มีสมาชิกผู้มีเกียรติมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไป พิจารณาเรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต่อ

นายทองตอ กล้ายไม้ ณ ออยุธยา : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขึ้นมาอภิปรายในวันนี้ก็อาจจะมีความเห็นตรงกันข้ามกับบางท่านที่ได้อภิปรายมาแล้ว และมีความเสียใจต้องเรียนว่า อภิปรายด้วยความไม่เคารพในความเห็นของท่านเป็นอย่างไร คือคนเรานั้น อาจจะไม่ตรงกันได้ ถ้าหากว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นโดยสุจริตใจแล้ว ก็ควรแก่การเคารพ แต่ถ้าหากเป็นการแสดงความคิดเห็นที่บิดเบือนข้อเท็จจริงแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านที่มีวิชาชีพที่รู้แจ้งเห็นจริงในเรื่องเหล่านี้แล้ว ได้แสดงความคิดเห็นในทางซึ่งไม่ตรงกับความจริงโดยเจตนา นั้น กระผมคิดว่าก็ควรไม่มีสิทธิได้รับความเคารพได้ ในความจริงนั้น กระผมก็ไม่ตั้งใจในเรื่องเกี่ยวกับอำนาจการสอบสวนเท่าไรนัก เพราะว่าในเพียงปลายเหตุต้นเหตุของการสอบสวนนั้นไม่ควรที่จะอยู่แค่นี้ ถ้าหากว่าอำนาจในการสอบสวนหรือการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนนั้น ควรอยู่ในมือของประชาชน ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งควรจะอยู่ในมือของการปกครองท้องถิ่น การยึดอำนาจเหล่านี้ก็จะไม่มี เพราะว่าอำนาจในการควบคุมรักษาความสงบเรียบร้อย ก็จะเป็นเฉพาะท้องถิ่น บ้านใครบ้านมัน และประชาชนในท้องถิ่นนั้นก็จะมีส่วนรับผิดชอบดูแลให้เป็นไปตามความยุติธรรม แต่หากว่าตราบไต่ระบบการรักษาความสงบเรียบร้อยของเรายังมีการรวมอำนาจเข้ามาไว้ยังส่วนกลาง ทำให้เกิดระบบเป็นรัฐตำรวจอะไรขึ้นมาอย่างนี้แล้ว อำนาจนั้นก็จะเป็นของธรรมดาว่าจะต้องมีการเกี่ยวงอนหรือมีการทักท้วงพิจารณากัน เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่า อันนี้เป็นเรื่องปลายเหตุ ต่อไป ถ้าหากว่าประเทศเรารักจะเป็นประเทศประชาธิปไตยแล้ว เราก็ควรที่จะแก้กันที่ต้นเหตุอันนี้เป็นประการแรก แต่อย่างไรก็ตาม ในเมื่อระบบการปกครองของเราในปัจจุบันนี้ เรายังใช้ระบบการปกครองแบบภูมิภาค คือแบ่งออกเป็นจังหวัดและอำเภอ ซึ่งมีตัวแทนของรัฐบาลออกไปรับผิดชอบยังภูมิภาคต่างๆ ซึ่งโดยปกติในจังหวัดหนึ่งก็มีผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่งเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชารับผิดชอบ แต่การปกครองบังคับบัญชารับผิดชอบนั้น ก็จำเป็นที่

จะรับผิดชอบทุกแขนงงานทุกสาขา เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าเป็นการสมควรอย่างยิ่งที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องรับผิดชอบในด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย การสอบสวน ซึ่งโดยการปฏิบัติหรือโดยปกติทั่ว ๆ ไปแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นก็ย่อมจะไม่โดดลงไปแสดงในการปฏิบัติงานของแต่ละสาขาด้วยตนเอง เพราะว่าการบริหารราชการแผ่นดินนั้น แต่ละกระทรวงทบวงกรมก็ย่อมส่งหัวหน้าส่วนราชการออกมาประจำ มาเป็นผู้ช่วยในการบริหารงาน ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นแต่เพียงผู้ควบคุมบังคับบัญชาดูแลให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยถูกต้องตามความยุติธรรม เพราะฉะนั้นผู้ว่าราชการจังหวัดเมื่อมีอำนาจอันนี้กระผมก็คิดว่าคงจะได้ใช้อำนาจนี้เพียงแต่เป็นการทักท้วงในการควบคุมเท่านั้น คงจะไม่โดดลงไปแสดงเอง เพราะฉะนั้นในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เจ้าหน้าที่ตามสายงานต่าง ๆ ก็คงทำไปตามปกติ เพราะฉะนั้นการที่บางท่านได้พยายามเน้นหนักเน้นหนาในเรื่องว่าโอนอำนาจการสอบสวน กระผมจึงคิดว่าเป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริงเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งประเด็นต่าง ๆ ข้อเท็จจริงต่าง ๆ ซึ่งทางฝ่ายผู้อภิปรายท่านอื่น ๆ ได้มาพูดนั้น ก็คงจะวนเวียนกันอยู่เท่านี้ คงจะไม่มีอะไรพิสดารไปมากกว่านี้นัก กระผมจึงขอยุติเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นายชำนาญ พงษา : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชำนาญ พงษา ก่อนอื่น กระผมอยากจะทำคำเสียก่อนว่า กระผมเองนั้นเป็นฝ่ายปกครองมา ๒๐ ปี เพราะฉะนั้นที่ท่านฟัง ๆ อยู่ที่นี่ ก็กรุณาอย่าคิดว่ากระผมลำเอียงเข้าข้างฝ่ายปกครองแล้วกระผมเองนั้นก็เคยผ่านงานในฐานะพนักงานสอบสวนมาถึง ๗-๘ ปี ก็พลจะรู้อะไรอยู่บ้าง กระผมเองขอรับต่อท่านประธานและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสียก่อนว่า กระผมเองแจกเอกสารเมื่อเข้านี้โดยเจตนา มีได้ปีติบังแต่อย่างใด แต่เมื่อ ๓ เดือนที่แล้วมา กระผมเองก็ไม่ได้รับแจกอะไร แต่ว่าบังเอิญได้มาโดยบังเอิญซึ่งเป็นเอกสารที่ไม่ทราบว่ามีใครทำขึ้น แต่คงจะทำขึ้นเพื่อเจตนาที่จะบิดเบือนข้อเท็จจริงและโจมตีฝ่ายปกครองโดยไม่เป็นธรรม ฉะนั้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่อยู่ ณ ที่นี้เป็นผู้ทรงไว้ซึ่งคุณวุฒิและปัญญา กรุณาได้ไตร่ตรองโดยถ่องแท้ กระผมเองเมื่อเข้านี้ก็ถูกโจมตี แต่ไม่ได้ระบุชื่อว่ามีคนเสนอลงคะแนนลับ กระผมเองเป็นผู้เสนอญัตติอันนี้ทั้งนี้ก็เพราะว่าได้ทราบว่ามีการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ รู้สึกว่าเป็นเรื่องสำคัญเหลือเกิน ความจริงกระผมไม่ได้เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญอะไร เป็นกฎหมายธรรมดาเท่านั้นเอง กระผมเสนอมา

ก็เพราะว่ามีหลายฝ่ายมาปรารภกับกระผม บอกว่าเกรงใจฝ่ายโน้นฝ่ายนี้ เพราะฉะนั้นก็ขอให้ การลงคะแนนเป็นไปโดยลับก็แล้วกัน กระผมก็ได้เสนอท่านประธานไว้แล้วเมื่อวันพฤหัสบดี ที่แล้ว ซึ่งกระผมถือว่าเรื่องนั้นแล้วแต่ท่านประธานจะเสนอที่หลัง สำหรับประเด็นที่กระผม อยากจะพูด ก็เพื่อนสมาชิกหลายท่านได้กล่าวมาแล้วเมื่อเช้านี้ถึงเรื่องแย่งชิง ยื้อแย่งอำนาจ ซึ่งกระผมเองกระผมจำเป็นต้องขอภัยที่อยากจะกล่าวว่า กระผมรับหนังสือพิมพ์ ๔-๕ ฉบับ ไม่มีฉบับไหนพูดตรงกับความจริง พูดว่าไอ้อนอำนาจยื้อแย่งอำนาจเป็นการต่อสู้ระหว่างฝ่าย ปกครองกับฝ่ายตำรวจ แม้กระทั่งในการพิจารณากฎหมายระเบียบข้าราชการตุลาการ ก็บอกว่า ตุลาการยื้อแย่งอำนาจ อยากจะได้เงินเดือนสูง ๆ ต่อสู้อย่างโน้นอย่างนี้ เพราะฉะนั้นที่กระผม พูดนี้ กระผมไม่ได้พูดต่อสู้เพื่อฝ่ายปกครองหรือฝ่ายอะไรทั้งนั้น ประเด็นแรกกระผมอยาก จะกล่าวว่า การที่ทางกระทรวงมหาดไทยออกข้อบังคับมาเมื่อปี ๒๕๐๖ นั้น อยากจะเรียน เบื้องหลังว่า ในครั้งนั้นท่านจอมพล สฤษดิ์ ท่านรักษาการในตำแหน่งอธิบดีกรมตำรวจอยู่ ท่านจนจะถึงแก่กรรมแล้วเพียง ๒ อาทิตย์เท่านั้น ท่านลองคิดดู คนที่กำลังป่วยอยู่ แล้วใคร ลูกน้องที่ใกล้ชิดนำหนังสือไปเสนอคือข้อบังคับฉบับนั้น นี่กระผมอยากจะเล่า เบื้องหลัง (background) พื้นเพ ภูมิหลังให้ฟัง เพื่อท่านสมาชิกจะได้ทราบ เพราะว่าท่านที่อยู่ในวงการ ธุรกิจ ที่ไม่ได้อยู่ในวงการตำรวจหรือฝ่ายปกครองนั้นก็อาจจะไม่ทราบ แล้วข้อบังคับนั้น ถ้า ท่านได้อ่านให้ดี ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งกระผมอ่านจากเอกสารที่ได้ รับแจกซึ่งได้รับมานั้น อ้างว่าข้อบังคับนั้นออกโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยอาศัยมาตรา ๑๖ แห่งประมวล วิ. อาญา ความจริงกระผมเองก็บังเอิญเรียนกฎหมายมาเหมือนกัน แต่ว่าเรียน มาเมื่อ ๒๐ ปี กระผมไม่ได้เรียนมาเมื่อ ๔๐ ปีกว่ามาแล้ว ถ้าท่านอ่านในพระราชบัญญัติให้ ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕ ท่านลองไปพิจารณาพิจารณาว่า ใครเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินั้น ท่านจะเห็นว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และ กฎหมายใช้คำว่า และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้มีอำนาจที่จะออกกฎกระทรวง วางระเบียบ กำหนดหน้าที่ให้การสอบสวนคดีอาญาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย เพราะฉะนั้น กระผมถือว่าข้อบังคับฉบับที่ ๑ ปี ๒๕๐๖ กิติ ฉบับที่ ๑ ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งใช้อยู่ในขณะนี้ ก็ตาม ถ้าตีความจริง ๆ แล้ว กระผมเชื่อว่าผู้ที่ยุติธรรมที่สุดนั้นก็คือศาล แต่ว่า บังเอิญเรื่องนี้ยังไม่เคยขึ้นมาถึงศาล และท่านสมาชิกก็อาจจะแปลกใจว่าเอ ทำไมฝ่ายตำรวจ

ทำงานมาได้ตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๐๖ พ.ศ. ๒๕๐๘ ผ่าฝ่ากฎหมายอย่างไร อันนั้นกระผมอยากจะชี้แจงว่าโดยที่พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจนั้นก็มิอำนาจอยู่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ก็ย่อมสอบสวนไปได้ ส่วนหัวหน้านั้น ท่านอาศัยข้อบังคับ ซึ่งข้อบังคับนั้นโดยหลักแล้ว ท่านที่อยู่ในวงการนักกฎหมายก็คงจะทราบว่าการออกระเบียบข้อบังคับที่อาศัยกฎหมายหรือออกกฎกระทรวงนั้น ถ้าแก้ไข ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว ก็ควรจะได้อ้างตัวบทกฎหมายมาตรานี้มาตรานี้ แต่ข้อบังคับของกระทรวงมหาดไทย ฉบับที่ ๑ นั้น ไม่เคยอ้างกฎหมายแต่อย่างใด แล้วก็มีการตีความไปอย่างโน้นอย่างนี้ ที่กระผมสนับสนุนร่างของรัฐบาลเฉพาะอาศัยหลักบริหาร ตามหลักบริหารซึ่งเราใช้ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ อยู่ในขณะนี้ นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาหัวหน้าส่วนราชการตลอดจนข้าราชการในจังหวัดและในอำเภอ นั้น ๆ และกระผมรู้สึกแปลกใจที่สุดว่า เพราะเหตุใดกฎหมายระเบียบบริหารราชการจึงได้ยกเว้นไว้ในข้อ ๓๔ ว่า การแบ่งส่วนราชการตลอดจนอำนาจหน้าที่ของข้าราชการตำรวจนั้นให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกา อันนี้มันเกี่ยวข้องกับกฎหมายสอบสวน เพราะร่างอะไรก็ตาม ที่รัฐบาลกลางทำมอบหมายไว้วางใจแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอ นั้นก็ย่อมจะหนีไม่พ้นที่ผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอจะต้องรับผิดชอบ งานระดับชาติซึ่งกระผมถือว่าเป็นเรื่องใหญ่กว่างานสอบสวน ท่านก็ยังมีมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรับผิดชอบ ที่กระผมกล่าวนั้น หมายถึงงานป้องกันและปราบปรามคอมมิวนิสต์ ผู้ว่าราชการจังหวัดก็เป็นผู้บังคับการ หรือเขาเรียก ผบ. ก.ป.ค. เขตจังหวัด นายอำเภอเองก็เป็น ผบ. ศ.อ.ป. อำเภอ คือผู้บังคับการศูนย์อำนวยการปราบปรามคอมมิวนิสต์ระดับอำเภอรัฐบาลท่านยังมีมอบหมายไปให้บังคับบัญชา แล้วเหตุใดเพียงงานสอบสวนสืบสวนคดีอาญาถึงไม่มอบหมาย มันจะเกี่ยวพันไปถึงความสงบเรียบร้อย ถ้าท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ได้ศึกษา หรือได้ผ่านกฎหมายระเบียบบริหารและกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ว่า นายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัด รวมตลอดถึงกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง เพราะเหตุใดถึงจะมายกเว้นไว้ในเรื่องกฎหมายอาญา กระผมเชื่อว่าถ้าหากฝ่ายปกครอง ปลัดอำเภอหรือนายอำเภอไปจับใครเข้าคุกคน แล้วสอบสวนส่งพนักงานอัยการ พนักงานอัยการเห็นควรสั่งฟ้องศาล กระผมเชื่อว่าศาลจะต้องลงโทษเพราะว่าข้อบังคับนั้น ไม่ได้เป็นการยกเว้นอำนาจที่พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ หรือพนักงานสอบสวน

ซึ่งมีอำนาจอยู่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่จะทำการสอบสวน แต่เหตุใดที่ฝ่ายปกครองไม่ดำเนินการสอบสวนคดีอาญานั้น อันนี้ถือว่าเป็นนโยบาย คือ ข้าราชการนั้นยึดถือนโยบาย ยึดถือมติคณะรัฐมนตรีด้วย ไม่ได้ยึดเฉพาะกฎหมายระเบียบแบบแผนอย่างเดียว อันนี้จึงเป็นเรื่องที่กระผมอยากจะเรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบ กระผมแปลกใจว่า เพราะเหตุใดในบางเรื่องในบางกรณี นโยบายนั้นถึงได้มาเหนือกว่าเหตุผล เหนือกฎหมาย อันนี้กระผมก็ไม่ทราบได้ ประเด็นต่อไปนั้นก็อยากจะเรียนว่า เท่าที่ประสบมา ราษฎรเดือดร้อนมาร้องเรียนถึงฝ่ายปกครอง ถึงกำนันผู้ใหญ่บ้าน ถึงนายอำเภอ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอไม่อาจที่จะขจัดปิดปากในสิ่งที่เดือดร้อนต่างๆ ให้ลุส่งไปได้ด้วยดีก็เพราะอะไร ก็เพราะว่านายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ถ้าจะเปรียบเหมือนยักษ์วัดโพธิ์หรือยักษ์วัดพระแก้วนี่เอง คือยักษ์ไม่มีไม้เท้า ไม่มีไม้ตะพด มียักษ์แล้วก็มีมือไขว่กันเฉยๆ ไม่มีอะไรที่เป็นเครื่องหนุนหลัง ถูกแล้ว ฝ่ายปกครองนั้นโดยปกติเราพยายามใช้พระคุณเราไม่ได้ใช้พระเดช แต่ว่าพระเดชนั้น บางทีก็จำเป็นต้องใช้ ก็แล้วแต่ทางรัฐบาลท่านจะมอบหมาย แต่ว่าในยุคพัฒนายุคใหม่นั้น ที่เราจะไม่พยายามใช้พระเดชเป็นอันขาดทางฝ่ายตำรวจมักจะอ้างว่างานสอบสวนนั้นเป็นงานเทคนิค ความจริงงานเทคนิคนั้นมันก็มีอยู่หลายแผนก ผู้อำนวยการโรงพยาบาล งานของหมอ งานของอนามัย งานของแผนการต่างๆ ที่ดิน ป่าไม้ ล้วนแต่เป็นงานเทคนิคทั้งนั้น ทำไมถึงได้มอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนายอำเภอเป็นหัวหน้าควบคุมรับผิดชอบ กระผมอยากจะย้ำในประเด็นนี้ และบางท่านก็จะอ้างว่า ในต่างประเทศนั้น ตำรวจสอบสวน ท่านได้ศึกษาศึกษาเข้าไปหรือเปล่าไม่ทราบว่ายัยที่ตำรวจสอบสวนนั้นก็เพราะตำรวจอยู่ใต้การปกครองบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วถ้าท่านมองประเทศใกล้เคียงของเราเอง คือมาเลเซียนี่เอง นายอำเภอคนนั้นเขารับผิดชอบทุกด้าน มีอะไรก็แจ้งที่นายอำเภอได้ แต่ว่าขณะนี้รัฐบาลเองหรือประชาชนเอง เวลาเดือดร้อนมา ก็มักจะโทษฝ่ายปกครอง ฝ่ายตำรวจ โดยไม่คำนึงถึงว่าฝ่ายปกครองนั้นมีอำนาจหน้าที่แค่ไหน ท่านจะเห็นว่าหลังจาก ๑๔ ตุลาคม มานี้ มีเรื่องเดือดร้อนอะไรโดยภาพพจน์ที่กระผมขอใช้ภาษาอังกฤษว่า อิมเมจ (image) ของประชาชนนั้น ท่านนึกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอนี้ทำได้ทุกอย่าง ความจริงไม่ค่อยมีอำนาจอะไรเลย โดยเฉพาะกฎหมาย คือประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๑๐ ซึ่งออกมาเพื่อแก้ปัญหาที่ว่า บรรดาตัวบทกฎหมายพระราชบัญญัติ พระราชกำหนดหรืออะไร

ก็ตาม ที่เป็นการจำกัดตัดทอนอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ห้ามมิให้นำกฎหมายหรือกฎ-
 ระเบียบบังคับนั้นๆ มาใช้บังคับ แต่กฎหมายฉบับนี้ออกมาตั้งแต่วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๕
 จนบัดนี้ก็ยังมีอยู่หลายกรมหลายกระทรวง ยังจำกัดตัดทอนหรือลบล้างอำนาจของผู้ว่าราชการ
 จังหวัดซึ่งมีอยู่ตามกฎหมาย กระผมก็อยากจะเคลียร์ (clear) ในประเด็นนี้ให้ท่านที่เคารพ
 ได้ทราบ ประเด็นต่อไปนั้น กระผมก็อยากจะเรียนว่า การที่ยื้อแย่งไม่ยื้อแย่งก็พูดไปหลาย
 ท่านแล้ว กระผมไม่อยากจะกล่าวว่าเป็นเรื่องยื้อแย่ง คือความจริงอำนาจมีอยู่แล้วที่รัฐบาล
 เสนอขึ้นมานั้นก็เพราะว่าในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเดิมนั้นไม่ได้ระบุไว้
 โดยชัดแจ้งว่า ใครจะเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน มีอยู่ในมาตรา ๒ อนุมาตรา ๑๗ เท่านั้น
 ว่าใครคือพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ส่วนหัวหน้านั้น ใครจะเป็นหัวหน้า
 กฎหมายไม่ได้ระบุไว้ แต่หัวหน้านั้นควรจะเป็นไปตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
 ซึ่งเรามีมาแต่ไหนแต่ไร ตั้งแต่ปี ๒๔๗๖ เรื่อยมาปี ๒๔๙๕ มาแก้ไขเมื่อปี ๒๕๑๕ โดยประกาศ
 ของคณะปฏิวัติที่กระผมเรียนแล้ว คือ ฉบับที่ ๒๑๘ และฉบับที่ ๓๑๐ ที่ใช้อยู่ในขณะนี้
 ใช้อย่าง ไม่ใช้อย่าง อีกประการหนึ่งที่ทางฝ่ายตำรวจมักจะอ้างอยู่เสมอว่าทางตำรวจนั้นเป็นผู้ที่
 อยู่ในเครื่องแบบถืออาวุธ มีกฎหมายวินัยอยู่ ๒ ฉบับ คือพระราชบัญญัติวินัยตำรวจ พ.ศ. ๒๕๗๗
 และทำไมถึงจะมาอยู่ได้บังคับกฎหมายข้าราชการพลเรือน ๒๕๔๗ อีกเล่าอันนี้กระผมว่าจะ
 ต้องพิจารณาคณะประเด็น อำนาจในการที่บังคับบัญชาตำรวจ จะลงโทษตำรวจเกี่ยวกับการ
 จำขัง กักขัง ลงโทษกรรม กักบริเวณอะไรนั้น มันเป็นเรื่องที่ผู้บังคับบัญชาตำรวจตั้งแต่
 ท่านอธิบดีลงมาที่จะลงโทษ ส่วนอำนาจการสอบสวนนั้น มันเป็นเรื่องของพนักงานฝ่ายปกครอง
 หรือตำรวจ ตำรวจก็นายตำรวจชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป พนักงานฝ่ายปกครองก็ปลัดอำเภอขึ้นไป
 ซึ่งกฎหมายวินัยตำรวจนั้นก็ไม่ได้เป็นกฎหมายเฉพาะว่าทางตำรวจท่านจะใช้เฉพาะวินัยตำรวจ
 เท่านั้น ถ้าถึงขั้นให้ออก ไล่ออก ปลดออก ท่านก็ยังอยู่ได้บังคับของพระราชบัญญัติระเบียบ
 ข้าราชการพลเรือนเช่นเดียวกัน และสำหรับวินัยนั้น กระผมเชื่อว่า นอกจากทหาร ตำรวจแล้ว
 ข้าราชการพลเรือนก็มีวินัยไม่แพ้เหมือนกันครับ ปัญหาเรื่องคนนั้นเราย่อมพูดกัน ปัญหา
 เรื่องคนนั้นเป็นเรื่องที่พูดได้แก้ได้ แต่ข้อสำคัญขอให้ยึดหลักการเหตุผลและระบบของการ
 บริหารงานที่ดีสำหรับข้อบังคับ กระผมขอวกมามากินคิดหนึ่งก่อนที่กระผมจะรบกวนเวลาก่อน
 ที่จะจบเหตุผลอีกอันหนึ่งที่กระผมลืมไปก็คือว่า เหตุผลในทางการเมือง เมื่อเข้าที่ท่านสมาชิก

ท่านหนึ่งท่านกล่าวว่า ยื้อแย่งกันไปยื้อแย่งกันมา ความจริงฝ่ายปกครองนั้นไม่มีใครริเริ่ม
แก้ไขกฎหมายนี้ ไม่ว่ากรมการปกครองหรือสำนักงานปลัดกระทรวง ไม่เคยริเริ่มแก้ไขกฎหมาย
ประมวลวิธีพิจารณาความอาญา ในสมัยที่มีการปฏิวัตินั้น ฝ่ายคณะปฏิวัติก็เพื่อต้องการที่จะ
มีอำนาจคุมกำลัง ก็ได้มอบหมายนี้ให้เป็นส่วนหนึ่งของงานรักษาความสงบเรียบร้อย อันนี้
ท่านทั้งหลายก็คงจะทราบที่อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมเชื่อว่ารัฐบาลนี้เป็นส่วนใหญ่ กระผม
เชื่อว่าท่านคงจะไม่ได้ออกหาเสียงสมัครรับเลือกตั้งที่จะแข่งกับใคร ท่านทำงานอยู่ขณะนี้
ก็หนักอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้กระผมเชื่อว่านอกจากสมาชิก ขอมภัย คือที่คุ้นใหญ่
เสนอแล้ว รัฐบาลคงจะได้ไตร่ตรองแล้วว่า กฎหมายนี้คงจะให้ความยุติธรรม ขจัดความ
เดือดร้อนอะไรได้พอสมควร ถึงแม้ว่าจะไม่สามารถที่จะขจัดปิดป่าให้หมดสิ้นไปก็ตาม เพราะฉะนั้น
กฎหมายฉบับนี้ กระผมเองก็ได้ทราบแบบคร่าวๆว่า ในการที่ส่งกลับไปทางรัฐบาลนั้น ก็
ส่งไปทางกระทรวงยุติธรรมเสียเดือนกว่า กระผมก็ไม่ทราบว่าอะไรถึงส่งไปยังกระทรวงยุติธรรม
หรือท่านจะให้งานนี้ไปขึ้นกระทรวงก็ไม่ทราบ ก็ส่งย้อนกลับมากกระทรวงมหาดไทยอีก ผล
สุดท้ายระดับกรมระดับกระทรวง ท่านก็ตกลงกันไม่ได้ จนถึงคณะรัฐมนตรีชี้ขาด กฎหมายนี้
ท่านเสนอมาในนามรัฐบาล ไม่ใช่กระทรวงมหาดไทย เชื่อว่ารัฐบาลได้พิจารณากลับกรงโดย
ละเอียดรอบคอบต่อแล้ว กระผมจึงใคร่ขอเรียนว่า ไม่ใช่รัฐบาลท่านหนักใจหรือโยนให้
เป็นเรื่องของสภา เชื่อว่ารัฐบาลคงจะได้กลับกรงมาชั้นหนึ่งแล้ว อีกประการหนึ่งท่านมัก
จะเป็นห่วงว่า งานสอบสวนนั้นเมื่อไปอยู่อำเภอ จะต้องมีการโยกย้ายสถานที่ทำการสอบสวน
จากโรงพักไปอำเภอ ความจริงไม่ต้อง อำเภอเป็นงานของหน่วยเดียวกัน สถานที่สอบสวน
ก็อยู่ที่สถานีตำรวจ ห้องขัง ผู้ต้องหาที่อยู่ที่นั่น แล้วงานนี้ยากจะย้ายฝ่ายปกครองไม่ได้
ต้องการที่จะเข้ามาสอบสวนด้วยตนเอง เป็นแต่เพียงว่าตำรวจก็สอบไปถ้าหากท่านไม่มีคน
เหลือมือ ทางอำเภอถึงจะสั่งให้ไปสอบสวนหรือร่วมกันในกรณีที่ท่านว่าราษฎรไม่ได้รับความ
เป็นธรรมหรือร้องเรียนมา อันนี้กระผมอยากจะเรียนในประเด็นนี้ท่านอาจจะบอกว่า เมื่อ
เพิ่มงานสอบสวนขึ้นมา ทางฝ่ายอำเภอ ฝ่ายปกครองนี้จะต้องเพิ่มงบประมาณอย่างไรอย่างนี้
ท่านคงจะเห็นแล้วว่า การรวมพลังนั้นนำมาซึ่งความสำเร็จ ท่านไม่ต้องไปเพิ่มงบประมาณอะไรมาก
ท่านเป็นห่วงบอกว่า ปลัดอำเภอ นายอำเภอท่านเห็นต้องงานสอบสวนมามาก ท่านเกรงว่าจะ
ไม่มีความรู้ความชำนาญ กระผมอยากจะเรียนว่า นายอำเภอในขณะนี้นอกเขตกรุงเทพมหานคร

มี ๕๒๗ อำเภอ และมีปลัดจังหวัด ๗๑ จังหวัดนี้ มีวุฒิปริญญาตรี ๕๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ มีปลัดอำเภอโท ปลัดอำเภอตรีอยู่ในขณะนี้ ๒,๕๐๐ กว่าคน จบปริญญาตรีทางนิติศาสตร์หรือรัฐศาสตร์ทางกฎหมายหรือเศรษฐศาสตร์บัณฑิตประมาณ ๗๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วงานของอำเภอในขณะนี้ หมายถึงกรมการปกครองแบ่งออกเป็น ๗ แผนก ความจริง ๗ แผนกนี้ไม่จำเป็นครับ แบ่งออกแค่ ๔ แผนก ๕ แผนก หมายความว่าถ้างานสอบสวนของฝ่ายตำรวจเหลือมือ เราก็ส่งพนักงานฝ่ายสอบสวน ฝ่ายปกครองไปร่วมทำการสอบสวนได้ เพราะฉะนั้นขอความกรุณาได้โปรดเข้าใจว่า ไม่ใช่เรื่องยื้อแย่งโอนอำนาจอะไรกัน แล้วท่านจะเห็นว่า เมื่อ ๒ เดือนก่อนมานี้ กระผมยังเก็บไว้ เพราะกระผมเป็นแฟนหนังสือพิมพ์สยามรัฐอยู่เป็นประจำมาหลายปีแล้ว หนังสือพิมพ์วันที่ ๔ มีนาคม ได้ยืนยันให้เห็นชัดว่า คือท่านรองผู้บัญชาการและผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจภูธรได้ให้สัมภาษณ์ ในบรรดาเรื่องร้องเรียนมาถึงกรมตำรวจหลังจากที่ยุบสำนักงานตรวจสอบการปฏิบัติราชการแล้ว มีเรื่องมาหมิ่นร้ายนี้ เป็นความจริงเสีย ๖๐ ราย เพราะฉะนั้นเราจะปล่อยให้บ้านเมืองของเราเป็นอยู่อย่างนี้หรืออย่างไร กระผมไม่ทราบ แล้วกระผมเองก่อนจะสรุป กระผมออกตัวไว้แล้วว่า ในซีท (sheet) ที่กระผมแจก กระผมไม่ได้ตั้งใจที่จะเสนอมติวิทยานิพนธ์ แต่เสนอข้อจริง ไม่ใช่ข้อเท็จ และกระผมเอง เมื่อคืนนี้ก็ไม่ได้รับโทรศัพท์รบกวนจากผู้ใด ๆ ทั้งสิ้น แต่กระผมทราบมาจากสมาชิกว่า ถูกรบกวนว่าควรจะคัดค้านและควรจะสนับสนุน กระผมเองบังเอิญกระผมเพิ่งได้ติดโทรศัพท์ เพราะฉะนั้นกระผมไม่มีแอดเดรส (address) ก็ไม่ถูกรบกวน ขอขอบคุณครับ

นายจรัส เทือกสุบรรณ :กราบเรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม จรัส เทือกสุบรรณ ก่อนอื่นกระผมใคร่จะพูดความจริง กระผมเองก็มีความรู้น้อย แต่ประสบการณ์กระผมอยู่แถวชนบท ประสบการณ์เรื่องการสอบสวน เวลานี้ราษฎรตามแถวชนบท ตามหัวเมืองได้รับความเดือดร้อนไม่ได้รับความเป็นธรรม โจรผู้ร้ายชุกชุม การเป็นอยู่ของราษฎรได้รับความเดือดร้อนเกี่ยวกับเศรษฐกิจ ข้าวยากหมากแพง โจรผู้ร้ายชุกชุม ไม่สามารถจะประกอบอาชีพโดยสุจริตธรรมได้ การสอบสวนของกรมตำรวจที่ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจสอบสวนเวลานี้ กระผมกล้าพูดได้ว่า ตำรวจไม่ได้เข้ากับประชาชน ประชาชนเข้ากับตำรวจไม่ได้เลย ประชาชนรู้สึกเบียดเบียนตำรวจอย่างที่สุด ประชาชนไม่มีที่พึ่งพาอาศัย ไม่รู้

จะไปฟังใคร ฟังข้าราชการฝ่ายปกครองก็ฟังไม่ได้จำเป็นจะต้องฟังตัวเอง และมีคดีฆ่าล้างแค้น
 เวลาที่ราษฎรทำบุญผู้ร้ายลอบยิง ธรรมดาไม่แจ้งความแล้วครับ. นอกจากตาย ถ้าตายแล้ว
 ตำรวจก็ไปพลิกศพ แล้วก็กลับ ไม่ได้อยู่คอยสอบสวนสดับรับฟัง แล้วจับตัวผู้ร้ายมาดำเนินคดี
 ตามกฎหมายได้ ความเดือดร้อนของราษฎรเป็นเหตุให้ราษฎรพยายามปลีกรัฐ อย่างจังหวัด
 ที่กระผมอยู่เวลานี้ อยู่ใกล้กับพวกก่อการร้าย ราษฎรที่ไปหลงผิดเข้าพวกก่อการร้าย ก็เพราะว่า
 ราษฎรไม่มีที่พึ่งพาอาศัยไม่รู้จะพึ่งใครในเขตผู้ก่อการร้าย โจรผู้ร้ายไม่มี เพราะเขาปราบปราม
 กันอย่างเลียบขาด ราษฎรก็พยายามปลีกรัฐไปหาที่พึ่งซึ่งไม่ถูกต้องนัก เพราะพวกก่อการร้าย
 มันจะชักจูงไปในทางที่ทำให้ชาติบ้านเมืองล่มจม กระผมในฐานะที่เป็นราษฎรเต็มขั้น เป็น
 ราษฎรโดยอาชีพกระผมเลิกจากสภานี้ กระผมก็กลับไปเป็นราษฎรตามธรรมชาติของกระผม
 กระผมฟัง ๆ อยู่เรื่องการสอบสวนนี้ กระผมเห็นว่ารัฐบาลเสนอกฎหมายนี้ กระผมเห็นด้วย
 และถ้าให้จริงจัง ๆ แล้ว การสอบสวนควรจะร่วมกัน คือทางอำเภอและทางโรงพักสอบสวน
 ร่วมกันเพื่อจะเกิดการถ่วงดุลไม่ให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดฉ้อโกงหรือบิดเบือนข้อเท็จจริงได้ เวลา
 ราษฎรตามหัวเมืองที่กระผมอยู่ โจรผู้ร้ายชุกชุม เวลาใกล้ฤดูการทำนา วัวควาย ถูกขโมยไม่
 วันแต่ละวัน สมัยก่อนขโมยทีละตัว เดียวนี้เอารถยนต์บรรทุกกันแล้ว จะปล่อยให้ราษฎร
 เดือดร้อนถึงจะไม่ได้ตั้งหน้าตั้งตาทำมาหากินเขี้ยวหรือ กระผมเห็นว่าสภานี้ควรจะพิจารณา
 กฎหมายนี้ให้ยุติธรรมเพื่อเห็นแก่ราษฎรส่วนใหญ่ โดยเฉพาะส่วนตัวของกระผมหวังเอา
 ชื่อเสียงทางการเมือง กระผมไม่เล่นการเมืองกระผมจะกลับไปเป็นราษฎรธรรมดาอย่าง
 เป็นมาแล้ว แต่เพื่อความร่มเย็นเป็นสุขของราษฎร ขอได้โปรดพิจารณาให้ความเป็นธรรม
 ด้วยการสอบสวนเวลานี้ อย่างที่ตำรวจทำงานกัน กระผมเห็นว่าตำรวจที่สอบสวนอยู่เวลานี้
 ไม่ได้ไปศึกษามาจากไหน ตำรวจก็สอบมาจากเป็นจำ พอเป็นนายร้อย ก็ไปสอบสวนอยู่ตาม
 สถานีตำรวจ ไม่ได้รับปริญญาอะไร เขาทำกันแบบนี้ แล้วตำรวจที่กระผมประสพการณ์มา อย่าง
 พวกเป็นจำตำรวจแล้ว ตั้งแต่พลเป็นจำ ที่เคยปฏิบัติงานดีเด่นมา เวลาไม่กล้าทำงานแล้ว
 เขาบอกว่าทำไมไปทำไม ผมทำก็ได้แค่จำ ถ้าเป็นนายร้อยก็ต้องไปสอบ ถ้าผมไม่มีสตางค์ ผม
 ก็สอบไม่ได้ เขาว่าอย่างนี้ เลยตำรวจก็ไม่ทำงาน ราษฎรก็ได้รับความเดือดร้อนอย่างที่เป็น
 อยู่เวลานี้ อีกอย่างหนึ่ง เวลาไม่ใช่แต่ราษฎร ที่อำเภอกระผม ตำรวจปล้นเองแล้วครับ ปล้น
 รถเมล์ รถแท็กซี่โดยสาร จับได้เมื่อไม่กี่วันนี่เป็นตำรวจจากอำเภอใกล้ ๆ กัน และอีกคดีหนึ่ง

ปล้นอีกเหมือนกัน ตำรวจ จับได้ ถ้าทางรัฐบาลจะเอาเรื่องจริงแล้ว ตามไปได้ที่ถ้าภาวกรรม
อยู่ครับ ว่าตำรวจไปไล่จับจริงไหมตามที่กระผมพูดมานี้ กระผมขอพูดได้แค่นี้ สวัสดีครับ

นายเกษม ศิริสัมพันธ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมฟังการอภิปรายวันนี้แล้ว เกิด
ความวิตกเป็นอย่างยิ่ง กระผมมีความวิตก เป็นความวิตกที่ห่วงบ้านห่วงเมืองห่วงอนาคต
ห่วงว่าเราจะตั้งต้นในบ้านเมืองกันอย่างไร เท่าที่ผมสลับตลับรับฟังมา ท่านประธานที่เคารพ เรา
ได้พูดกันถึงเรื่องอดีต รื้อฟื้นกันไปจนถึงว่าเราโอนอำนาจสอบสวนกันมากี่ครั้ง ใครสั่งมาอย่างไร
ใครจับ ใครใช้กำลังตายอย่างไร สั่งกันอย่างไร ซึ่งเป็นเรื่องอดีตทั้งหมด แต่ในขณะเดียวกัน
บรรยากาศของประเทศชาติในขณะนี้กำลังหวังในอนาคต แต่เราผูกพันเจ้าปดรวดราวกับ
สิ่งที่อยู่ในอดีต แล้วเราจะตั้งต้นกันเมื่อไร ที่ไหน อย่างไร อันนี้เป็นข้อซึ่งผมเกิดความวิตก
ประการหนึ่ง ประการที่ ๒ ท่านประธานที่เคารพ ผมฟังดูวันนี้แล้ว จะพูดกันอย่างไรก็ตามที่
การอภิปรายนี้ยิ่งนานไป ก็จะเห็นความแตกแยก ความแตกแยก ซึ่งผมเองรู้สึกใจหาย ใน
ฐานะเป็นอาณาประชาราษฎร์ ผมไม่รู้ว่าใครจะได้ดีหรือใครจะได้ชั่ว ตัวผมเองก็เพียงเท่านั้น
แต่ผมนั่งใจหายไปแล้วว่าอะไรเป็นอะไร เราลุกขึ้นสาदन้าเข้รดกัน ใครเป่ยก ก็เป่ยกกันทั้งหมด
ทั้งบ้านทั้งเมืองนะครับ บ้านเมืองเราก็เข้ามาถึงแค่นี้แล้ว มีปัญหาอีกมากมาย ถ้าพูดถึงในอดีต
ก็มีความผิดความถูกด้วยกันทั้งนั้น เมื่อไรเราจะตั้งต้นกันในทางสร้างสรรค์กันให้จริง ๆ ใน
เรื่องเกี่ยวกับอำนาจสอบสวนนี้ ผมขออนุญาตท่านประธานสภา ซึ่งจะแสดงความเสียใจจริง ๆ
ผมเสียใจต่อกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยนั้นอุปมาเสมือนหนึ่งบิดามารดาเมื่อบุตร
อยู่หลายคน แล้วในที่สุดปล่อยให้บุตรนั้นมาตีกันให้ชาวบ้านเห็นงามดีแล้วหรือ สวยดีแล้วหรือ
จริงอยู่ร่างพระราชบัญญัตินี้ได้เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติและรัฐบาลรับร่างไป การที่
รัฐบาลรับร่างไปนั้น ท่านประธานที่เคารพ เมื่อ ๓ เดือนก่อน ผมนี้กว่ารัฐบาลท่านมีโครงการ
อะไร ท่านก็รับร่างไป ท่านเพียงแต่ว่าจะตัดไฟต้นลม ไม่ให้เรื่องลุกลาม ก็กลับมาเพียงเท่านี้
อันนี้ผมเสียใจจริง ๆ ว่าบ้านเมืองเราจะฝากไว้แก่ใครกันแน่จะให้แผ่นดินลูกเป็นไฟกันถึง
แค่นี้ จะให้เกิดความแตกแยกกันถึงแค่นี้ นี่เป็นข้อที่ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน
จริงอยู่เรื่องอำนาจสอบสวนตามพระราชบัญญัติที่เห็นอยู่ทุกวันนี้ ไม่ใช่เป็นเรื่องแย่งอำนาจ
สอบสวนกัน ไม่ใช่โอนอำนาจสอบสวนจากตำรวจไปอำเภอหรืออะไรทั้งสิ้น ถ้าดูตามร่าง

ของรัฐบาล มาตรา ๑๘ ทวิ จะเห็นได้ว่าเป็นเรื่องของการเอาเด็ก ๒ คนที่ทะเลาะกันมารวม
 ทำงานด้วยกัน อันนี้เป็นอันตรายน่าอย่างยิ่ง เอาคน ๒ คนที่ทะเลาะกันแล้วมาทำงานด้วยกัน
 แล้วจะไปไหน ใครจะเดือดร้อน ผมยืนยันได้ว่าผมเองก็เป็นคนกรุงเทพฯ ไม่รู้เรื่องต่างจังหวัด
 แต่ในกรุงเทพฯ นี่ก็เดือดร้อน โจรผู้ร้ายก็ชุกชุม หนังสือพิมพ์ก็ลง เดินกลางคืนก็หวาดเสียว
 ด้วยกันทั้งนั้น อ้ายความเดือดร้อนนั้นมันจริง แต่แก้ด้วยวิธีนี้จะแก้ได้หรือ ทำไมไม่มีอะไร
 ที่ดีไปกว่านี้แล้วหรือ ทำไมจึงปล่อยให้เกิดความแตกแยกอย่างนี้ขึ้น อันนี้เป็นข้อที่ผมเสียใจ
 เหลือเกิน แล้วที่ผมยังไม่เข้าใจ อย่างมาตรา ๑๘ ทวิ อนุมาตรา ๓ นั้น กำหนดไว้ด้วยว่า ถ้า
 พนักงานสอบสวนซึ่งทำการจับกุมนั้น สอบสวนไม่ได้ ในที่สุดผมนั่งคิดเอาเองว่า ในที่สุดจะ
 ไม่มีใครจับ รอสสอบสวนกันหมด เพราะถ้าใครจับ อีกคนหนึ่งสอบสวน เพราะฉะนั้นอย่า
 จับกันเลย นั่งสอบสวนรอสอบสวนโจรผู้ร้าย จะเดือดร้อนยิ่งกว่าเดี๋ยวนี้อันนี้ เป็นข้อที่ผม
 รู้สึก ท่านประธานที่เคารพ ผมรู้สึกไว้ในเวลานี้ นั้น สภาเราอุปมาเสมือนหนึ่งว่าตกอยู่ในที่นั่ง
 ที่รัฐบาลท่านทำพิกลอยู่ ท่านยื่นเรื่องมาให้เราว่า จะมอบดาบอาญาสิทธิ์ให้แก่ใคร ด้วยความ
 เคารพท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเมื่อเช้านี้เท่าที่ผมฟัง ท่านก็ไม่รู้สึกว่าจะถือว่า
 ร่างนี้สำคัญหรือไม่สำคัญ ท่านบอกว่าไม่เป็นไรหรอก เป็นหน้าที่ของสภา เพราะฉะนั้นท่าน
 โยนดาบอาญาสิทธิ์ขึ้นมามอบปลั่งก็ท่านประธาน แล้วบอกว่าให้สมาชิกตัดสินใจว่าจะยื่น
 ดาบอาญาสิทธิ์ให้ใคร หรือว่าจะใช้วิธีการว่าทะเลาะกันนักก็ให้มันทำงานร่วมกัน จะทะเลาะ
 กันแน่ ในสภานี้ที่เห็นก็รู้แล้ว พฤติกรรมต่าง ๆ ที่ผมได้ยินได้ฟังนั้นทะเลาะกันแน่ อันนี้เป็น
 ข้อซึ่งผมคิดว่า ท่านสมาชิกทั้งหลายควรจะคำนึงให้ดี อีกประการหนึ่งนั้นในฐานะที่ผมเป็น
 กรรมการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญในขณะนี้ บังเอิญด้วยร่างของรัฐบาลเองก็มีเรื่องอำนาจ
 สอบสวนพาดพิงเข้ามา กรรมการก็จำเป็นจะต้องพิจารณาในเรื่องนี้ ก็ได้พิจารณา ผมเอง
 ก็ไม่ได้มีความรู้ ไม่มีประสบการณ์ในเรื่องอำนาจสอบสวนอะไรเลย นอกจากเป็นอาณัติประชาทนต์
 สดับตรับฟังไปตามประสาเป็นพลเมืองดี แต่มาได้ความรู้ในชั้นกรรมการว่าการวิธีการสอบสวน
 ของเราเท่าที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ จะเป็นใครก็ตามที่จะร่วมกันก็ดี จะเป็นตำรวจก็ดีจะเป็นอำเภอก็ดี
 หรือจะให้ตำรวจอยู่ใต้อำเภอ อยู่ใต้ผู้ว่าฯ อะไรก็ดีนั้น มันเห็นจะใช้ไม่ได้มันต้องรีอใหม่
 ทั้งหมด แล้วก็มีความรู้หลายท่านในกรรมการ ก็แสดงความคิดเห็นในทรรณะต่างๆ กัน
 ซึ่งผมเองก็รู้สึกชื่นชมยินดี เช่นว่ามีทรรณะที่ว่า จะต้องมีการตั้งองค์การอิสระที่จะควบคุม

การสอบสวนก็มี ตั้งกรมสอบสวนก็มี ปรับปรุงย้ายกรมบางกรมให้ขึ้นไปอยู่กระทรวงใหม่ก็มี ให้มีการไต่สวนมูลฟ้องคดีอาญาทุกอันก็มี วิธีการเหล่านี้มีอยู่มากมาย แต่แปลกประหลาด รัฐบาลท่านไม่ใช้ ท่านไม่ฟัง ถ้าท่านไม่ฟัง ผมก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกสภาธิบดีบัญญัติท่านหนึ่ง เมื่อเข้านี้ ที่ท่านพูดแล้วผมก็รู้สึกเห็นด้วยกับท่าน ผมขออนุญาตเอ่ยนาม เพราะมีผู้อภิปราย กันหลายท่าน ผมเห็นด้วยกับคุณมารุต บุณนาค เป็นอย่างยิ่ง เมื่อรัฐบาลนี้ท่านคิดว่าท่านอยู่ ชั่วคราว ซึ่งผมเองก็เสียใจว่าท่านคิดว่าชั่วคราว ทั้งที่จริงสภาวะชั่วคราวของท่านนั้น เป็นสภาวะ หัวเลี้ยวหัวต่อ ซึ่งท่านควรจะได้ปูพื้นฐานให้แก่บ้านเมืองมากกว่านี้ แต่ท่านก็ไม่ได้ทำ แต่ ถ้าท่านไม่ทำ ท่านควรจะต้องตั้งปัญหาให้แก่รัฐบาลต่อไป ซึ่งจะเป็นรัฐบาลมาจากประชาชน มา จากการเลือกตั้งซึ่งเขาจะมีโอกาสเสนอวิธีการแก้ปัญหาต่อประชาชนโดยตรง จะผิดจะถูก ประการใดควรจะให้ประชาชนเป็นคนตัดสินใจการเลือกตั้งคราวหน้า ซึ่งเป็นปัญหาเดือดร้อน เหลือเกิน จริงอยู่อย่างที่ท่านก้านนกล่าว ผมเห็นด้วยเหลือเกินว่าปัญหานี้กำลังเดือดร้อน อาณาประชาราษฎร์ทั้งในบ้านนอกและในกรุงกำลังเดือดร้อนด้วยเรื่องโจรผู้ร้ายมากมาย รัฐบาลนี้จะนั่งอยู่เฉย ๆ ไม่ได้ จำเป็นจะต้องแก้ไขการแก้ไขนั้น ผมคิดว่าจะมีการแก้ไข ๒ ทาง ด้วยกัน ทางหนึ่งคือการแก้ด้วยโครงสร้างทั้งหมดซึ่งเรื่องนี้ถ้าเมื่อรัฐบาลไม่ยอมทำในขณะนี้ เพราะท่านเป็นรัฐบาลชั่วคราวอะไรก็ตามที่ท่านไม่แตะโครงสร้างอะไร ก็ปล่อยให้รัฐบาลต่อไป เขาทำ แต่มีอีกทางหนึ่งซึ่งจำเป็นจะต้องทำคือจะต้องเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการเสียใหม่ ซึ่งรัฐบาลนี้ทำได้ และรัฐบาลนี้อยู่ในสถานะซึ่งจะทำให้ได้ว่าเป็นรัฐบาลที่สุจริต ตั้งอยู่ในสังขธรรม พลังทางศีลธรรมที่จะเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการ เปลี่ยนคนเสียใหม่ รัฐบาลนี้ก็ไม่ได้ เพียงแต่ โยนแย่งให้เด็กทะเลาะกันเท่านั้นเอง ทำไม่จึงทำอย่างนี้ ผมเสียใจที่เราฝากบ้านเมืองไว้แก่ท่าน ฝากความผาสุกอย่างไว้แก่ท่าน ท่านช่วยเรารักษารักษาบ้านรักษาเมืองในยามหัวเลี้ยวหัวต่อได้เพียง เท่านั้นหรือ ผมขอจบเท่านี้ครับ

นายกมล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่ เคารพ ความจริงนั้นรัฐบาลก็อยากจะได้ฟังการพิจารณาหรืออภิปรายเกี่ยวกับปัญหากฎหมาย ๒ ฉบับที่เราเสนอมาร่วมพิจารณากันนี้ด้วยความเรียบร้อยหรือเป็นธรรมที่สุด แต่เมื่อท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวถึงรัฐบาลว่า เสนอกฎหมายนี้ขึ้นมาเพื่อให้เด็กดีกัน หรือคนใน ปกครองบังคับบัญชาต้องดีกันในสภา นี้ก็จำเป็นต้องขึ้นกราบเรียนให้เข้าใจปัญหา รัฐบาล

เองได้เรียนตั้งแต่เช้าแล้ว ว่า รัฐบาลเสนอกฎหมายนี้ขึ้นมาก็ด้วยเป็นความต้องการของสมาชิกกลุ่มหนึ่งที่เสนอ แล้วก็บังเอิญความคิดเห็นในเรื่องนี้ตรงกันกับรัฐบาลสมัยก่อนหรือในสมัยที่มีสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาร่วมกันจนจะออกเป็นกฎหมายมาแล้ว รัฐบาลได้มาทบทวนเห็นว่า เป็นหลักการที่ดี จึงได้เสนอขึ้นมาเพื่อให้ได้พิจารณากลับกรอง ซึ่งสำหรับกระทรวงมหาดไทยเองที่มีท่านสมาชิกกล่าวว่า เสนอขึ้นมาเพื่อทิ้งไว้ให้สภาวินิจฉัยโดยไม่ได้ห่วงใยหรือไม่ได้คิดมั่นหมายว่าจะให้เป็นกฎหมายขึ้นมาแน่นอนนะ ขอเรียนว่า รัฐบาลขอยืนยันในกฎหมายฉบับนี้ว่ามีเหตุผลเพียงพอและมีเหตุผลดี มีไว้ว่าจะเสนอขึ้นมาเพื่อที่จะป้องกันตัว หรือว่าทิ้งให้สภาวินิจฉัย หรือว่าเพื่อที่จะให้กลุ่มมหาดไทยด้วยกันต้องมาตีกันในสภา ความจริงนั้น ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานจะได้ฟังความเดือดร้อนจริงๆ จากท่านก้าน สมาชิกสภาผู้มีเกียรติในฐานะที่เป็นรัฐบาล ความจริงไม่อยากจะกล่าวข้อความอันนี้ แต่เมื่อท่านสมาชิกสภาผู้มีเกียรติได้พูดถึงว่า น่าเสียดายเหตุการณ์อันนี้ ควรแล้วหรือจะต้องมาเสนอในขณะนี้ รัฐบาลถือว่าเป็นรัฐบาลชั่วคราว ปล่อยปัญหานี้มาให้สภานี้ขบ เหตุผลข้อเท็จจริงความเดือดร้อนของราษฎรตั้งที่ท่านก้านสมาชิกสภาผู้มีเกียรติได้กล่าวนั้น เป็นความจริง ทั้งนี้ทั้งนั้นกระทรวงมหาดไทยและรัฐบาลก็ได้ไม่ได้โทษตำราจ ไม่ได้โทษ แต่ว่าความเรียบร้อยหรือการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่นั้น ถ้าได้มีการช่วยกัน ช่วยกันควบคุม ช่วยกันไปบังคับบัญชา ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวแล้วว่า การแก้กฎหมายฉบับนี้เป็นระบบของการตรวจสอบ ไม่ใช่เป็นเรื่องการโอนอำนาจการสอบสวน ไม่ใช่เป็นเรื่องการแก่งแย่งอำนาจ เป็นระบบที่จะช่วยกันตรวจสอบว่าการสอบสวนที่เจ้าพนักงานชั้นต้นท่านนั้นนะ ดีแล้วหรือ ยุติธรรมแล้วหรือ ถ้าได้มีการตรวจสอบของเจ้าพนักงานคนละฝ่ายเช่นนี้แล้ว รัฐบาลก็เห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างก็จะคลี่คลายความเดือดร้อนของราษฎรได้ดีขึ้น นี้รัฐบาลได้คำนึงถึงข้อนี้ มิได้มีความปรารถนาที่จะเสนอขึ้นมาให้ต้องมีการโต้แย้งกันในระหว่างตำรวจกับฝ่ายปกครองเลย และกระทรวงมหาดไทยทราบดีว่าทุกฝ่ายอยู่ในปกครอง อยู่ในโอบอ้อมของกระทรวงมหาดไทยทั้งสิ้น ได้กราบเรียนเมื่อเช้าแล้วว่า เสนอมา ไม่มีความปรารถนาที่จะให้มีการแตกแยกประการใดเลย เสนอมาเพื่อที่จะเป็นทางหนึ่งในปัจจุบัน ที่จะเป็นเรื่องคลี่คลายความเดือดร้อนของราษฎร ดังที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอร่างกฎหมายขึ้นมาเพื่อที่จะให้แก้ไขในเรื่องนี้ รัฐบาลขอกราบเรียนเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นายอมร จันทรมบูรณ์ : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผมรู้สึก

เห็นใจท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติผู้มีความกระตือรือร้นเป็นอันมาก ที่จะต้องพยายามทำความเข้าใจถึงระบบที่ค่อนข้างจะซับซ้อน และเป็นสิ่งที่ปัญหาของเราประมาณ ๔๐ ปีแล้ว ความจริงอำนาจสอบสวนนั้น ที่เกี่ยวพันนั้นไม่ใช่เกี่ยวกับเฉพาะเด็ก ๒ คน ตามที่ท่านสมาชิกสภาผู้มีความกระตือรือร้นได้กล่าวถึง ความจริงเกี่ยวพันถึงเด็ก ๕ คนนะครับ ๕ คนอย่างไร ทำไมเด็กอีก ๓ คนนั้นจึงวางตัวออกนอกวง แล้วก็นั่งอยู่เฉย ๆ เราจะเห็นว่าฝ่ายหนึ่งคือฝ่ายปกครอง ฝ่ายหนึ่งคือฝ่ายตำรวจ แต่เด็กอีก ๓ คนนั้นคือใคร อำนาจสอบสวนนั้น กระผมอยากจะเรียนตามหัวข้อลำดับอย่างนี้นะครับว่า ทำไมมันถึงเกิดมีความสำคัญ สำคัญจนกระทั่งสิทธิเสรีภาพ หรือว่าทำให้ผู้มีอำนาจนั้นรำรวย หรือมีโอกาสคอร์รัปชัน หรือว่าจะดีหรือเลวนะครับ คนดีก็ทำดี คนเลวก็ทำเลว ทำไมถึงเป็นอย่างนั้น อำนาจสอบสวนนั้น โดยคำแล้ว มันไม่มีความหมายอะไรหรอกครับ แต่ถ้าหากว่าสองเรื่องอำนาจดูซิครับ อำนาจนะครับ กระผมขอเรียนไว้ ๕ หัวข้อ อันที่ ๑ เริ่มตั้งแต่จับกุม อันที่ ๒ การตั้งข้อหา อันที่ ๓ การแสวงหาหลักฐานคือการสอบสวนถามแล้วก็มาลงสำนวนไว้ อันที่ ๔ คือการควบคุมและการขัง และอันที่ ๕ คือการประกันตัว ถ้าหากเราเข้าใจอำนาจสอบสวนประกอบด้วย ๕ หัวข้อนี้ เราจะเห็นทันทีว่าทำไมอำนาจนี้จึงมีอิทธิฤทธิ์มหาศาล การที่เราบอกว่า อำนาจสอบสวนนั้นควรจะอยู่กับตำรวจ หรือควรจะอยู่กับอ่าอนั้น อะไรมันทำให้ดีขึ้น อำนาจทั้ง ๕ ประการนั้นดีขึ้นหรือไม่ ที่กระผมกล่าวนั้น กระผมอยากจะให้พิจารณาดูว่า ถ้าหากเราพิจารณาพร้อมกัน อำนาจสอบสวนทั้ง ๕ ประการนั้น ไม่ว่าจะไปอยู่ที่ใครแล้ว มีทางเสียได้เท่า ๆ กัน ถ้าหากอำนาจ ๕ ประการนี้ไม่ได้มีการจัดให้มีถ่วงดุลซึ่งกันและกัน หรือมีการจัดหน่วยงานที่เหมาะสม กระผมอยากจะเรียนเป็นเรื่องคร่าว ๆ นะครับ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของวิทยานิพนธ์นะครับ กระผมว่ากระผมเห็นใจท่านสมาชิกทั้งหลายที่อยู่นอกวงการนี้นะครับ อันที่ ๑ นั้นจับกุมนี้นะครับ จับกุม ไม่จำเป็นหรอกครับที่จำเป็นจะต้องเป็นอำนาจของใครแต่ผู้เดียว ไม่จำเป็นเลยนะครับ กำนันก็ควรมีอำนาจจับกุมได้ ผู้ใหญ่บ้านก็ควรมีอำนาจจับกุมได้ อีกหน่อยอาจจะมิตำรวจของตำบลก็ได้แหละครับ ทำไมเราจึงจะต้องมาบอกว่า จับกุมนั้นต้องเป็นอำนาจของตำรวจ หรือว่าฝ่ายปกครอง ความจริงร่วมกันจับก็ได้ ยิ่งจับเท่าไรก็ยิ่งดีเท่านั้น ปัญหาอยู่ที่ว่า เมื่อจับแล้ว เราจะเริ่มต้นกระบวนการยุติธรรมกันละ วิธีการแสวงหาหลักฐานนะครับ เมื่อแสวงหาหลักฐานก็ไปจับคนมา จะควบคุมอย่างไร จะประกันอย่างไร และตั้งข้อหาอย่างไร อันนี้เป็นอำนาจที่

ให้คุณให้โทษมหาศล เราจะแบ่งอำนาจนี้ให้หน่วยงานใดอย่างไรนะครับ ด้วยเหตุนี้เอง ความสำคัญนั้นไม่ได้อยู่ที่การจับกุมความสำคัญนั้นมันอยู่ที่อำนาจอีก ๔ ข้อข้างหลังนี้ เพราะมันเป็นอำนาจที่ก่อให้เกิดการใช้อำนาจโดยไม่สุจริตได้ การตั้งข้อหาอันนั้นควรจะเป็นบุคคลคนเดียว กับผู้ที่มีอำนาจจับกุมหรือไม่นะครับ กระผมขอชี้ว่าควรจะเป็นบุคคลที่มีอำนาจกับผู้ที่มีอำนาจจับกุมหรือไม่ สังเกตว่าถ้าผู้ใดมีอำนาจจับกุมนะครับ ไม่ว่าจะเป็อำนาจหรือจะเป็นตำรวจ ผู้นั้นก็อยู่ในฐานะอย่างเดียวกัน เพราะสมารถที่จะใช้อำนาจนั้นไปในทางที่ไม่สุจริตได้ ด้วยเหตุนี้ อย่างที่เพื่อนกระผมบางคนยกตัวอย่างทำป็นลั่นนะครับ ไปใกล้ๆ คน เขาอาจจะตั้งข้อหาทำป็นลั่นก็ได้นะครับ หรือตั้งข้อหาพยายามฆ่าคนตายก็ได้ ด้วยเหตุนี้เองอำนาจการตั้งข้อหาอันนั้นก็เป็อำนาจอันหนึ่งนะครับ ซึ่งเราจะต้องระวัง และควรจะทำโดยบุคคลโดยใคร กระผมขอทิ้งปัญหาไว้ก่อน การแสวงหาหลักฐานซึ่งเราคิดว่าเป็นการสอบสวนนั่นเอง ข้อนี้ก็เป็ข้อที่ ๓ ก็เป็ปัญหาเหมือนกันว่า บุคคลนี้ควรจะทำโดยผู้ที่มีฐานะอย่างไร เพราะแสวงหาหลักฐานอ่อนก็ได้ ทำอ่อนก็ได้ ทำแก่ก็ได้ และการควบคุมหรือขังนะครับ ควบคุมหรือขังนั้น โดยปกติจะต้องให้ศาล ให้ศาลเป็นผู้คอยอนุมัติอีกทีหนึ่ง เมื่อเป็เช่นนั้นแล้ว เราจะเห็นทันทีว่าศาลนั้นได้เข้ามาเกี่ยวข้องแล้ว ก็มาถึงระบบศาลตามที่กระผมกล่าวนี้ ทำอย่างไรเราจึงจะมีคนกลาง หรือศาลแขวง ศาลท้องถิ่นทั่วประเทศ เพื่อที่จะคอยควบคุมการใช้อำนาจในการที่จะขังหรือควบคุมตัว และเมื่อถึงการประกันตัวก็เหมือนกัน ปัจจุบันนี้ การประกันตัว ส่วนนี้อยู่ที่ใคร ผู้นั้นก็ให้ประกันตัว อันนี้ก็เป็อำนาจที่ก่อให้เกิดการใช้สุจริตได้ ดังนั้นเราจะเห็นว่าที่กระผมว่า ๕ คนนั้น ประการแรก กระผมขอข้อมความเข้าใจ จะเริ่มต้นแต่ตำรวจ ฝ่ายปกครอง ศาล อัยการ และท้องถิ่นเอง คือตำบล เด็กทั้ง ๕ คนนั้น ถ้าหากว่าเราจะเรียกว่าเป็เด็ก ทำอย่างไรจึงจะแบ่งอำนาจ ๕ ประการนี้ให้อยู่ในลักษณะที่ให้สิทธิเสรีภาพและคุ้มครองแก่ประชาชนได้ ท้องถิ่นควรจะมีมาตรการมากน้อยแค่ไหน ควรจะมีศาลท้องถิ่นในตนเอง สำหรับพิจารณาคดีเล็กๆ น้อยๆ หรือไม่ ควรจะมีอำนาจที่จะจับและสอบสวนคดีเล็กๆ น้อยๆ หรือไม่ อำนาจการควบคุมและรับผิดชอบการสอบสวนนั้น โดยหลักควรจะมีผู้ใดเป็นผู้รับผิดชอบ จริงอยู่ ข้อหนึ่งคืออำนาจการจับกุมกับอำนาจการแสวงหาหลักฐาน มันแยกกันไม่ได้ แต่มันควบคุมได้นะครับ คราวนี้กระผมก็อยากจะทราบว่า เราควบคุมได้อย่างไร เราก็จะต้องมาดูว่า ฐานะของผู้ที่กระทำการสอบสวนนั้น กระผมขอใช้

คำว่าสอบสวนนะครับ คือหมายความว่าเริ่มต้นตั้งแต่จับกุมนั้นควรจะมีอย่างไร กระผมอยาก
จะตั้งประเด็นไว้ ๓ ข้อนะครับ

ข้อที่ ๑ สมรรถภาพ

ข้อที่ ๒ อยู่ในสถานะที่จะใช้อำนาจนั้นโดยไม่สุจริตอย่างไรหรือไม่

และข้อที่ ๓ มีความเป็นอิสระในวิชาชีพหรือไม่

ถ้าเราลองตั้ง ๓ ข้อนี้แล้ว แล้วเราตอบปัญหาว่าระหว่างตำรวจกับอำเภอนั้น มี
ข้อดีข้อเสียอย่างไร สมรรถภาพนะครับ สมรรถภาพนั้นปัจจุบันนี้เราคงยอมรับว่าฝ่ายตำรวจนั้น
ขณะนี้ได้ทำอยู่ และขณะนั้นก็มีสมรรถภาพมากกว่า แต่ว่าภายในอีก ๕ เดือน ๖ เดือนนั้น
สมรรถภาพนี้อาจจะเพิ่มขึ้นได้ ถึงแม้ว่าเราจะย้ายไปอยู่กับฝ่ายปกครอง ฝ่ายปกครองก็สามารถ
ที่จะอบรมได้ ด้วยเหตุนี้ข้อเสียของการย้ายอำนาจนี้ไปยังฝ่ายปกครองอาจจะมีชั่วคราว และ
ควรจะทำในขณะนี้หรือไม่ อันนี้กระผมขอทิ้งปัญหาไว้ แต่ว่าเรื่องสมรรถภาพนั้นเป็นปัญหา
ชั่วคราว เราสามารถที่จะสร้างขึ้นได้ แม้แต่ว่าจะอยู่กับฝ่ายปกครอง

ประการที่ ๒ ตำรวจหรือฝ่ายปกครองนั้น อยู่ในสถานะที่จะใช้อำนาจโดยไม่
สุจริตมากน้อยกว่ากันอย่างไร อันนี้เราต้องดูว่าผู้ที่กระทำหน้าที่อันนั้นมีหน้าที่อื่นด้วยหรือไม่
ตำรวจนั้นสามารถที่จะใช้อำนาจโดยไม่สุจริตได้ก็เพราะมีอำนาจหน้าที่อื่นมากมายเหลือเกิน
จับกุมก็ได้ ให้ประกันก็ได้ ชั่งชั่วคราวนิดๆ หน่อยๆ ก็ได้ ด้วยเหตุนี้เองเรามาลองดูอำนาจซึ่ง
อำเภอ ตั้งแต่กำหนด ท่านมีอำนาจอื่นหรือไม่ ถ้าตอบเห็นชัดครับ ท่านจะต้องมีอำนาจอื่น
ท่านมีอำนาจอื่นและท่านจำเป็นต้องมีอำนาจอื่น เพราะว่าไม่ว่าจะเป็นกำนันหรือผู้ใหญ่บ้าน
ท่านต้องปราบปรามอยู่เรื่อย เพราะฉะนั้นอำนาจจับกุมไม่เป็นปัญหา แต่อำนาจสอบสวนนั้น
ถึงแม้จะมากอยู่กับอำเภอ ขณะนี้อาจจะมีคนที่ดีกว่า แต่ว่าอำนาจนั้นอยู่ที่ใครแล้วข้อเสื่อมเสีย
ย่อมเกิดขึ้นได้เสมอถ้าหากระบบไม่ดี ด้วยเหตุนี้เองเมื่อฝ่ายปกครอง อาจจะเป็นกำนัน นายอำเภอ
หรือผู้ว่าฯ ก็ตาม มีอำนาจโดยประการอื่นได้ ฝ่ายปกครองก็อยู่ในฐานะเช่นเดียวกับตำรวจ
คืออาจจะเสียได้

และประการที่ ๓ ก็คือว่า ความเป็นอิสระในการใช้วิชาชีพ หมายความว่า จะอยู่

ภายใต้อิทธิพลของผู้บังคับบัญชาหรือไม่ ตำรวจอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้บังคับบัญชา เพราะมีวินัย ด้วยเหตุนี้การคุมโดยผู้บังคับกอง โดยผู้กำกับ หรือแม้แต่ ยศ.ร. นั้นจึงไม่ค่อยเป็นผล เพราะว่าถ้าหากว่าตัวข้างบนเสียเสียแล้ว ข้างล่างก็เสียด้วย นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดกระทรวงละ รัฐมนตรีละ มีความเป็นอิสระในวิชาชีพหรือไม่ กระทบก็ว่ามันเหมือนกัน ด้วยเหตุนี้เองกระทบก็อยากจะสรุปว่า เมื่อพิจารณาจากเงื่อนไขที่กระทบตั้งทั้ง ๓ ข้อนี้แล้ว ผลเหมือนกัน ๆ ปัญหาอยู่ที่ว่าเรามีวิธีอื่นที่ดีกว่านี้หรือไม่ กระทบได้บอกแล้วว่า ถ้าหากเราพิจารณา ๓ ข้อนั้น เราก็จำเป็นจะต้องแยกอำนาจสอบสวนซึ่งกระทบได้ให้ไว้ ๕ ข้อนั้น พิจารณาออกมาทีละข้อว่าข้อไหนควรจะมีความอย่างไร กระทบได้เคยกล่าวไว้หลายที่แล้วว่า การรับผิดชอบในการสอบสวนนั้นควรจะอยู่กับอัยการ กระทบไม่ได้หมายถึงอัยการปัจจุบันนี้ อัยการนั้นเมื่อมีอำนาจมากก็เสียได้ แต่ว่าต้องปรับปรุงคณะกรรมการอัยการ อาจจะมีตัวแทนของสภาอยู่ในคณะกรรมการอัยการก็ได้ แต่ว่าเราไม่สามารถที่จะทำอย่างที่กล่าวแล้ว สร้างกรงโรมในวันเดียว แต่ว่าเราจำเป็นจะต้องวางโครงสร้างไว้ก่อน เราควรจะเริ่มวางโครงสร้างไว้ มันอาจจะไม่สมบูรณ์ แต่เราจะค่อย ๆ ต่อเติม ใส่ประตู ใส่หน้าต่าง ใส่หลังคาไป แต่เราต้องวางโครงสร้างให้ถูก อัยการนั้นเราจะเห็นทันทีว่า ถ้าหากเราให้อัยการเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนแล้ว เราจะตัดเรื่องจับกุมนั้นขาดตอนทันที อัยการนั้นอาจจะจับกุมได้ แต่เป็นเรื่องที่มีคดีแล้วหรือว่าเป็นเรื่องเฉพาะหน้า แต่โดยหลักแล้ว อัยการจะไม่มานั่งจับกุมอยู่ตามถนนหนทาง ถ้าหากว่าให้อัยการเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน เราก็จะตัดตอนช่วงที่ ๑ คือการจับกุมออกไปขาดตอน อัยการนั้นมีความเป็นอิสระอย่างไร กระทบได้กล่าวแล้ว ก็มีคณะกรรมการอัยการคอมโปสิชัน (composition) หรือว่าผู้ที่จะมาประกอบเป็นคณะกรรมการอัยการ เราจะแก้ไขต่อไปอย่างไร เราก็ค่อย ๆ สร้างขึ้น เราจะมีกรรมการวินัยอย่างไร เราก็สร้างขึ้นได้ แต่อัยการนั้น กระทบบอกแล้วว่า อาจจะเสียได้ ด้วยเหตุนี้เองอำนาจในการจับกุมนั้นจึงจำเป็นเหลือเกินที่จะต้องขยายอำนาจศาลออกทั่วประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาลท้องถิ่น ที่มาของผู้พิพากษานั้น กระทบขอสงวนไว้ก่อน เพราะว่ากระทบไม่อยากจะมาทำวิทยานิพนธ์ในที่นี้ ข้าราชการศาลนั้นจะต้องขยายออกทั่วประเทศ เพื่อที่จะควบคุมการจับกุมและการประกัน อัยการก็ดี หรือว่าตำรวจก็ดี เมื่อจะมีการขัง หรือมีการให้ประกันนั้น อาจจะต้องมาให้ศาล คือผู้พิพากษา ศาลนั้นไม่ใช่ตัวตึก ศาลนั้นคือผู้พิพากษาที่จะคอย

ตรวจสอบอีกชั้นหนึ่ง และคดีที่พนักงานอัยการทำเสร็จแล้วนั้น อาจจะต้องมีการไต่สวนมูลฟ้องอีกชั้นหนึ่งในคดีที่สำคัญ ๆ ด้วยเหตุนี้เองเราจะเห็นว่า อำนาจสอบสวนนะครับ กระผมอยากจะขอสรุปว่าอำนาจสอบสวนนั้นประกอบด้วยอำนาจสำคัญถึง ๕ ประการ จับกุม ตั้งข้อหา ชั่ง แล้วก็สอบสวนประกัน ๕ ประการนี้จำเป็นที่จะต้องมีการคานอำนาจระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ และหน่วยงานนั้นเองจำเป็นที่จะต้องมีความเป็นอิสระตามความสำคัญของอำนาจหน้าที่ สอบสวนนั้นเป็นอำนาจสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อัยการ กระผมได้เคยกล่าวแล้วว่ากระทรวงยุติธรรมนั้นเป็นกระทรวงที่รับผิดชอบการสอบสวน กระทรวงยุติธรรมนั้นไม่ใช่เป็นกระทรวงของศาลยุติธรรมทำไมเราจำเป็นที่จะต้องมียุติมนตรีคนหนึ่งเพื่อรับผิดชอบในการสอบสวน ก็เพราะว่าการสอบสวนนั้นเป็นเรื่องสำคัญเหลือเกิน อาจจะฟ้องหรือไม่ฟ้องอย่างไรก็ได้ จำเป็นที่จะต้องมียุติมนตรีอีกคนหนึ่งเพราะเหตุใด กระผมก็ไม่ทราบ ว่าร่างของกระทรวงมหาดไทยนั้น จึงไม่คำนึงถึงข้อนี้ สายงานการบังคับบัญชากับสายงานของกระบวนการยุติธรรมนั้นไม่เหมือนกัน สายงานการบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น อาจจะคุมตั้งแต่นายอำเภอหรือจากตำรวจ นี้กระผมไม่ขัดข้อง อาจจะคุมตั้งแต่เรื่องการจับกุมไปอะไรไปจนกระทั่งถึงศาลก็ได้ แต่สายของกระบวนการยุติธรรมนั้นเป็นสายที่จะต้องขึ้นมายังอัยการและขึ้นมายังศาลยุติธรรมซึ่งเป็นสถาบันลอยตัว สาย ๒ สายนี้แยกกันได้ ไม่ใช่เมื่อเป็นผู้ว่า ๆ ในจังหวัดหนึ่งแล้ว จะต้องรับผิดชอบในสายงานทั้ง ๒ ฝ่ายมันเป็นฟังก์ชัน (function) นะครับ เราแยกได้ อันนี้กระผมก็อยากจะขอสรุปว่า กระผมมองไม่เห็นที่เราสร้างโครงสร้างที่ดีนี้ได้อย่างไร ในระยะเวลาอันใกล้ แม้แต่ที่เราจะเลือกสมาชิกผู้แทนราษฎร และเรามีรัฐบาลแล้วก็ตาม ในส่วนตัวของกระผมเองนั้น กระผมเป็นห่วงเป็นห่วงเพราะว่าอำนาจสอบสวนนั้นจะต้องปรับปรุงโครงสร้าง ซึ่งกระทบกระเทือนกลุ่มบุคคลมากเหลือเกินนะครับ ผู้ที่จะกระทำอย่างนี้ได้ต้องเป็นรัฐบุรุษ ต้องเสียสละ และอาจจะไม่ได้รับเลือกตั้งเข้ามาอีก เพราะอาจจะต้องตัดอำนาจของฝ่ายปกครอง ตัดอำนาจของตำรวจ และกระทบกระเทือนกระทรวงยุติธรรมด้วย กระผมมองไม่เห็นภาพพรรคการเมืองใดซึ่งข้างหน้าคงจะมีมากนั้น จะกล้าทำในสิ่งนี้ และต้องเป็นการกล้าอย่างมากด้วยนะครับ และเราจะทำสิ่งนี้ได้อย่างไร อันนี้กระผมก็อยากจะมอบข้อวินิจฉัยนี้ให้แก่สภานี้ว่า เราจะรอสภาข้างหน้าซึ่งกระผมเองก็ไม่แน่ใจ หรือถ้าเราจะทำก็จะต้องรีบทำเสีย เราใช้อำนาจที่เป็นกลาง

แล้วก็ตัวกระผมเองนั้นกระผมก็ต้องกลับไปเป็นข้าราชการประจำตามธรรมดาเหมือน ๆ กับที่ท่านกำหนดว่า ขอบคุณครับ

นายใหญ่ ศวิตชาติ : ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากทราบเรียนท่านประธานถึงเพื่อนสมาชิกที่ให้ชื่อแนะนำผมหลายประการ กระผมเป็นเจ้าของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เสนอมานี่ และร่างพระราชบัญญัติของผมนั้นก็เกิดคล้ายคลึงกับรัฐบาล เพื่อนสมาชิกก็คงจะไม่ค่อยโยติในร่างของผมนัก เพราะว่าตรงไปที่กระทรวงมหาดไทยเป็นส่วนมาก แต่จะว่ากระทรวงมหาดไทยอย่างไร ผมก็ถูกด้วยทั้งสิ้น เพราะหลักการมันใกล้เคียงกัน ผมเห็นคนเคารพกับความเห็นของคนอื่น แต่ว่าคนอื่นจะเคารพต่อความเห็นของผมหรือเปล่านั้นไม่เกี่ยว มีเพื่อนสมาชิก ๓ คนขอให้ผมถอน ผมยืนยันกับประธานแล้ว ผมไม่ถอน ผมอยู่ในสภานี้มา ๓๐ ปี ผมไม่เคยถอน การถอนนั้นก็หมายความว่าเราเสนอความคิดเห็นด้วยบริสุทธิ์ใจนั้นมาโดยไม่รีบกอบ เมื่อได้ฟังคำทักท้วงขึ้นแล้วจะมีเหตุผลหรือไม่มีเหตุผลก็ถอน ผมจึงไม่ถอน การที่จะพิจารณากฎหมายฉบับนี้นั้น สภาจะเอาหรือไม่เอาไม่ใช่ธุระของผม เพราะผมไม่ใช่ประชาชนทั้งชาติ และผมไม่เคยพะเนงตัวผมเองว่าผมเป็นตัวแทนประชาชนทั้งชาติ ผมก็เป็นคนหนึ่งเหมือนสมาชิกทั้งหมด ๒๕๕ คน ทำไมผมจึงยกกฎหมายอย่างนี้มาสู่สภานี้ ก็เพราะผมเข้าใจว่ากฎหมายฉบับที่ผมเสนอมาก็คือ ที่รัฐบาลเสนอมาก็คือมันได้รับการพิสูจน์ในเมืองต้น เรบอกว่าอำนาจสูงสุดเป็นของราษฎรทั้งหลาย และการใช้อำนาจสูงสุดของราษฎรก็คือ ตั้งผู้แทนเข้ามาออกกฎหมาย กฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านความเห็นชอบของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ราษฎรเราเลือกตั้งมาโดยเสียงข้างมากแล้ว อันนี้เป็นแรงดลใจให้ผมเชื่อว่า อย่างน้อยกฎหมายฉบับนี้ก็มาจากความเห็นชอบของตัวแทนราษฎร ที่ราษฎรได้เลือกตั้งมาจริงๆ ไม่ใช่อย่างผมที่เป็นอยู่ขณะนี้ เพราะฉะนั้นจึงเชื่อมั่นว่า ถ้าหากว่าออกไปแล้วก็ตามใจแก่ราษฎร ส่วนจะถูกหลักวิชาการอะไรหรือไม่ ผมไม่ค่อยประสีประสา ผมรู้แต่ว่าอะไรเป็นความต้องการของราษฎร อันนั้นผมต้องทำ ถ้าผมสำนึกว่าผมเป็นผู้แทนราษฎร ท่านประธานคงจำได้ ท่านประธานเองนะพูดในสภานี้มาเมื่อ ๒๐ ปีก่อนว่า ท่านไม่ใช่เดี๋ยวเดียวผมก็ไม่ใช่เดี๋ยวเดียวเหมือนกัน เพราะฉะนั้นการที่เสนอร่างกฎหมายฉบับนี้มานั้น ผมพอใจแล้วที่สภาให้เข้ามาพิจารณาในสภานี้ เจ้าของประเทศซึ่งนั่งฟังการประชุม ผมคิดว่าหลายล้านคนก็คงจะได้ยินแล้วว่า เจตนาผมมีอย่างนี้ ผมไม่ได้เคยคำนึงถึงกรมการปกครอง เพราะ

ผมมันปลตเกษียณอายุแล้ว ไม่ได้อยู่กรมการปกครองผมไม่คำนึงถึงกรมตำรวจ เพราะผมก็ปลตเกษียณจากกรมตำรวจมาแล้ว แต่ผมคำนึงถึงคนที่จะได้รับผลปฏิบัติจากกฎหมายฉบับนี้คือราษฎร ซึ่งเป็นคู่กรณี และจะใช้กฎหมายฉบับนี้ผดุงความยุติธรรม ความจริงนั้นสภานี้จะเอาอย่างไรก็ได้แต่สภานี้ทุกคนก็ปฏิญาณต่อหน้าเสวตฉัตรแล้วว่า จะทำด้วยความซื่อสัตย์สุจริตของตัวเอง ผมก็เชื่อว่าทุกคนเหมือนผมก็ไม่เคยไม่สุจริต เพราะฉะนั้นเมื่อทำอะไรโดยสุจริตแล้ว มันแพ้ มันชนะ มันอยู่ที่ความเียง ความฉลาดของผม ผมไม่เกี่ยว ผมไม่คำนึงไปเงิบบอกว่า ให้อร แต่ความเห็นของผมว่า มันรอไม่ได้ มันเดือดร้อนทุกวัน ขโมยมันจะปล้นมันไม่ผิดรัฐธรรมนูญ หรือหลักการของใครเลย ถ้าจะปล้นวันนี้ มีโอกาสก็ปล้น ถ้าปล้นแล้วก็ต้องมีการสอบสวนไปรอโครงการวิเศษวิโสอะไร รอไปอีกก็ร้อยปี ผมไม่ทราบ จะบอกว่ารัฐบาลไม่มีอะไรดีกว่านี้หรือ ถ้าดีท่านก็คงทำ แต่ว่าพวกเราในสภานี้ก็มีสิทธิเท่า ๆ กับรัฐมนตรีทำไมที่ดีกว่านี้ไม่ทำ เพราะผมมันมีปัญญาเท่านี้มันก็ทำมาเท่านี้ ผมคิดว่ารัฐบาลนี้ก็มีปัญญาเท่าผมจึงได้ร่างมาอย่างนี้ ถ้าหากว่าดีกว่านี้ก็ไม่มีการปรึกษาหารือ ไม่มีใครห้าม มีใครเขียนกฎหมายที่ดีกว่านี้ จะผดุงความยุติธรรมอย่างไรก็ได้ทั้งสิ้น ทำไมไม่ทำกัน พอจะทำก็บอกว่าจะแตกแยก อ้ายแตก ไม่แตกหรอก ถ้ามันจะแตกกันแล้ว ถึงดีเท่าไรมันก็แตก มันไม่เกี่ยวมันไม่ประสาน แล้วทำอะไรมันก็ไม่ประสาน เรามีปัญญาเพียงเท่านี้ เราทำเท่านี้ก็เลือกเอาว่าระหว่างที่จะรับกฎหมายนี้ก็ยังไม่รับ ปลอ่ยให้เหตุการณ์มันเป็นอย่างนี้อะไรดีกว่านี้แล้วแต่สภานี้ ที่รัฐมนตรีมหาตมาพูดเมื่อเช้านี้ท่านบอกว่า แล้วแต่สภานี้ก็ไปตีความว่าท่านไม่ค่อยจะแน่ใจ ผมบอกได้ว่า ถ้าแน่ใจก็เหมือนผมแน่ใจนี้แหละสภานี้จะเอาหรือไม่เอา ไม่ใช่รัฐมนตรีมหาตมาที่ดิดเตท (dictate) สภานี้ ผมก็ไม่สามารถจะบังคับบัญชาสภานี้ได้ ผมได้แต่กราบเรียนเหตุผลและความมุ่งหมายทั้งปวงก็ลองคิดดูซิครับ โดยกฎหมายนี้ ผมมานั่งงูบงิบเอาเอง บางทีปะปะผมจะเล่นการเมืองใครบอกว่าผมจะเล่นหรือไม่เล่น ตัวผมเองผมยังไม่รู้เลย มันไม่แน่ไม่นอนเรื่องอนาคตแต่ว่าเรื่องความเดือดร้อนของราษฎรนั้นรอได้หรือมันรอได้หรือ มันปล้นกันทุกวัน ขโมยกันทุกวัน ชกกันทุกวัน ขโมยไม่เคยคำนึงถึงหลักในรัฐธรรมนูญเลย มันจะเขียนกันเท่าไรเขียนกันไป ซ้ำไม่เกี่ยว ถ้าเข้าปล้นได้เข้าปล้นสะพานงานสอบสวนก็ไม่ได้สนใจในเรื่องรัฐธรรมนูญ ใครจะโกง กินสินบน มันก็กินกันได้ทุกมือถ้ามีเรื่องขึ้น ถ้าจะไม่กิน มันก็ไม่กินทุกมือ จะมีรัฐธรรมนูญหรือไม่ มันก็อยู่กันมาได้ ตั้งแต่

ร.ศ. ๑๒๗ มาจนถึงวันนี้หลักการอย่างนี้ก็ยังมีมาอย่างนี้ ประเทศไทยก็ยังอยู่มาได้ แต่ว่าความก้าวหน้า ความถอยหลังอะไร ผมไม่รู้หรอก รู้แต่ว่ามันเดือดร้อน ผมมีปัญญาน้อยๆ ว่ามันเดือดร้อนอย่างนี้แล้วคอยสดับรับฟังจากประชาชนที่ได้ใช้สิทธิเลือกตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ เขาพิสูจนแล้ว เขาเลือกคนที่มาแก้บทบัญญัติวิธีพิจารณาอย่างนี้ เขาจึงเลือกผู้แทนชนิดนี้มา และกฎหมายฉบับนี้จึงเป็นรูปอย่างที่เขาเห็นอยู่ ถ้าอย่างนี้ก็บอกได้ว่า ฟังไม่ได้ มันพวกผู้แทนก็เลยมีผู้แทนมันเลย เอาพวกใครก็ได้ที่คิดว่าจะเป็นเอตทัคคะในการรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง มาสั่งการ มาสั่งทำอะไรก็ทำกันไป ผมก็ยอมไม่ได้ เพราะแผ่นดินนี้ไม่ใช่ของใคร ของทุกคน ผมเป็น ๑ ใน ๕๐ ล้านคน ผมจึงคิดว่าผมทำโดยมีเหตุผล ผมทำโดยมีที่มาของความต้องการ ส่วนสภาจะเอาหรือไม่เอา ผมไม่มีสิทธิและไม่มีหน้าที่จะไปชักจูงเขาก็ได้ ไม่เอาก็ได้ อย่างน้อยผมมีพยานหลายล้านคนที่ได้ฟังผมพูดอยู่ขณะนี้ว่ากฎหมายฉบับนี้นั้น ผมทำ จะเป็นอันตรายต่อเขา หรือว่า ถ้าไม่ทำ จะเป็นอันตรายต่อเขา เขารู้ของเขาเอง ผมกราบเรียนสภาว่า ผมไม่ได้สนใจเหมือนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่าสภานี้จะเอาหรือไม่เอา เพราะมันไม่กระทบกระเทือนผม มันกระทบกระเทือนคนที่ไม่ได้อยู่ในสภานี้ คนที่อยู่ในสภานี้ทุกคนไม่ถูกกระทบกระเทือน ถึงจะถูกกินสินบน ก็ไม่มีใครกล้าเอาสินบนกับผม สมาชิกที่อยู่ที่นี่ก็ไม่มีใครกล้า แต่คนที่ไม่ได้อยู่ในนี้ไม่มีปากจะพูดซิ ผมไม่ควรจะพูดเพื่อเขาบ้างหรือ ถึงเดือนผมไปเอาเงินเดือนเขา ท่านประธานครับ เหตุผลอย่างนี้ผมจึงกราบเรียนสภาว่า ผมไม่สนใจละครับ สภานี้จะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ หรือจะยกเรื่องขึ้นขึ้นปรึกษา ผมไม่สนใจ ผมแสดงเจตนาของผมมาอย่างเดียวว่า ผมได้ทำตามความต้องการของราษฎรแล้ว ผมได้ทำตามคำปฏิญาณต่อหน้าเสวตฉัตรแล้ว ผมทำหน้าที่ของผมสมบูรณ์แล้ว เท่านั้นครับ

นายพิศาล มูลศาสตรสาทร : กระผมขอเสนอปิดการอภิปรายครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วย กรุณาสันับสนุนด้วยครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายกระจำจ่าง พันธุ์มโนวิน : กระผมใคร่เรียนขอเสนอเปิดอภิปรายครับท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดกรุณารับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกได้เสนอให้ปิดอภิปราย และ
มีท่านสมาชิกเสนอให้เปิดอภิปรายต่อไป

(นายจำลอง เทวารุท ไดยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกยกมือ คือคุณจำลอง เทวารุท
เชิญครับ

นายจำลอง เทวารุท : กระผมขอเสนอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : นี่เป็นญัตติล่าสุด มีผู้รับรองใหม่ครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานครับ กระผมขอประท้วงครับ เพราะว่า
มีญัตติให้ปิดอภิปรายและให้เปิดอภิปรายแล้ว ญัตติที่ ๓ ซ้อนขึ้นมา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เตียวครับ เข้าใจครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : แล้วอีกอย่างหนึ่งครับ กระผมในฐานะที่เป็นผู้สนับสนุน
ให้เปิดอภิปราย กระผมมีสิทธิที่จะอภิปรายก่อนที่จะลงมติ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ก็ต้องให้ท่านผู้เสนอเปิดอภิปรายก่อน

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ก็เสนอเปิดแล้ว กระผมเป็นผู้ลุกขึ้นยื่นรับรองให้เปิดครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ต้องให้ท่านผู้เสนออภิปรายก่อนละครับ
แล้วผู้รับรองอภิปรายตาม

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ก็ผู้เสนอไม่แสดงสิทธิขึ้นมาจะอภิปราย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมก็ยังไม่แน่ ท่านยังไม่ได้ยกมือ เตียวครับ
ผมขอประท้วงโทษ กำลังดูข้อบังคับ มีเสียงขึ้นมาดูเหมือนจะเป็นญัตติของคุณจำลองจะ
เสนอไม่ได้หรืออะไร ความจริงได้ครับ และมีผู้รับรองแล้ว เพราะฉะนั้นก็ลงมติตามญัตติ

ของคุณจำลองก่อนนะครับคุณสุรินทร์ครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ไม่ได้ครับ กระผมเป็นผู้เสนอร่างกฎหมายนี้ยังไม่มีสิทธิตามข้อบังคับ ข้อ ๔๔ ได้อภิปรายสนับสนุน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เกี่ยวกับเปิดอภิปรายหรือครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : การอภิปรายสนับสนุนร่างกฎหมายนี้ ซึ่งกระผมเป็นผู้เสนอ นายใหญ่ ศวิตชาติ นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ และ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เข้าใจ คุณยังไม่ได้อภิปรายเลย

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : กระผมยังไม่ได้อภิปราย กระผมนั่งมาตั้งแต่เข้ายกมือหลายครั้ง กระผมคิดว่า

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมก็ไม่ทราบ นี่ก็ยอมเป็นความผิดของผมก็ได้ ผมไม่เห็น แต่ว่ามันมีจุดดีขึ้นมาอย่างนั้นแล้วครับ ตอนนี้อย่าเรื่องจะมากอภิปรายกันแล้วครับ คุณสุรินทร์ครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : แต่ผมควรจะได้สิทธิอภิปรายก่อนที่จะวินิจฉัย เพราะต่อไปนี้สมาชิกจะวินิจฉัยว่าให้ยกเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณา หรือจะเปิดอภิปราย หรือจะเปิดอภิปราย ก่อนที่จะ....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณสุรินทร์ครับ ผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกอีกหลายท่านยกมือแล้วก็ไม่ได้รับโอกาสที่จะได้พูดก็มี

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ไม่ใช่ ผมมีสิทธิพิเศษตามข้อบังคับข้อ ๔๔ ผู้เสนอญัตติยอมได้อภิปรายก่อน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ถูกละครับ แต่คราวนี้มันถึงตอนที่มิผู้เสนอญัตติแล้ว

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : แต่ก่อนที่ท่านประธานจะให้สมาชิกตัดสินว่าควระยกเรื่องอื่นขึ้นมาพิจารณาหรือไม่ ควรจะฟังเหตุผลของผมซึ่งเป็นผู้เสนอร่างกฎหมายนี้ด้วย

อย่างน้อยเหตุผลของผมอาจจะทำความเข้าใจกับสมาชิกที่จะลงมติว่าจะยกเรื่องอื่นขึ้นพิจารณาหรือไม่ อันนี้ผมควรจะได้มีสิทธิ....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ว่างไปครับ ผมจะรอให้ ว่างไป

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอขอบคุณท่านประธานที่ให้โอกาสผมหลังจากท่านประธานได้เปิดโอกาสให้อดีตนายตำรวจที่เป็นนายความ เป็นอดีตรัฐมนตรี นักวิชาการ ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด และกำนัน ได้อภิปรายประกอบเหตุผลมาแล้ว สำหรับผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ จากนครศรีธรรมราช เป็นราษฎรธรรมดาอยากจะอภิปรายประกอบหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งสภานี้ได้กรุณาลงมติให้รวมพิจารณา ระหว่างของผม สุรินทร์ มาศดิตถ์ ผู้เสนอด้วยผู้หนึ่งกับของกระทรวงมหาดไทย ผมก็ขอขอบคุณ ดังนั้นผมก็ได้พิจารณารายละเอียดแล้ว กระทรวงมหาดไทยได้ร่างมามีข้อรายละเอียดที่ดีกว่าของผม ซึ่งเสนอร่วมกับคุณใหญ่ ศวิตชาติ ดังนั้นผมจะพูดถึงหลักการที่ดีกว่า คือหลักการของกระทรวงมหาดไทยพร้อมด้วยเหตุผล ท่านประธานที่เคารพสำหรับกรณีนี้ คือแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๘ ตี ๑ และมาตรา ๘๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เหตุผล เพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาให้เป็นที่ชัดเจน สำหรับเป็นหลักปฏิบัติให้เป็นผลดีในการรักษาความสงบเรียบร้อย และเพื่อลดกำหนดการคุมขังผู้ต้องหาในคดีอาญา สำหรับเป็นหลักประกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชนที่จะไม่ถูกคุมขังนานเกินสมควร หลักการและเหตุผลอันนี้ ผมเป็นผู้เสนอด้วย จึงอยากจะอภิปรายเพิ่มเติมสนับสนุนว่า ทำไมจึงต้องเสนออย่างนี้ ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายมาแล้ว เบื้องต้นว่า คำสั่งของกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑/๒๕๐๖ เป็นคำสั่งที่ขัดกับกฎหมายเพราะพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕ กำหนดไว้ชัดเจนให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อให้การให้กฎหมายนี้เป็นไปโดยเรียบร้อย คำว่า "ให้อำนาจออกกฎกระทรวง" แล้วกระทรวงมหาดไทยไปออกข้อบังคับ ข้อบังคับนี้ย่อมขัดกับกฎหมายมาตรา ๕ ดังที่ผมได้ยกตัวอย่างขึ้นมา สภานี้เป็นสภา ๒๕๕ พรรค

ไม่มีพรรค เป็นสภาที่เป็นกลาง มิเป็นการสมควรหรือที่สภาเป็นกลางได้มาแก้ไขการออกข้อบังคับขัดกับกฎหมายให้มันถูกต้องตามกฎหมาย นี่ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งเหตุผลที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ การระบุนโยบายเกี่ยวกับการสอบสวนให้เป็นที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดผลดีแก่การรักษาความสงบเรียบร้อย กระทรวงมหาดไทยก็เขียนมาอย่างนี้ โดยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ กำหนดไว้ว่า พนักงานฝ่ายปกครอง นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ นายตำรวจตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจในการสอบสวน แต่มิได้ระบุหัวหน้าพนักงานสอบสวนไว้ในกฎหมาย ดังนั้นสภานี้ซึ่งเป็นสภาเป็นกลางมาแก้ไขความบกพร่องของกฎหมายนี้ โดยเพิ่มมาตรา ๑๘ ทวิ และมาตรา ๑๘ ตริเข้าไปเป็นการระบุนโยบายหน้าที่ของหัวหน้าพนักงานสอบสวนให้ชัดเจน ผมเห็นว่าเป็นการสมควรนอกจากนั้นในมาตรา ๒๑ ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็กำหนดไว้แล้วเหมือนกัน แต่ไม่ชัดเจน กำหนดไว้ว่า ท้องที่ใดที่มีพนักงานสอบสวนหลายคน ข้าหลวงประจำจังหวัด ในสมัยนั้นยังใช้ตำแหน่งอย่างนี้ บัดนี้ก็คือผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้ชี้ขาดว่าให้ผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวน แสดงว่าเจตนาของกฎหมายนี้ในมาตรา ๒๑ ตั้งแต่ร่างมาได้มีเจตนาไว้แล้วว่า ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน แต่มิได้ระบุไว้โดยชัดเจน สภานี้มาระบุให้ชัดเจนเพื่อเกิดความสงบเรียบร้อยแก่ประชาชน แก่ประเทศชาติ ท่านประธานที่เคารพ เมื่อบ้านเมืองไม่มีความสงบเรียบร้อยเสียแล้ว เศรษฐกิจของเราก็ไม่ดี เมื่อเศรษฐกิจของเราไม่ดี การเมืองจะเป็นอิสระได้อย่างไร วัฒนธรรม สังคมจะดีได้อย่างไร พัฒนาไปเถอะ ในเมื่อท้องถื่นทุกท้องถื่นมันไม่เกิดความสงบเรียบร้อย แม้แต่ในกรุงเทพมหานคร ต้องยอมยกกันว่า ตำรวจนครบาล มีเครื่องมือพร้อม มีกำลังอันมหาศาล ทำงานได้อยู่ในเกณฑ์ที่ยกย่องกันว่าดีแล้ว ก็ยังมีโจรผู้ร้ายชุกชุม ๒-๓ วันนี่ต้องระดมตำรวจถึง ๕,๐๐๐ คนเพื่อปราบปรามในเขตนครบาล ที่นี้ในเขตภูธร ในส่วนภูมิภาคนั้น ท่านประธาน ผมไม่อยากจะพูดมากไปถึงความบกพร่องของการสอบสวนตั้งแต่โอนอำนาจการสอบสวนโดยเด็ดขาด ผมไม่อยากจะพูดถึงความบกพร่องของตัวบุคคล เพราะมีผู้อื่นพูดมาแล้วหลายคน แต่ผมจะพูดถึงความบกพร่องของคำสั่งที่ขัดกับกฎหมาย คือข้อบังคับที่ ๑/๒๕๐๖ ได้ตัดอำนาจฝ่ายปกครอง ตั้งแต่ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนันลงไป คิดเป็นจำนวนคนถึงแสนเก้าหมื่นคน ต้องเป็นอัมพาท มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความ

อาญา มีอำนาจหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมืองในท้องถิ่น ตามลักษณะกฎหมาย ลักษณะปกครองท้องถิ่น แต่บุคคลเหล่านี้ถูกคำสั่งที่ขัดกับกฎหมายนี้ตัดอำนาจไป จริงอยู่ มีอำนาจที่จะทำได้ตามกฎหมายแต่เมื่อนโยบายของรัฐก็ติดกันเขาไว้เช่นนั้น นายอำเภอไม่ได้เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนไม่มีสิทธิที่จะยับยั้งการกระทำของพนักงานสอบสวนที่เป็นฝ่ายตำรวจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งอยู่ในท้องถิ่น พวกนี้เป็นผู้รู้ดีว่าในท้องถิ่นของเขา คนไหนจะกินข้าวกับน้ำพริก คนไหนจะมีเงินแม้แต่ ๕ บาท จะซื้อกะปิมาทำน้ำพริกก็ไม่มี คนไหนแกงไก่ คนไหนคอบใจ คนไหนเลี้ยงใจจากนอกท้องที่เข้ามา คนไหนเป็นคนล้มมาลาชีพ กำนันผู้ใหญ่บ้านย่อมรู้ดี แต่พวกนี้ไม่ได้ทำงาน เหตุที่ไม่ได้ทำงาน ขึ้นทำงานไป จับโจรผู้ร้ายไป ข้อเท็จจริงที่ปรากฏ พอไปถึงส่งพนักงานสอบสวน กำนันยังกลับไม่ทันถึงบ้าน โจรกลับมาถึงบ้านเสียก่อนแล้ว นายตำรวจที่เป็นพนักงานสอบสวนให้ประกันมา จะให้ประกันเพราะกินสินบน หรือให้ประกันเพราะเป็นพวกโจร ผมก็ไม่ทราบ พฤติการณ์เป็นอยู่อย่างนี้ กำนันผู้ใหญ่บ้านก็ไม่ทำงาน ถ้าคนไหนทำงานหนักจนถึงจับอาวุธเข้าต่อสู้ เกิดยิงเขาตาย วิสามัญฆาตกรรม นายอำเภอก็ไม่มีสิทธิที่จะเข้าไปสอบสวน กำนันติดคุก ใครจะคุมครองกำนัน นี่เอง ผมจึงพูดโดยยกตัวอย่างมาย่อ ๆ ว่า คนของเรา เจ้าหน้าที่ของเราถึงแสนเก้าหมื่นคนเป็นอัมพาต ไม่ได้ทำหน้าที่ด้านสืบสวน จับกุมโจรผู้ร้าย โจรผู้ร้ายในท้องที่ต่าง ๆ จึงมากขึ้น นี่เป็นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง คือความไม่ยุติธรรมในกระบวนการสอบสวน ตำรวจสอบสวนเอง จับเอง สอบสวนเอง เสนอความเห็นฟ้องหรือไม่ฟ้องเอง ริดไถกินกันเสียเอง คนผิดจึงไม่ได้รับผิด คนผิดบางคนตัวเองไม่ติดคุก ไร่นาไปติดคุก ต้องจำนองจำนำ คนที่ไม่ผิด ถักเงินไม่ถึงก็ต้องติดคุก ความเดือดร้อนเกิดขึ้นในตำบลหมู่บ้านเป็นอย่างนี้ จนถึงกับกำนันจรัสเหือกสุพรรณ บอกว่าท้องถิ่นต่างๆ ในชนบทเดี๋ยวนี้ ยิ่งกันไม่ถึงกับตาย ไม่แจ้งความแล้ว เพราะพึ่งไม่ได้กับเจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจและฝ่ายปกครอง ฝ่ายปกครองที่พึ่งไม่ได้เขาถือว่าไม่มีหน้าที่ รัฐบาลกันอำนาจเขา ไม่ใช่หน้าที่เขา เขาไม่ทำ ฝ่ายตำรวจมีแต่รีดแต่ไถกัน ขอภัยตำรวจที่ดีก็มีมาก บ้านเมืองไทย ผมเคยย่ำว่า อยู่ได้ด้วยข้าราชการที่ดีซึ่งยังมีมาก แต่มันทวีขึ้นทุกที ท่านประธานที่เคารพ ผมจะกราบเรียนข้อเท็จจริง ผมรู้สึกเจ็บในหัวใจว่า เกิดเป็นคนไทยควรจะพึ่งคนรุ่นหนุ่มรุ่นหลังที่ได้รับการศึกษาดี ๆ ขึ้นมาช่วยบ้านเมือง จบจากโรงเรียน ได้ปริญญาจากโรงเรียนนายร้อยไป ไปทำดีไม่เกิน ๖ เดือน หลังจากนั้นสิ่งยั่วยุต่างๆ ที่คน

เก่าทำตัวอย่างไว้ เป็นร้อยโท ร้อยตรี มีรถเก๋งราคาแสนหนึ่ง พวกนี้ก็ต้องทำตาม ถ้าไม่ทำตาม
 อุดมคติตามคำสั่งสอนของครูบาอาจารย์มา แม้แต่เจ้าตำรวจก็ไม่พูดด้วย เพื่อนนายตำรวจ
 ก็ไม่สังคมด้วย อย่างนี้เป็นไปทุกที ๆ การสอบสวนคดีอาญาที่อยู่ในฝ่ายตำรวจนั้น จึงเกิด
 ความเดือดร้อนแก่ประชาชนจนยิงกันเพียงบาดเจ็บไม่ถึงตาย ไม่แจ้งความแล้ว ลักขโมยกัน
 ไม่แจ้งความแล้ว ไล่ถอนกันเอง สถิติของกระทรวงมหาดไทยที่ทราบนั้น เป็นสถิติเท็จ ไม่ใช่
 สถิติที่เกิดขึ้นจริงในท้องถิ่น ด้วยเหตุที่ผมกราบเรียนมานี้ ร่างกฎหมายนี้เป็นร่างกฎหมาย
 ที่ไม่ใช่โอนอำนาจสอบสวน ไม่ใช่ช่วงชิงอำนาจระหว่างตำรวจและอำเภอ เป็นกฎหมายที่ให้
 ทั้ง ๒ ฝ่ายได้ทำงานร่วมกัน กำลังนายตำรวจที่มีความรู้ความสามารถจบปริญญา ผมตรวจสอบมา
 ปรากฏว่าประมาณพันคนเศษ ปลัดอำเภอ ๓,๐๐๐ คนเศษ เราเอา ๒ ฝ่ายมารวมกันทำงาน
 เพื่อประชาชน มันผิดด้วยหรือ มันเสียหายตรงไหน กำนันผู้ใหญ่บ้านอีกแสนเก้าหมื่นคน
 มาช่วยด้วยมันผิดตรงไหน ความสงบเรียบร้อยในบ้านเมืองจะเกิดขึ้นอย่างนั้นหรือ สมาชิก
 บางท่านพูดเมื่อเช้าว่า ผมผิดหวังมากกับกฎหมายนี้ ผมขอเรียนว่าผมในฐานะราษฎรธรรมดา
 ถ้าสภานี้รับหลักการกฎหมายนี้ผมจะดีใจมาก ผมไม่ผิดหวัง ผู้ที่ผิดหวังก็คือนายตำรวจบางคน
 ที่กินสินบน ทนายบางคนที่ร่วมกินสินบนกับนายตำรวจกับอัยการ และทนายบางคน
 ต้องการให้คดีเกิดมาก ๆ เพื่อจะได้มีคดีความว่าขึ้นสู่ศาล ผมกล่าวพูดอย่างนี้ บางคนนะครับ
 ท่านประธานที่เคารพ ผมก็พูดมารู้สึกมากพอสมควร ก่อนจบก็อยากจะกราบเรียนท่าน
 ประธานว่าผมพูดจากใจจริงโดยไม่เกรงใจใคร เพราะต้องการให้เริ่มกันเสียทีเพื่อความสงบสุขของ
 ประชาชน ความสงบในท้องถิ่นนั้นเป็นพื้นฐานที่จะประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ท่านรัฐมนตรี
 คลังแถลงในวันพิจารณางบประมาณรายจ่าย ๓,๐๓๐ ล้านบาท ที่ตั้งจ่ายเพิ่มเติมได้ เพราะ
 ผลิตผลเพิ่มขึ้น เก็บภาษีได้เพิ่มขึ้นถึง ๕ พันล้าน นั่นคือผลเพิ่ม ความสงบเรียบร้อยใน
 ท้องถิ่นไม่ดีขนาดนี้ยังเพิ่ม ถ้าเราช่วยกันรักษาความสงบเรียบร้อยให้ดีขึ้น ผลิตผลจะเพิ่มขึ้น
 เศรษฐกิจเราจะเพิ่มขึ้น การเมืองเราจะดีขึ้น สังคมวัฒนธรรมของเราจะดีขึ้น เราจะเอาทางไหน
 ขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เคารพได้โปรดกรุณาคิดดู ปัญหาที่ผมสนับสนุนฝ่ายที่รับหลักการ
 ซึ่งผมจำเป็นที่จะต้องขอเวลาท่านประธาน เป็นประเด็นสำคัญ ชนิดที่มีบางท่านบอกว่าให้รอ
 ไว้ก่อน มีทางอื่นที่ดีกว่า ท่านประธานที่เคารพ ทางอื่นที่ดีกว่า เราได้ทำกันแล้ว ดังที่คุณใหญ่
 ศวิตชาติ เคยบอกว่า ความเป็นมาของกฎหมายนี้ เนื่องจากพรรคประชาธิปัตย์เป็นผู้เสนอ

ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หลักการของเราคือ การตั้ง
 กรมสอบสวนขึ้น ต้องการแยกอำนาจตำรวจจากกรมสอบสวนกับกรมอัยการ ฟ้องศาลพิพากษา
 ขณะนี้ผมก็ต้องยอมรับว่า ในกระบวนการยุติธรรมนั้น ตำรวจผู้ทำหน้าที่พนักงานสอบสวน
 เงินเดือนยังต่ำมาก น่าเห็นใจ เขาโกงเขากินรีดไถบ้าง ผมถึงบางครั้งก็นั่งตรวจหน้าปลงอนิจจังให้
 บางทีเงินเดือนมันไม่พอจริง ๆ ถ้าไปเทียบกับผู้กระทำการในหน้าที่กระบวนการยุติธรรมอื่น
 เช่น อัยการศาล อันดับเงินเดือนขั้นต้นสูงกว่าตำรวจถึง ๒-๓ เท่า และตำรวจเป็นผู้อยู่เบื้องตัน
 มีอำนาจจับกุม ตั้งข้อหาสอบสวน ให้ประกัน แต่เงินเดือนเริ่มต้น ๑,๒๐๐ บาท ๑,๑๐๐ บาท
 จะทำอะไรถ้าจะให้อยู่ทางกรมตำรวจ โดยเฉพาะตำรวจที่ปราบปรามละ จะขึ้นเงินเดือนสตาร์ท
 (start) ๒,๗๐๐ บาท - ๓,๐๐๐ บาท เหมือนกับอัยการหรือ ไม่ได้ทำไม่ได้จะให้ตำรวจสอบสวน
 อย่างเดียว ได้เงินเดือนเท่ากับเงินเดือนผู้อยู่ในวงการยุติธรรมคนอื่นหรือ ก็ทำไม่ได้ ฝ่ายอำนาจอ
 ก็เหมือนกัน ดังนั้นหลักการในกฎหมายทั้งนั้น ต้องการแยกอำนาจให้เด็ดขาดแล้วให้ขึ้นกับ
 กระบวนการยุติธรรม เพื่อให้มีการสอบสวนพนักงานสอบสวนจะได้เอามาจากฝ่ายตำรวจ ฝ่ายปลัด
 อำนาจที่มีความรู้ทางนี้ สืบสวนศึกษาถึงประวัติภูมิหลังที่ดีที่ชื่อสัตย์สุจริต เอามาอยู่ในกรม
 สอบสวน ซึ่งเป็นกระบวนการยุติธรรมเบื้องต้นนี้ และตั้งเงินเดือนให้เท่ากับอัยการหรือศาล
 ในขั้นต้น ข้อนี้ก็ลดการทุจริตในหน้าที่ลงได้มาก แต่เป็นที่น่าเสียใจว่า ในสมัยนั้น รัฐบาล
 ท่านบอกว่าไม่พร้อม กฎหมายนั้นครั้งนั้นจึงออกมาในรูปที่เราพิจารณากันวันนี้ แต่อำนาจ
 คณะปฏิวัติได้ตัดไป คุณใหญ่ วิตชาต ผมสุรินทร์ มาศดิตถ์ และคุณประสิทธิ์ ชูพินิจ ๓ ท่าน
 จึงได้หยิบยกกฎหมายนี้ขึ้นมาให้สภาอันเป็นกลางนี้ได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ท่านจะรอเพื่อ
 ให้มีหลักการใหม่ รัฐบาลนี้ท่านไม่ได้เสนอม่า ท่านไม่ได้ทำ จะรอไปได้อย่างไร ความเดือดร้อน
 ของประชาชน จะหวังรัฐบาลใหม่ ถ้าเกิดรัฐบาลใหม่เหมือนรัฐบาล ส.ป.ท. เหมือนคราวที่แล้ว
 หลักการและเหตุผลของฝ่ายค้านจะได้อย่างไร ท่านยกมือไม่เอาไปเรื่อย หลักการที่ดี การแยก
 อำนาจที่ดี ดังที่ท่านสมาชิกบางคนบางท่านต้องการนั้น จะได้ออกมาใช้ในประเทศไทยหรือ
 ผมจึงเห็นว่า สภาเองควรที่จะได้รับหลักการ ขั้นต้นนี้ท่านรัฐมนตรีมหาดไทย ท่านก็ยอมรับ
 แล้วว่าท่านเห็นด้วยจึงได้เสนอม่า ตัวหนังสือที่ชัดเจนก็บอกแล้วว่า ต้องการแยกอำนาจ
 หน้าที่เกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญาให้เป็นที่ชัดเจน สำหรับเป็นหลักปฏิบัติให้เป็นผลดี
 ในการรักษาความสงบเรียบร้อย อันนี้กระทรวงมหาดไทยก็เห็นอยู่แล้วว่า เดียวนี้ความสงบ

เรียบร้อยน้อยหน้อย จึงได้เสนอกฎหมายนี้ขึ้นมา ส่วนคำพูดของท่านรัฐมนตรีนั้น ผมก็เห็นใจเพราะท่านต้องบังคับบัญชาทุกกรมกอง ท่านจะพูดหนักไป ท่านก็ไม่สบายใจ ท่านก็พูดมาลักษณะที่เป็นมาแล้ว ก็ยอมเห็นได้ว่า ท่านรัฐมนตรีมหาดไทยนี้ต้องการให้กฎหมายนี้ได้รับหลักการผ่านสภาฯ ผมจึงขอกราบเรียนสนับสนุนในการที่ผมเป็นผู้หนึ่งเสนอร่างกฎหมายนี้ขึ้นมาและขอขอบพระคุณ ท่านประธานครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อมาก็ถึงญัตติที่คุณจำลอง เทวารุทเสนอไว้แล้วนะครับ ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นพิจารณา มีผู้รับรองครบถ้วนแล้ว ผมจะขอตกลงที่ประชุม.....

(นายเพทาย อมาตยกุล ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณเพทาย ว่าอย่างไรครับ

นายเพทาย อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอประทานกราบเรียนซักซ้อมความเข้าใจในเรื่องที่มีผู้เสนอญัตติขอให้ยกเรื่องขึ้นปรึกษา ตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๓๓ อนุ (๗) นี้ กระผมมีความเข้าใจว่า ท่านประธานที่เคารพจะได้ถามว่า จะยกเรื่องอื่นขึ้นพิจารณาหรือไม่ ถ้าหากว่าที่ประชุมนี้มีมติว่าให้ยกเรื่องอื่นขึ้นพิจารณา ก็เป็นอันว่าให้ผ่านไปเลย โดยไม่ต้องไปถามมติว่าจะให้เปิดหรือให้ปิดอภิปรายอีก เช่นนั้นใช่ไหม ถ้าหากว่าญัตติที่จะถามนี้แพ้ ก็เป็นอันว่าจะได้ไปตามอีกว่า จะให้เปิดหรือปิดอภิปราย แล้วจึงจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการ ขอลาพระคุณครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครับ ผมจะขอตกลงมติที่ประชุมท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรจะให้ยกเรื่องอื่นขึ้นพิจารณา ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือ ๗๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้นครับ

(สมาชิกยกมือ ๕๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติว่าไม่สมควรให้ยกเรื่องอื่นขึ้นพิจารณา คงพิจารณาเรื่องนี้ต่อไป

ต่อไปก็เป็นญัตติที่ขอให้ปิดอภิปราย และขอให้เปิดอภิปราย ผมจะขอลา
มติที่ประชุมเห็นว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรให้ปิดอภิปราย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรให้เปิดอภิปรายต่อไป
ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าเป็นมติของที่ประชุมนี้ให้ปิด
อภิปราย

ก่อนที่จะขอมติต่อที่ประชุม ผมจะต้องเรียนให้ทราบ มีท่านสมาชิกเสนอ
ญัตติขึ้นมามากมาย เกี่ยวกับการแสดงมติ คุณชำนานู พจนา ได้ยื่นญัตติขึ้นมาขอให้ลงมติลับ
ในชั้นรับหลักการตามข้อบังคับนั้น เมื่อมีผู้รับรอง ๓๐ ท่าน ก็ถือว่าเป็นเอกสิทธิ์ ญัตติ
ของคุณชำนานูมีผู้รับรอง ๓๑ ท่าน แต่ว่าหลังจากนั้นผมได้รับญัตติด่วนของคุณแถมสิน
รัตนพันธุ์ มีผู้รับรอง ๓๐ ท่าน ขอให้งดใช้ข้อบังคับการประชุมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พุทธศักราช ๒๕๑๖ ข้อ ๕๗ เพื่อให้มีการออกเสียงโดยเปิดเผย ข้อ ๕๗ บอกว่า สมาชิก
มีสิทธิเสนอให้ลงคะแนนลับได้เมื่อมีผู้รับรอง ๓๐ คน คุณแถมสิน เสนอญัตติขึ้นมาที่หลัง
ขอให้ระงับใช้ข้อบังคับนั้น ผมก็ต้องขอลามติที่ประชุม แต่การขอให้ระงับใช้ข้อบังคับนี้
จะต้องมีคะแนนเสียงเห็นด้วยเกินกว่ากึ่ง คือ ๑๕๐ คนขึ้นไปจึงจะเป็นผลได้เพราะฉะนั้น
ก็จะขอมติเสียเดี๋ยวนี้ เอาอันนี้เสียก่อน ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะงดใช้ข้อบังคับการประชุม
ของสภา ฯ ข้อ ๕๗ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่า ไม่ควรจะงดใช้ข้อ ๕๗ คือ
ไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือ ๕๘ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติว่า ควรจะงดใช้
ข้อบังคับ ฯ ข้อที่ ๕๗

(นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีอะไรหรือครับ คุณสุรินทร์

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : มตินี้ใช้ไม่ได้อยู่แล้ว

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อกี้ผมพูดผิดไปครับ ไม่ใช่ครับ คะแนน
ไม่ถึงจะต้องได้คะแนนเสียง ๑๕๐ ขึ้นไปถึงจะใช้ได้ครับ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ : ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อเป็นเช่นนี้ญัตติของคุณชานาญซึ่งมีผู้
รับรองครบถ้วนแล้วก็ใช้ได้ เป็นอันว่าลงคะแนนลับในขั้นรับหลักการตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๕๘
ให้ประธานเป็นผู้เลือกใช้วิธีต่าง ๆ ได้ ผมจะให้เจ้าหน้าที่แจกบัตรให้แก่ท่านสมาชิก ท่านผู้ใด
เห็นด้วยว่าควรรับหลักการ ให้เขียนเครื่องหมาย , ลงไปในบัตร แล้วคืนเจ้าหน้าที่ ท่าน
ผู้ใดไม่เห็นด้วย คือไม่รับหลักการ ให้เขียนเครื่องหมาย x ทำกากบาท ส่วนท่านผู้ที่ไม่ออกเสียง
ให้เขียนเครื่องหมาย o เป็นวงกลมลงบนกระดาษ ต่อไปนี้จะให้เจ้าหน้าที่แจกแผ่นกระดาษ
แล้วท่านสมาชิกโปรดลงคะแนนได้

(เจ้าหน้าที่ได้นำแผ่นกระดาษไปแจกให้ท่านสมาชิกในที่ประชุมโดยทั่วกัน)

นายปรีดี เกษมทรัพย์ : ท่านประธานที่เคารพ ผมอยากจะทราบว่ารับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับไหน ฉบับของรัฐบาลหรือฉบับของคุณใหญ่ หรือทั้ง ๒ ฉบับครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทั้ง ๒ ฉบับครับ รวมกันไปเลยครับ การออกเสียง
ลงคะแนน ถ้ารับหลักการเขียนเครื่องหมาย , ถ้าไม่รับหลักการเขียนเครื่องหมาย x ถ้า
ไม่ออกเสียงเขียนเครื่องหมาย o

นายเพทาย อมาตยกุล : ท่านประธานที่เคารพ การลงคะแนนลับนี้ จะต้อง
เรียกชื่อหรือไม่ครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ต้องทรมอบครับ

นายแพทย์ อมาตยกุล : ไม่ต้องเรียกหรือครับผม

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ต้องครับ ประเดี๋ยวจะให้เจ้าหน้าที่ไปเก็บครับ ผมขอตั้งกรรมการตรวจคะแนน ๕ ท่าน ดังต่อไปนี้ ๑. คุณกฤษ สมบัติศิริ ๒. คุณกระจ่าง พันธุ์นาวัน ๓. คุณจรรยา เรืองวิเศษ ๔. หม่อมราชวงศ์ถนัดศรี สวัสดิวัตน์ ๕. นายจำรูญ วัชรากัย เมื่อได้ส่งแผ่นกระดาษลงคะแนนของท่านให้แก่เจ้าหน้าที่แล้ว โปรดเข้านั่งประจำที่ที่ได้ะกรรมการตรวจนับสภาคะแนนด้วย

(เจ้าหน้าที่ได้เก็บแผ่นกระดาษลงคะแนนจากสมาชิกในที่ประชุมนำมาใส่ไว้ในภาชนะที่จัดไว้จนครบ)

กรรมการตรวจนับคะแนนได้เข้าประจำที่และเริ่มทำการตรวจนับคะแนนเมื่อตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว (เสนอผลต่อประธานสภา)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปนี้เป็นผลของการลงคะแนนลับในการพิจารณารับหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... ของรัฐบาล และของคุณใหญ่ จิตชาติ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ลงคะแนนรับหลักการมี ๑๐๓ ท่าน ไม่รับหลักการมี ๘๘ ท่าน ไม่ออกเสียงมี ๑๕ ท่าน เป็นอันว่าที่ประชุมมีลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ... ของรัฐบาล และของคุณใหญ่ จิตชาติ รัฐบาลจะเสนอส่งคณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญครับ

นาย कमล วรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐสภาขอเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๕ นาย โดยของรัฐบาลขอเสนอ ๗ นาย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ทางรัฐบาลเสนอตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๕ นาย โดยของรัฐบาลเสนอ ๗ นาย จะมีท่านสมาชิกผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านสมาชิกผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ถือว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๑๕ นาย โดยรัฐบาลเสนอ ๗ นาย
เชิญท่านรัฐมนตรีเสนอครบ

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธาน
ที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอ ๑. พลตำรวจโท ศรีสุข มหินทรเทพ ๒. นายชลอ ธรรมศิริ ๓. นาย
ประเทือง กীরติบุตร ๔. นายคณิง กุไชย ๕. นายชานินทร์ กัญวิเชียร ๖. นายสมภพ ไทตระกิตย์
๗. นายกมล วรรณประภา

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ต่อไปเป็นวาระที่ท่านสมาชิกเสนออีก ๘ ท่าน
เชิญครับ

นายชำนาญ พงนา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ นายใหญ่ กวิตชาติ
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายโชค วิจารณ์ พูลสวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ นายชำนาญ
พงนา ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นางเฉลิมชัย วสันนท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ นายจิตติ ดิงศม์ทิพย์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

หม่อมราชวงศ์ถนัดศรี สวัสดิวัตน์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ
นายบุญช่วย ศรีสารคาม ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายบุญชอบ สาครินทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ นายณัฐวุฒิ
สุทธิสงคราม ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายสนอง ตูจินดา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนออาจารย์เกษม ศิริสัมพันธ์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายชูวงศ์ ฉายบุตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ นายสุรินทร์ มาศดิตถ์
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

นายพิมล จิตต์หมั่น : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอ พลตำรวจโท จำรัส
มังคลารัตน์ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ครบ ๘ ท่านแล้วครับ จะมีท่านผู้ใดเสนอ
ผู้ใดอีกไหมครับ

นายกฤษ สมบัติศิริ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอปิดการเสนอชื่อครับ
ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกเสนอให้ปิดการเสนอชื่อมีผู้
รับรองครบ ถูกต้องแล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นถือว่า
ประชุมนี้ลงมติให้ปิดการเสนอชื่อกรรมการได้ เชิญท่านเลขาธิการรัฐสภาอ่านรายชื่อ

กรรมการครับ

นายประสิทธิ์ ศรีสุชาติ (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อกรรมการพิจารณาว่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ .) พ.ศ. . . .

- ๑. พลตำรวจโท ศรีสุข มหินทรเทพ ๒. นายชลอ บรรณศิริ ๓. นายประเทือง กิริ์ดีบุตร ๔. นายคณิง ภาไชย ๕. นายชานินทร์ กรัยวิเชียร ๖. นายสมภพ ไทตระกิตย์ ๗. นายกมล วรรณประภา ๘. นายใหญ่ ควิตชาติ ๙. นายชานาญ พงษา ๑๐. นายจิตติ ดิงศภักย์ ๑๑. นายบุญช่วย ศรีสารคาม ๑๒. นายณัฐวุฒิ สุทธิสงคราม ๑๓. นายเกษม ศิริสัมพันธ์ ๑๔. นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ ๑๕. พลตำรวจโท จำรัส มังคลารัตน์

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : กำหนดการแปรญัตติภายในกี่วัน

นายกมล วรรณประภา (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : รัฐบาลขอเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : รัฐบาลเสนอแปรญัตติตามข้อบังคับ จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่ากำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับคือภายใน ๗ วัน

ต่อไปนี่ต้องกลับไประเบียบวาระที่ ๖ ครับ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. . . . ของคุณแรม พรหมไบบล บุญยประสพ เชิญคุณแรมครับ

นางแรม พรหมไบบล บุญยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน แรม พรหมไบบล บุญยประสพ ขอเสนอท่านประธานตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๓๔ เพื่อที่จะรวมระเบียบวาระที่ ๖, ๗, และ ๘ เข้าด้วยกัน ตามข้อบังคับ ฯ ข้อ ๓๔(๒)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีผู้รับรองไหมครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณแรมเสนอญัตติขอให้รวมระเบียบวาระ

ที่ ๖, ๗ และ ๘ เข้าพิจารณารวมกัน มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว จะมีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ เป็นอันว่าพิจารณาระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ของคุณแรม รวมกันกับระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ของผู้ช่วยการสำนักงบประมาณ ให้แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พ.ศ. ของคุณแรม เช่นเดียวกัน และระเบียบวาระที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ของคุณแรม เชิญคุณแรมครับ

(สำเนา)

วันที่ ๓๗/๒๕๕๗ วันที่ ๔ ก.พ. ๒๕๕๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. พร้อมทั้งบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบ

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ฉบับนี้ มาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ได้นับบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติมาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

แรม พ. บุญยประสพ

(นางแรม พรหมไมกุล บุญยประสพ)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงษ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงษ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

ลาวัลย์ พิมพ์

16/2/57 ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่
๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

เหตุผล

เนื่องจากเห็นควรโอนกิจการเกี่ยวกับการทำงานประมาณแผ่นดินจากสำนักนายกรัฐมนตรีไปอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงการคลัง จึงจำเป็นต้องแก้ไขอำนาจหน้าที่ของสำนักนายกรัฐมนตรีและกระทรวงการคลังเสียใหม่

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกข้อ ๑๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(ลงชื่อ) แรม พ. บุญยประสพ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) ปรีดี เกษมทรัพย์ มนูญ บริสุทธิ์ วิลาศ มณีวัต ธวัช มกรพงศ์ สุรินทร์ มาศดิตถ์
จันทน์ สันตะบุตร เสน่ห์ จามริก สมคิด ศรีสังคม สวัสดิ์ อุทัยศรี
บุญชอบ สาครินทร์ ประสิทธิ์ ชูพินิจ ไทใหญ่ ศวิตชาติ วิเชียร จะวะลิต
दनัย บุนนาค ไพโรจน์ สุวรรณกร ไพโรจน์ จิยาศักดิ์ เพทาย อมาตยกุล
ไพฑูรย์ ไทตระไวศยะ เล็ก วานิชอังกูร พิสุทธิ อุตตะโมท กระจ่าง ธรรมโชติ
ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

มณี พิมพ์

แทน

(สำเนา)

วันที่ ๓๗๓/๒๕๑๗ วันที่ ๕ ก.พ. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงบประมาณให้แก่
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงบประมาณให้
แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พ.ศ.

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนัก
งบประมาณ ให้แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อได้โปรดนำเสนอ
ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ได้แนบบันทึกลับกัการและเหตุผลประกอบร่าง
พระราชบัญญัติ มาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

แรม พ. บุญประสพ

(นางแรม พรหมไบบล บุญประสพ)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

มณี พิมพ์

๕/๒๒/๑๗ ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ
ให้แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พ.ศ.

หลักการ

โอนอำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานประมาณให้แก่รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง

เหตุผล

เนื่องจากกระทรวงการคลัง เป็นผู้จัดหารายได้ให้แก่แผ่นดิน แต่ไม่มีอำนาจใน
การจัดทำงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน อำนาจในการจัดทำงบประมาณแผ่นดินเป็นของ
ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ ทำให้กระทรวงการคลังไม่อยู่ในฐานะที่จะปรับรายได้ให้สมมูลย์
กับรายจ่าย การตั้งงบประมาณรายจ่ายอาจจะเกินกำลังกระทรวงการคลัง ที่จะจัดหารายได้มา
จ่ายได้ จึงเป็นการสมควรที่จะโอนอำนาจหน้าที่ในการจัดทำงบประมาณมาเป็นของรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงการคลังตามเดิม

ร่าง

พระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
ให้แก่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พ.ศ.

.....

โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
ไปให้แก่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนอำนาจและหน้าที่
ของผู้อำนวยการสำนักงบประมาณให้แก่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาอำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงบประมาณที่มีอยู่
ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่นใด ให้โอนไปเป็นอำนาจและหน้าที่
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

(ลงชื่อ) แร่ม พ. บุญประสพ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) กระจำง อรรถโชติ มนูญ บริสุทธิ์ วิลาศ มณีวัต ชวัช มกรพงศ์ ปรีดี เกษมทรัพย์
จันทน์ สันตะบุตร สุรินทร์ มาศดิตถ์ เสน่ห์ จามริก สมคิด ศรีสังข์
สวัสดิ์ อุทัยศรี บุญชลบ สาครินทร์ เพทาย อมาตย์กุล ไชย ศิวิตชาติ
วิเชียร จະวะสิต ดนัย บุนนาค ไพโรจน์ สุวรรณกร ไพโรจน์ จิยาศักดิ์
เล็ก วานิชองค์กร ไพฑูรย์ ไทระไคศยะ พิสุทธิ อุดตะไมท ผู้รับรอง

แผนกระเบียบวาระ

มณี พิมพ์

16/12/21 ทาน

(สำเนา)

วันที่ ๓๗๘/๒๕๑๗ วันที่ ๔ ก.พ. ๒๕๑๗

สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๗

เรื่อง เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมเต็มประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมเต็มประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖
ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. พร้อมทั้งหลักการและเหตุผล
ประกอบ

ข้าพเจ้าขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมเต็มประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่
๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ฉบับนี้มาเพื่อได้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ได้แนบบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
นี้มาพร้อมกับหนังสือนี้ด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

แรม พ. บุญประสพ

(นางแรม พรหมไบบล บุญประสพ)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

สุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ

(นายสุพงศ์ ศิริพูนเกียรติ)

หัวหน้าแผนกระเบียบวาระ

กองการประชุม

สัมฤทธิ์ พิมพ์

พิมพ์ ทาน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖
ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน
พ.ศ. ๒๕๑๕ ข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๑๐

เหตุผล

เนื่องจากจะได้โอนสำนักงานประมาณไปสังกัดกระทรวงการคลัง จึงจำเป็นต้อง
ตัดสำนักงานประมาณออกจากส่วนราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖

ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ (๓) แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ สำนักนายกรัฐมนตรีมีส่วนราชการดังต่อไปนี้

(๑) สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี

(๒) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

- (๓) สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ
- (๔) สำนักงานคณะกรรมการตรวจและติดตามผลการปฏิบัติราชการ
- (๕) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- (๖) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
- (๗) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- (๘) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- (๙) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- (๑๐) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
- (๑๑) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
- (๑๒) สำนักงานพลังงานแห่งชาติ
- (๑๓) สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- (๑๔) กรมประชาสัมพันธ์
- (๑๕) กรมประมง
- (๑๖) กรมวิเทศสหการ

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ข้อ ๔ กระทรวงการคลังมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงินแผ่นดิน ภาษีอากร การรักษาหนี้ หรือกิจการเกี่ยวกับการทำงบประมาณแผ่นดิน กิจการเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ อันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน นอกจากกสวธารณสมบัติของแผ่นดิน กิจการอันกฎหมายบัญญัติให้เป็นการผูกขาดของรัฐ กิจการหารายได้ซึ่งรัฐมีอำนาจดำเนินการได้แต่ผู้เดียวตามกฎหมาย และไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรมอื่น และกิจการซึ่งจะเป็นสัญญาผูกพันต่อเมื่อรัฐบาลได้ให้อำนาจหรือให้สัตยาบัน รวมทั้งการค้าประกันหนี้ของส่วนราชการ องค์การ

ของรัฐ สถาบันการเงิน และรัฐวิสาหกิจ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของข้อ ๑๐ แห่งประกาศของคณะ
ปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

“(๔) สำนักงบประมาณ”

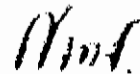
(ลงชื่อ) แรม พ. บุญยประสพ ผู้เสนอ

(ลงชื่อ) สุรินทร์ มาศดิตถ์ มนูญ บริสุทธิ์ วิลาศ มณีวัต ถวัช มกรพงศ์ ปรีดี เกษมทรัพย์
จันทน์ สันตะบุตร เสน่ห์ จามริก สมคิด ศรีสังคม สวัสดิ์ อุทัยศรี
บุญชอบ สาครินทร์ เพทาย อมาตยกุล ใหญ่ ศวิตชาติ ประสิทธิ์ ชูพันธ์
วิเชียร จະวะสิต ตันย บุนนาค กระจ่าง ชรรมโชติ ไพโรจน์ ฉัยศักดิ์
ไพฑูรย์ ไทตระไวศยะ พิสุทธิ อุดตะไมท ไพโรจน์ สุวรรณการ ผู้รับรอง

แผนการระเบียบวาระ

สัมฤทธิ์ พิมพ์

 ทาน

นางแรม พรหมโมบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน แรม พรหมโมบล บุญประสพ ขอประทานเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ของผู้บัญชาการสำนักงานประมง ให้แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยมีเหตุผลคือ เนื่องจากกระทรวงการคลังเป็นผู้จัดทำรายได้ให้แก่แผ่นดินแต่ไม่มีอำนาจในการจัดหางบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน อำนาจในการจัดหางบประมาณแผ่นดินไปอยู่ที่ผู้บัญชาการสำนักงานประมง ในสำนักนายกรัฐมนตรี จึงเห็นควรโอนอำนาจหน้าที่การจัดหางบประมาณมาเป็นของกระทรวงการคลังตามเดิม นอกจากนี้ ดิฉันของประทานกราบเรียนเหตุผลเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้ ก่อนที่จะได้กล่าวถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ ดิฉันต้องขอประทานกราบเรียนว่า การที่เสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้ามา อาจจะทำให้กระทบกระเทือนความรู้สึกของบุคคลบางท่านบางกลุ่ม จึงต้องขอประทานอภัยด้วย เพราะเจตนารมณ์ที่เสนอมานี้เพื่อให้การเงินของประเทศเข้ามาอยู่ในระบบอันพึงปฏิบัติ ซึ่งเข้าใจว่าท่านที่เกี่ยวข้องด้วยกันคงมีความหวังดีเช่นเดียวกัน งบประมาณแผ่นดินเป็นเรื่องสำคัญของประเทศ ประเทศจะเจริญก้าวหน้าและประชาชนจะได้รับการทำนุบำรุงแก้ไขไหนเพียงไร ก็อยู่ที่งบประมาณแผ่นดิน สมานี้เคยได้เปิดการอภิปรายเรื่องงบประมาณแผ่นดินเป็นเวลาถึง ๗ วัน ๗ คืนมาแล้ว ซึ่งเข้าใจว่าท่านสมาชิกฝ่ายข้างโน้น คือ ขอประทานเล่าชื่อคุณใหญ่ ศวิตชาติ ก็เคยได้ร่วมการอภิปรายจนแทบจะสิ้นลมกันทีเดียว เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่างบประมาณแผ่นดินนี้เป็นเรื่องสำคัญ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้มีอยู่ ๒ ประเด็นคือ

๑. ขอโอนสำนักงานประมงจากสำนักนายกรัฐมนตรีไปขึ้นอยู่กับกระทรวงการคลัง

๒. ผู้บัญชาการสำนักงานประมงซึ่งขณะนี้เป็นการราชการการเมือง ควรจะเป็นข้าราชการประจำ

ประเด็นแรก ตั้งแต่เดิมมาสำนักงานประมงไม่ได้อยู่ในกระทรวงการคลัง การ

ปฏิบัติราชการได้ดำเนินมาโดยไม่มีเรื่องอื้ออึงหนาหูว่าเกิดมีกรณีซึ่งงบประมาณไปในทางไม่เหมาะสมไม่ควรของกลุ่มบุคคลที่มีอิทธิพล เว้นเสียแต่กระทรวงการคลังจะปฏิบัติงานแบบตาแก่ชกช้ำ ยึดแน่นอยู่กับระบบระเบียบราชการเก่าๆ นี้พูดถึงเรื่องสมัยโบราณ แต่บัดนี้ดิฉันเชื่อว่ารัฐบาลนี้ซึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเข้มแข็งอย่างท่านผู้นี้ คงจะไม่ปฏิบัติงานงุ่มง่ามเหมือนเดิม ดิฉันได้ทราบว่ามีเมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ กระทรวงการคลังเองก็เคยได้เตรียมจะออกกฎหมายวางระเบียบราชการโดยจะยกฐานะสำนักงานประมาณขึ้นใหม่เป็นกรม วางระเบียบราชการให้คล่องตัวขึ้น แต่ยังไม่ทันจะได้ออกใช้ ขณะนั้นท่านจอมพล ส. ณะระชัต์ ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรี และต้องออกไปรักษาตัวอยู่ที่ประเทศอเมริกา ไม่ทราบว่าจะใครจะไปปลุกปั่นท่านให้เห็นดีเห็นงามใช้ระบบงบประมาณแบบอเมริกา ซึ่งให้ขึ้นตรงต่อประธานาธิบดีท่านประธานที่เคารพ ประเทศไทยไม่ใช่ปกครองด้วยอำนาจประธานาธิบดี ปกครองด้วยอำนาจนายกรัฐมนตรี ท่านได้สั่งโอนสำนักงานประมาณมาอยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรีทันทีทันใดแบบสายฟ้าแลบ จนกระทั่งทุกวันนี้ ผลเป็นอย่างไร ได้เกิดกรณีการจับจ่ายใช้เงินจากงบกลางเช่น งบสำรอง งบฉุกเฉิน งบราชการลับ เป็นต้น โดยไม่ได้นำไปใช้ให้เป็นประโยชน์แก่แผ่นดิน มีจำนวนถึงประมาณเกือบ ๒,๐๐๐ ล้านบาท และกลับนำไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวในวิมานสี่ชมพูเป็นต้น เพราะฉะนั้นท่านประธานคงจำได้ว่า ในสมัยนั้นจึงได้มีฉายาเกิดขึ้นว่าท่านจอมพลผ้าขม้าแดง ท่านประธานที่เคารพ ใครจะทำนายได้บ้างว่าท่านผู้นั่งอยู่ในสมานี้ ในอนาคตอันไม่ช้า อาจจะได้เป็นนายกรัฐมนตรีก็ได้ หรือท่านประธานเองก็อาจจะเป็นได้ เพราะฉะนั้นเข้าใจว่าท่านประธานคงไม่ต้องการที่จะให้มีนายกรัฐมนตรีผ้าขม้าแดงคนที่ ๒ ในประวัติศาสตร์ของประเทศไทย รัฐบาลก่อนได้ติดตามกลับเอาเงินมาใช้ได้เพียง ๖๐๐ ล้านบาทเท่านั้น อีก ๑,๔๐๐ ล้านบาทเอากับใคร กลับตกเป็นบุญกรรมของประชาชนคนไทยทั้งชาติใช่หรือไม่ สำนักงานประมาณในขณะนี้อยู่ได้สังกัดนายกรัฐมนตรีซึ่งมีนายกรัฐมนตรีบังคับบัญชาสูงสุด นายกรัฐมนตรีตามปกติก็มีภาระกิจความรับผิดชอบอยู่มากมายหลายด้านทั้งในราชการทางการเมืองอยู่แล้วบางโอกาสในสมัยหนึ่งท่านทั้งหลายก็คงจะได้เคยทราบแล้วว่า นายกรัฐมนตรีต้องตื่นนอนตั้งแต่สามทุ่ม เพราะฉะนั้นอันนี้ดิฉันก็ใคร่จะขอประทานทราบเรียนท่านประธานว่า การพิจารณาปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับสำนักงานงบประมาณนั้น ในขณะนี้เมื่อไปอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีก็อยู่ในมือของผู้อำนวยความสะดวก

งบประมาณแต่ผู้เดียว ซึ่งแน่ละ ท่านผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณก็เทียบเท่าข้าราชการชั้นพิเศษเท่านั้น จะสู้อำนาจของรัฐมนตรีผู้มีอิทธิพลเหนือกว่าไหวหรือ มีผลในทางลบซึ่งจะต้องพ่ายแพ้อำนาจเหนือกว่าตลอดไป ในขณะที่ ท่านประธานที่เคารพ กระทรวงการคลังมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบรายได้ของรัฐบาลจากภาษีอากรและจากรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ส่วนสำนักงานงบประมาณรับผิดชอบในเรื่องการทำงานงบประมาณ และอนุมัติรายรับรายจ่ายของประเทศ ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับรายรับรายจ่ายของแต่ละครอบครัว คือผู้รับผิดชอบในการใช้จ่ายจะต้องทราบถึงฐานะการเงินของผู้หาเงินอย่างใกล้ชิด การปรึกษาหารือควรจะได้มีอยู่ร่วมกันตลอดเวลา เช่นเดียวกับคู่ผัวตัวเมียที่ยังอยู่ร่วมกัน แต่เนื่องจากสำนักงานงบประมาณอยู่ต่างสังกัดกับกระทรวงการคลัง การปรึกษาหารือการประสานงานจะมีอยู่บ้างในรูปของกรรมการต่าง ๆ แต่ก็ทำได้เป็นไปอย่างกระชั้นชิดเหมือนคนร่วมบ้านเดียวกันไม่ นอกจากนี้ในการดำเนินนโยบายการคลังของประเทศนั้น ผู้ที่รับผิดชอบจะต้องสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ทั้งรายรับและรายจ่ายของประเทศให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในแต่ละขณะ นโยบายการคลังเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการที่จะต้องป้องกันแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ในขณะที่ เนื่องจากสำนักงานงบประมาณอยู่นอกสังกัดกระทรวงการคลัง จึงไม่มีผู้ใดแม้ที่สุจริตมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ที่อยู่ในฐานะที่จะใช้นโยบายการคลังของประเทศให้มีประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ ได้ กระทรวงการคลังนั้นเมื่อปราศจากสำนักงานงบประมาณ ก็เปรียบเสมือนสามีหรือภรรยาที่อยู่โดยโดดเดี่ยว ซึ่งจะทำให้มีความคิดคล่องแคล่วรวดเร็วเช่นสามีภรรยาที่อยู่ด้วยกัน และหันหน้าเข้าปรึกษาหารือกันไม่ได้ ถ้าหากว่าเราได้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการคลังที่แข็ง ๆ แล้วก็เข้าใจว่าการงบประมาณของเราก็คงจะไม่รั่วไหล ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันเองก็แปลกใจอยู่มากว่า ฝ่ายรัฐบาลโดยเฉพาะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ท่านยังสงวนที่ทำในเรื่องจะรับสำนักงานงบประมาณกลับคืนไป ดูท่านจะไม่ค่อยยินดียินร้ายอย่างไร ดิฉันก็ไม่เข้าใจว่าเป็นเพราะเหตุอะไร อย่างไรก็ดีก็ได้เคยมีท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติในสภานี้บางท่าน ซึ่งขอประทานอภัยที่ต้องเอ่ยนาม คือคุณป๋วย อึ๊งภากรณ์ และคุณบุญชนะ อัดถาวร เคยได้อภิปรายว่าเห็นควรให้สำนักงานงบประมาณกลับไปอยู่กระทรวงการคลังเช่นกัน ดิฉันจึงขอสนับสนุนว่า ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคงมีความช่วยเหลือนอยู่บ้างในการที่จะรับเจ้าสาวซึ่งดิฉันเสนอหรือจัดทำให้ เพราะอย่างไรก็ตาม ดิฉันขอรับรอง

ว่าดิฉันต้องยึดเยียดให้ท่านรับจนได้ แต่ต้องขอร้องท่านรัฐมนตรีว่าให้ท่านไปตามแต่งเสริมสวยเสียใหม่ อย่าให้เกิดความลำบากในการจ่ายเงินเหมือนขณะนี้ ซึ่งมีการให้เช็คก่อนจ่าย ทำให้การเงินติดขัดไปหมด ท่านสมาชิกผู้เป็นข้าราชการยอมนทราบดีว่าการจ่ายเงินขณะนี้ชักช้าเกิดความเสียหายอเนกประการ เพราะฉะนั้นถ้าหากโอนสำนักงานงบประมาณไปไว้ที่กระทรวงการคลังเราอาจจะไม่ต้องมีภาระหนักในการขึ้นภาษีของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ซึ่งขณะนี้ท่านไม่ทราบ และอาจจะไม่ทราบก็ได้ว่า ในคลังนั้นยังมีเงินงบประมาณที่จะต้องไปจ่ายเพียงไร ท่านก็พยายามออกพระราชบัญญัติให้เรามาขึ้นภาษีกันดังที่เคยได้เห็น ๆ มาแล้ว เช่นพระราชบัญญัติหลายฉบับซึ่งขณะนี้ดิฉันก็คิดว่ากระทรวงการคลังอาจจะมีเงินล้านคลังแล้วก็ได้ เพราะฉะนั้นก็คิดว่าถ้าท่านได้โอนสำนักงานงบประมาณกลับไปอยู่ในกระทรวงการคลัง ดิฉันยังหวังอยู่ว่า ท่านคงจะลดภาษีให้กับประชาชนในไม่ช้านี้ เพราะฉะนั้นด้วยเหตุผลดังที่ได้กราบเรียนมาแล้วนี้ ดิฉันจึงขอกราบเรียนต่อท่านประธานและท่านสมาชิกได้โปรดพิจารณารับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ด้วย ขอขอบพระคุณ

นายบรรหาร ศิลปอาชา : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายบรรหาร ศิลปอาชา ตามร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งได้เสนอให้สภาพิจารณาแต่ละฉบับ มีรายละเอียดและข้อความดังนี้ฉบับที่ ๑ คือการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ โดยมีเหตุผลให้โอนการจัดทำงบประมาณของแผ่นดินจากสำนักนายกรัฐมนตรีไปอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงการคลัง ฉบับที่ ๒ ให้โอนอำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณให้แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยมีเหตุผลย่อ ๆ ว่า กระทรวงการคลังเป็นผู้มีหน้าที่หารายได้ ก็สมควรที่จะให้กระทรวงการคลังเป็นผู้กำหนดรายจ่าย แต่เข้าแยกกันอยู่คนละแห่งแล้ว กระทรวงการคลังไม่อยู่ในฐานะที่จะปรับรายได้ให้สมดุลกับรายจ่าย ฉบับที่ ๓ ในการแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ฉบับนี้ไม่มีอะไรรับ เป็นแต่เพียงระบุอำนาจของกระทรวงการคลังเพิ่มขึ้น และเพิ่มสำนักงานงบประมาณขึ้นไปสังกัดกับกระทรวงการคลังอีกหน่วยหนึ่งเท่านั้นเอง กระผมใคร่ขอสรุปร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ก็คือการโอนสำนักงานงบประมาณให้แก่กระทรวงการคลังดี ๆ นี้

เอง ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมพิจารณาแล้ว ไม่เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ เพราะจะสร้างความปั่นป่วนให้แก่บรรดาข้าราชการสำนักงานประมาณที่ไม่สามารถรู้ว่าจะตากรรมของตัวเองว่า ในเมื่อโอนไปแล้ว จะไปอยู่ในลักษณะอย่างไรแล้วจะเป็นการสกัดกั้นความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาของประเทศชาติในอนาคต ซึ่งกระผมใคร่ขอลำดับเรื่องราวความเป็นมาของหน่วยราชการแห่งนี้ให้แก่สภาได้ทราบพอเป็นสังเขป ซึ่งกระผมคิดว่าอาจจะมีส่วนช่วยท่านไม่ทราบก็เป็นไปได้ เมื่อสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ในสมัยนั้นสำนักงานประมาณเป็นเพียงกอง ๆ หนึ่งเท่านั้น ซึ่งมีชื่อว่ากองงบประมาณ ขึ้นกับกรมบัญชีกลาง กรมบัญชีกลางก็ขึ้นกับกระทรวงการคลังอีกต่อหนึ่งแต่งบประมาณของประเทศชาติในขณะนั้น ในปีหนึ่ง ๆ จะมีอยู่ในราวเพียงไม่เกินประมาณ ๑ หมื่นล้านบาทเท่านั้นเอง ต่อมาเมื่อสมัยจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นหัวหน้ารัฐบาล ท่านได้สังเกตเห็นว่า ในการที่จะควบคุมการบริหารงานของรัฐบาลให้เป็นไปตามเป้าหมายของการพัฒนา ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่หัวหน้ารัฐบาลจะต้องมีกลไกอย่างใดอย่างหนึ่งที่รวดเร็วและฉับพลัน เพื่อให้กิจการงานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงเป็นไปตามเป้าหมายและให้มีประสิทธิภาพได้อย่างดียิ่ง จึงได้สังเกตเห็นว่ากองงบประมาณที่สังกัดอยู่กับกรมบัญชีกลางนั้น ควรต้องแยกตัวออกจากกระทรวงการคลังขึ้นมาเป็นหน่วยอิสระ ก็คือเป็นสำนักงานประมาณที่เราเห็นกันอยู่ในปัจจุบันนี้ ขึ้นตรงต่อสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งกระผมคิดว่าวิธีการอย่างนี้ ท่านต้องไปเอาตัวอย่างมาจากประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างแน่นอนซึ่งกระผมคิดว่าท่านไม่ได้ถูกปลุกปั่นอะไรหรอกครับ แต่ท่านเห็นว่าดีในการที่จะอำนวยความสะดวกและความผาสุกให้อาณาประชาราษฎร์ได้อย่างทันทั่วทั้ง ที่นี้เราพิจารณาเหตุการณ์ในรอบระยะเวลาประมาณ ๑๗ ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่สำนักงานประมาณแยกตัวออกจากกระทรวงการคลัง กระผมพิจารณาเห็นว่าประเทศชาติมีแต่ความเจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ รวมทั้งในนครหลวงและชนบท การคมนาคม การสื่อสารและการสาธารณูปโภครวมทั้งการศึกษา มีความเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว งบประมาณของประเทศชาติเพิ่มขึ้นจากเดิม จากปีละหนึ่งหมื่นเป็นสองหมื่นและสามหมื่นล้านบาทขึ้นเป็นลำดับ แล้วเรื่องเหตุผลอะไรเล่าครับเราจะทวนกลับไปสู่ระบบเก่า หรือจะเรียกกันว่าเป็นการถอยหลังเข้าคลองอีกประการหนึ่งตามเหตุผลในร่างพระราชบัญญัตินี้อ้างว่ากระทรวงการคลังเป็นผู้มีหน้าที่จัดหารายได้ให้แก่แผ่นดิน แต่ไม่มีอำนาจในการจัดสรรงบประมาณของแผ่นดิน

อำนาจในการจัดสรรทำงบประมาณแผ่นดินนั้นกลับตกอยู่กับผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ
 กระทำให้กระทรวงการคลังไม่อยู่ในฐานะที่จะปรับรายได้ให้สมดุลกับรายจ่าย และการตั้งบ-
 งบประมาณรายจ่ายอาจเกินกำลังของกระทรวงการคลังก็เป็นไปได้ กระผมพิจารณาเห็นว่าเหตุผล
 ไม่สู้จะหนักแน่นและตรงกับข้อเท็จจริงนัก ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อสภาเห็นว่า เท่าที่ทราบมาในการจัดทำงบประมาณของประเทศแต่
 ละปี ๆ นั้น ไม่ใช่สำนักงบประมาณเป็นผู้มีเอกสิทธิจัดทำได้แต่ผู้เดียว จำเป็นจะต้องร่วมมือ
 ทารือกันอยู่หลายฝ่าย อาทิเช่นกระทรวงการคลังหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
 เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งธนาคารแห่งประเทศไทยด้วย ในเมื่อมีการหารือปรึกษา
 เรียบร้อยแล้ว ต้องนำร่างงบประมาณนั้นเข้าขออนุมัติเห็นชอบต่อนายกรัฐมนตรี ในเมื่อผ่าน
 นายกรัฐมนตรีแล้ว ต้องนำงบประมาณนั้นเข้าขอผ่านต่อที่ประชุมคณะรัฐมนตรีอีก เมื่อผ่าน
 ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีแล้ว ต้องนำร่างงบประมาณนั้นเข้าขออนุมัติผ่านต่อสภา เมื่อผ่าน
 สภาแล้ว สภาก็ต้องตั้งกรรมาธิการแปรญัตติเพื่อความเหมาะสม คิดดูซิครับงบประมาณนั้น
 ต้องผ่านก็ขั้นที่ดำเนินถึงจะออกมาเป็นงบประมาณที่ใช้ได้ก็ถ้าหากว่าการตั้งงบประมาณรายจ่าย
 เกินกำลังของกระทรวงการคลังแล้วไซ้ กระทรวงการคลังก็มีสิทธิจะยับยั้ง หรือมีสิทธิที่จะ
 นำร่างงบประมาณนั้นเข้ามาหารือต่อนายกรัฐมนตรีได้โดยตรงอีกทางหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ
 ตามลักษณะของงานหรือกฎของธรรมชาติ ก็ถ้าหากว่าสำนักงบประมาณไปขึ้นกับกระทรวง
 การคลังแล้ว กระทรวงการคลังจะปล่อยปละละเลยหรือเฉื่อยชา ไม่พยายามที่จะพัฒนาใน
 ด้านการจัดเก็บรายได้ เพราะเหตุว่าเป็นผู้มีหน้าที่กำหนดรายได้รายจ่ายเสียเอง และจะทำให้
 กระทรวงการคลังมุ่งแต่ในทางประหยัด คือหาได้เท่าไรก็จ่ายเท่านั้น ก็ถ้าหากเราไปได้รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงการคลังที่ขี้เหนียว มีแต่เก็บ แต่ไม่พยายามที่จะจ่ายออก ประเทศชาติจะ
 พัฒนาไปได้อย่างไรอีกประการหนึ่ง ในขณะนี้กระทรวงการคลังก็มีภาระหน้าที่อยู่มากมาย
 กายกอง มีกรมสำคัญ ๆ อยู่หลายกรมที่จำเป็นจะต้องพัฒนาให้มีประสิทธิภาพให้ดีกว่าเดิมอีก
 อาทิเช่นกรมสรรพากร กรมศุลกากร กรมสรรพสามิต เป็นต้น เราไม่น่าที่จะโยนภาระไปให้
 กระทรวงการคลังอีกอะไรล่ะครับที่จะเป็นเครื่องพิสูจน์ว่า ในเมื่อโอนไปแล้วจะดีกว่าที่เป็น
 อยู่ในปัจจุบันนี้ อาจจะเร็วกว่าก็ได้ สิ่งทั้งหมดนี้ไม่ใช่ขึ้นอยู่กับระบบการโอนไปโอนมา ขึ้นอยู่
 ที่ตัวบุคคลมากกว่า ก็ถ้าหากว่าเราได้ตัวบุคคลที่มีความสามารถมีประสิทธิภาพได้อย่างดีพอแล้ว

กระทบคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหา หรือถ้าหากว่าระเบียบข้อบังคับไม่ดี เราก็ควรที่จะแก้ไขกันได้
 อีกประการหนึ่งในการเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนสำนักงานประมาณไปให้แก่กระทรวงการคลังนั้น
 กระทบพิจารณาเห็นว่า เป็นรูปร่างพระราชบัญญัติในการจัดรูปการบริหารราชการแผ่นดิน
 มากกว่า น่าที่จะเป็นเรื่องของรัฐบาลเป็นผู้พิจารณาเรื่องนี้จึงจะเหมาะสม และการที่สำนัก
 งบประมาณไปขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น ก็ยังไม่ปรากฏข้อขัดข้องหรือข้อเสียหายในการ
 บริหารราชการแผ่นดินแต่อย่างใด ท่านประธานที่เคารพ กระทบใคร่ขอชี้ผลเสียหายให้แก่
 สภาทราบอีกสัก ๒ ข้อครับ คือข้อที่ ๑ ในการโอนนี้ไม่ใช่เรามาร่างกันตามแผนกระดาษนี้
 แล้วโอนกันได้เมื่อไหร่ การโอนจำเป็นต้องใช้เงิน เพราะเหตุว่าสำนักงานประมาณไม่สามารถที่
 จะอยู่ในที่เดิมได้ จำเป็นที่จะต้องย้ายไปรวมตัวอยู่กับกระทรวงการคลังที่ทำการ เครื่องใช้ไม่
 สอยก็ต้องจัดหามาใหม่ ค่าใช้จ่ายด้านอื่นก็ต้องมา เงินทั้งหมดของใครครับ เงินทั้งหมดก็ต้อง
 ได้มาจากภาษีที่เก็บจากราษฎรนี้เอง ข้อที่ ๒ เรายอมรับกันอยู่แล้วว่า ต่อไปการปกครอง
 ของเราจะต้องปกครองในระบอบพรรค พรรคใดพรรคหนึ่งมีเสียงข้างมากในสภา พรรคนั้น
 ต้องเป็นรัฐบาลปกครองประเทศ และการพัฒนาประเทศชาติจะต้องเป็นไปตามนโยบายของ
 พรรค หนึ่ง เราก็ยังไม่ทราบเลยว่า รัฐธรรมนูญที่เรากำลังร่างกันอยู่นี้ บุคคลภายนอกจะมี
 สิทธิเป็นรัฐมนตรีได้หรือเปล่า ก็ยังไม่ทราบ ถ้าหากว่าบุคคลภายนอกมีสิทธิที่จะเป็นรัฐมนตรี
 ได้ ก็ถ้าหากว่าเราไปได้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่เป็นบุคคลภายนอกและไม่เข้มแข็ง
 ไปเจอเอารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอื่น อาทิเช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหมอย่างนี้
 เกิดบุคคลเหล่านั้นจะเป็นคนสำคัญของพรรค มีความหมายต่อพรรค อะไรจะเกิดขึ้น ถ้าหาก
 ว่ารัฐมนตรีเหล่านั้นเขาต้องการเงินในทางที่ไม่ชอบ นี่กระทบคิดว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวง
 การคลังก็ไม่กล้าคัดค้านหรือควรจริงจังอยู่ฐานะมันอาจจะทัดเทียมกัน แต่สิทธิพลมันไม่เท่ากัน
 ที่นี้กระทบจึงได้พิจารณาเห็นว่าสภานี้ไม่น่าที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้
 ควรที่จะปล่อยให้สภาในอนาคตในระยะใกล้นี้ที่จะได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชนในระบบ
 วิธีประชาธิปไตยเป็นผู้พิจารณาเรื่องนี้จะเหมาะสมกว่า เพราะเหตุว่าถ้าต่อไปหัวหน้ารัฐบาลที่
 ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชน เกิดเล็งเห็นว่าสำนักงานประมาณนี้ควรที่จะตั้งขึ้นไปสังกัด
 อยู่กับสำนักนายกรัฐมนตรีอีกแล้วไซร์ ตามที่เหตุผลที่กระทบได้กราบเรียนมาแล้วข้างต้นนี้
 ผลเสียหายก็ต้องตกอยู่กับประเทศชาติ คงต้องโอนไปโอนมา ฉะนั้นกระทบจึงไม่เห็นด้วยกับ

ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ ทั้ง ๆ ที่ก็อยากจะสนับสนุนเหมือนกันครับ แต่โอนไปก็ไม่ได้ อะไรไปกว่าเดิม มันจะเข้าตำราที่ว่า โอนสอบบสวนไป เดี่ยวอยู่กับตำรวจ เดี่ยวอยู่กับอำเภอ จะเข้าลักษณะแบบนี้ครับ ขอขอบพระคุณครับ

นายสายสิทธิ์ พรแก้ว : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สายสิทธิ์ พรแก้ว ก่อนอื่น กระผมขอกราบเรียนว่า ตอนที่มีการโอนสำนักงานประมาณมานี้ รู้สึกว่าจะไม่ได้โอนมาโดย กฎหมายธรรมดา โอนมาในสมัยที่มีการใช้ประกาศคณะปฏิวัติ ในสมัยนั้นอาจจะมีความ จำเป็นที่จะต้องพัฒนาประเทศอย่างรุนแรง โดยไม่ต้องฟังเสียงใคร และก็ความสะดวกใน การล้างเงินจากกระทรวงการคลัง ถ้าชินเอาไว้ให้ นาย ก. นาย ข. ซึ่งเป็นปลัดกระทรวงแข็ง มากเกินไป ที่ปรึกษาของกระทรวงการคลังซึ่งแข็งเกินไป ทำอะไรก็ไม่ให้ ๆ เพราะมันติดหลักการ ในเมื่อขอยกมากันก็เอามาไว้ใกล้ ๆ ฉะนั้นเอง จึงจะควักได้ง่าย หรือถ้าว่าขวงมากัน ก็ย้าย ไปเป็นที่ปรึกษาธนาคาร หรือว่าที่ปรึกษาเศรษฐกิจประจำราชอาณาจักรโน้น อะไรต่าง ๆ ร้อยแปด ที่นี้กระผมว่าเรื่องของการเมืองดั่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกล่าวไปแล้วเมื่อสักครู่นี้ เป็นเรื่องของความไม่แน่นอนว่าพรรคไหนจะขึ้นมา ก็เพราะความที่ไม่แน่นอนนี้ละครับ จึง จะต้องสร้างความแน่นอนไว้สักแห่งหนึ่งความแน่นอนซึ่งอยู่ภายใต้ผู้ทำนาญงาน หรือว่าขุนคลัง ไม่ใช่ขุนศึกนะครับ ขุนคลัง เอาไว้ภายใต้ขุนคลัง ซึ่งโดยอาชีพแล้วเล่าเรียนมาตั้งแต่ปลัด กระทรวงลงไปจนถึงรองปลัดกระทรวง จนถึงนักวิเคราะห์งบประมาณ ซึ่งมีความซื่อสัตย์ต่อ อาชีพของตัวเอง อาจจะไม่ซื่อก็มี แต่ว่ากระผมเชื่อว่าส่วนมากจะซื่อต่ออาชีพของตนเอง เอา ไว้ในหน่วยงานซึ่งมีปลัดกระทรวงมีเอตทัคคะในทางเก็บภาษีอากร ในทางเศรษฐกิจ ซึ่งการ ที่เอามาไว้ที่สำนักนายกรัฐมนตรีนั้น กระผมคิดว่าบรรดานักการเมืองทั้งหลาย หรือว่าผู้ซึ่ง แสวงหาผลประโยชน์ทั้งหลายจะมาหึง หึงออกไปจากนายกรัฐมนตรีหรือหึงออกไปจากนัก- การเมืองผู้มีอำนาจจนกระทั่งล้มหลักการ หรือควบคุมไม่อยู่ นักวิเคราะห์งบประมาณนั้นก็ วิเคราะห์ไปตามคำสั่งของนาย ถ้าหากว่าอยู่ใกล้นักการเมืองนัก กระผมคิดว่าถ้าหากว่าอยู่ใน กระทรวงการคลังแล้ว จะมีการควบคุมดูแลแล้วก็อยู่ในสายวิชาชีพ จะใกล้เคียงอยู่ใกล้กับ พวกนักการเมือง สำหรับที่ว่าจะเอามาจากประเทศอเมริกา หรือเอามาจากประเทศอังกฤษ อย่าไปบอกว่าเราเลียนแบบเขาเลยครับ อะไรที่ว่ามันดีมันงามในสมัยใดสมัยหนึ่งความสมเหตุ

สมผลก็คือ ใครมีอำนาจในสมัยใดก็จะคิดเอาว่าสมเหตุสมผลในสมัยนั้นก็จะเอามาไว้ที่สำนัก
 นายกรัฐมนตรี แต่ว่ากระผมคิดว่าประเทศเล็ก ๆ อย่างเราเนี่ย ถ้าจะไปเอาอย่างอเมริกาเขา ๕๐
 ประเทศ เราก็สู้ประเทศเขาไม่ได้ ความกว้างขวาง ความต้องการ ความไกล ความหลายฝ่าย
 หลายฝัก ความการเมืองสลับซับซ้อน มันยิ่งกว่าเราอีกกระผมคิดว่าประเทศเล็ก ๆ อย่างเราเนี่ย
 ถ้าหากว่าสำนักงบประมาณได้อยู่ใต้กระทรวงการคลังแล้ว การควบคุมดูแล การที่จะจับจ่าย
 ใช้สอยมันจะเป็นไปโดยอยู่ใต้การควบคุมของผู้มีวิชาชีพ และคนที่รับผิดชอบการเงินการคลัง
 ของประเทศ คือเอาไปอยู่ใต้คนที่มีความชำนาญใช้เงินครับ ใช้ตะบันเลย ไม่เชื่อลองใครมาวางไว้ให้
 กระผมใช้เงินดู กระผมก็ใช้ตะบันไปทั้งนั้นแหละครับ บางครั้งมันจะเสีย เสียในหลักการที่ว่า
 การหาเงิน การใช้เงินจะต้องรู้กระเป๋าของตัวเองอยู่ตลอดเวลา นายกรัฐมนตรีนั้นท่านไม่ได้
 มาบังคับหรือว่า สำนักงบประมาณจะมีอย่างไร ๆ ท่านสั่งลงมา มีไหม ถ้าบอกว่ามี เอา ถ้าไม่มี
 ทำอย่างไรจะหามาได้ สำนักงบประมาณก็จัดหาให้ได้ ถ้านักการเมืองที่ต้องใช้อำนาจบังคับเอา
 กระผมคิดว่าอังกฤษก็ดี ที่เขาเอาไว้อยู่ใต้กระทรวงการคลังของเขา กระผมคิดว่าประเทศเล็ก ๆ
 และก็มีสมรรถภาพ มีประสิทธิภาพ มีความตั้งใจดี นักการเมืองที่มีมารยาทมีความรับผิดชอบ
 พอสมควร กระผมคิดว่าควรที่จะเอาไว้ที่กระทรวงการคลัง ขอขอบคุณครับ

นายธวัช มกรพงศ์ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมได้พิจารณาตุร่าง พ.ร.บ.
 ฉบับนี้แล้ว ใครขอสนับสนุนว่าควรให้มีการโอนสำนักงบประมาณขึ้นกับกระทรวงการคลัง
 เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะว่า เท่าที่ผ่านมาในอดีตนั้น ที่กระผมมีประสบการณ์อยู่บ้าง การใช้จ่าย
 เงิน การตั้งงบประมาณของสำนักงบประมาณนั้น เป็นบ่อเกิดให้เกิดการคอร์รัปชันอย่างขนาด
 หนัก ทำไม่ถึงเป็นบ่อเกิดเช่นนี้ การตั้งงบประมาณนั้นขึ้นอยู่กับเจ้าหน้าที่เป็นผู้ตั้งว่า โครงการ
 แต่ละโครงการ ยกตัวอย่างเช่นจะก่อสร้างอะไรนี้ ก็ไปถามพ่อค้า ถามนักธุรกิจที่มีอิทธิพลว่า
 อันนี้จะสมควรเอาสักเท่าไร ยกตัวอย่างเช่นว่าโครงการหนึ่ง พ่อค้าอาจจะรู้ว่าราคาแค่ ๕ แสน
 พ่อค้าก็บอกว่า ๘ แสน เจ้าหน้าที่นั้นก็แล้วเขาจะตัดงบประมาณ ตั้งเผื่อไปอีก ๒ แสน เป็น
 ๑ ล้าน พอตั้งเข้าไปแล้วใช้วิธีการที่วิ่งเต้นเข้ามัจเจรจากับพรรคพวกว่า เรื่องนี้ขอให้ผ่านกันที่เถอะ
 ผลที่จะต้องออกมางบประมาณนั้นเป็น ๑ ล้านบาท พอออกแล้ว ตามระเบียบของการก่อสร้าง
 ต้องมีการเปิดประมูล ก็เปิดโอกาสให้พ่อค้าที่ทุจริตได้ทำการที่ภาษาชาวบ้านเขาว่ามีการฮั้วกัน

คือสมยอมตั้งราคากัน ปัญหานี้ประสบปัญหาอยู่ทั่วไปทุกแห่งทุกจังหวัด นี่กระผมใคร่จะกราบเรียน คือก็เป็นการศึกษาที่พ่อค้ากลุ่มหนึ่งจะสร้างความร่ำรวยโดยการทุจริตจากหยาดเหงื่อภาษีอากรของประชาชน ไปรวมหัวกันทุจริตชั้นหนึ่ง มีผู้รับเหมาบางรายครับ ประมูลตลอดปีสองปี กระผมเคยพบ ไม่เคยได้งานแม้แต่ ๑ ชิ้น ไปซื้อแบบแปลนทีละ ๕๐๐ บาท ๑,๐๐๐ บาท ซื้ออยู่เรื่อยตลอดปีตลอดชาติ ไม่เคยได้งานสักชิ้น กระผมก็ถามว่าอยู่ได้อย่างไร ปรากฏว่าคนนั้นกลับรวย เพราะคอยแบ่งเงินช่วยแบ่งเงินสมยอมกัน เมื่อเป็นอย่างนี้ การที่สำนักงบประมาณที่บางคนกล่าวได้บอกว่า เพื่อความรวดเร็ว เพื่อผลงาน ผลงานที่รวดเร็วนั้นไปสู่การคอร์รัปชัน รวดเร็วไปสู่การฉ้อราษฎร์บังหลวง มันไม่ได้เป็นการรวดเร็วอะไรครับเกิดปัญหาหนักอกอย่างยิ่งสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้สุจริตที่จะคอยควบคุมการปฏิบัติงานอันนี้ เพราะถ้าไปตั้งเงินสูงมาแล้ว นี่ก็เป็นปัญหาที่ว่าบรรดาพ่อค้าก็ตาม หรือเจ้าหน้าที่ที่มีเจตนาทุจริตก็ตาม ต้องการจะเอาเงินนี้ใช้ให้หมด บอกว่าเป็นเงินสด ไม่ใช่เงินของตัวเอง เรื่องอะไรก็เหลือเอาไว้ก็ต้องคืนคลังว่าอย่างนั้น ใช้เสียให้หมด สิ่งนี้เป็นหลักปฏิบัติที่มีอยู่กันทั่วไป เท่าที่ผ่านมานั้น ข้อโต้แย้งอย่างเดียวที่ว่าสำนักงบประมาณควรจะตั้งขึ้นอยู่กับนายกรัฐมนตรี กระผมขอกราบด้วยว่า บังเอิญท่านนายกรัฐมนตรีไม่ได้อยู่ในที่นี้ ท่านนายกรัฐมนตรีท่านจะเอาเวลาไหนกระโดดเข้าไปคุมไปดูแลทุกจังหวัดทุกชั้นทุกตอน ก็ยากที่จะมีเวลาได้ ก็ต้องขึ้นอยู่กับสำนักงบประมาณนั้น เสนอเรื่องไปว่าจะเอาหรือไม่เอาอย่างไร ฉะนั้นด้วยเหตุนี้กระผมใคร่กราบเรียนว่า หากให้ได้มีการโอนสำนักงบประมาณนี้มาขึ้นอยู่กับกระทรวงการคลัง และเปิดโอกาสให้ฝ่ายทางกระทรวงการคลังนั้นได้ตรวจสอบอีกชั้นหนึ่งนอกเหนือจากเหตุผลที่ว่าฝ่ายที่มีหน้าที่ในการเก็บเงินแล้วควรจะควบคุมรายจ่ายด้วยแล้วกระผมว่าจะเป็นผลดีสำหรับการบริหารงานเกี่ยวกับเรื่องการคลังนี้ในอนาคต ฉะนั้นที่กล่าวอ้างว่าเพื่อความรวดเร็วนั้น คือกลัวจะล่าช้า กล่าวอ้างว่าการพัฒนาที่เกิดขึ้นอย่างมหึมาเกิดขึ้นจากการผลงานรวดเร็ว เพราะว่าสำนักงบประมาณขึ้นกับนายกรัฐมนตรี แต่ขณะเดียวกันนอกจากที่จะมีการพัฒนามหึมาแล้ว ก็ยังมีการคอร์รัปชันอย่างมหึมาอีกด้วย พอพัฒนาขึ้นก็รวยอย่างมหึมาอีกด้วย กระผมใคร่ขอกราบเรียนแค่นี้

นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ : ท่านประธานที่เคารพ ผม เถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์ ผมเข้าใจว่าเพื่อนสมาชิกทุกท่านก็คงมองเห็นถึงเจตนาอันดีของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้

เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มา แต่เมื่อได้ศึกษาถึงสาระสำคัญและความเป็นจริงแล้ว ผมใคร่ขอประทานความคิดเห็นว่า ยังไม่เห็นว่ารับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ทั้งนี้ผมใคร่ขอยกเหตุผลประกอบบางประการ ดังต่อไปนี้

ข้อที่ ๑ เมื่อสมัยที่สำนักงานประมาณเป็นกอง สังกัดอยู่ในกรมบัญชีกลาง ขึ้นอยู่กับกระทรวงการคลังนั้นภาวะเศรษฐกิจและสังคมในระยะนั้นไม่เหมือนกับตอนนี้ เรายังมีจำนวนประชากรในประเทศไทยของเราไม่มากนัก ระบบเศรษฐกิจสังคมตลอดจนความมั่นคงของประเทศก็ไม่วุ่นวายสับสนเป็นภาระหนักต่อรัฐบาลเหมือนเช่นทุกวันนี้ ในสมัยปัจจุบันนี้ท่านทั้งหลายก็คงจะตระหนักได้ดีว่าเรามีภาวะแวดล้อมซึ่งเป็นอันตรายต่อประเทศของเรา เรามีความจำเป็นที่จะต้องเร่งรัดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศทุกด้านทุกมุม การที่มีสำนักงานประมาณไว้เป็นเครื่องมืออยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรีก็เป็นกระจกสะท้อนนโยบายของประเทศ ซึ่งนโยบายนี้ก็ควรที่จะได้ถูกควบคุมโดยหัวหน้ารัฐบาลหรือท่านนายกรัฐมนตรี ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผมจึงเห็นว่าจากเหตุการณ์ที่ได้เปลี่ยนแปลงไปในระยะ ๒๐ ปีมานี้ ความจำเป็นที่จะต้องนำสำนักงานประมาณเข้าไว้ใกล้ชิดผู้เป็นผู้นำประเทศให้มากที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ จำเป็นสิ่งที่เหมาะสมและสมควรแล้ว เหตุผลอีกข้อหนึ่งที่ผมอยากจะกล่าวถึงก็คือ ในเรื่องเสถียรภาพในด้านการเงินการคลังของประเทศ ตามที่ท่านผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติได้อ้างถึงเหตุผลว่า ควรที่จะนำสำนักงานประมาณไปขึ้นกับกระทรวงการคลัง เพื่อให้รายได้กับรายจ่ายของประเทศได้สมดุลกันนั้น ความจริงแล้วเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับที่เราจะปิดหีบให้รายได้ของประเทศ ซึ่งหมายความถึงภาษีอากรหรือรายได้โดยตรงของรัฐบาลให้เท่ากับรายจ่าย เพราะถ้าเป็นเช่นนั้น เราก็ไม่สามารถที่จะมีเงินเหลือเกินจากภาษีอากรที่เราเก็บได้เพื่อนำมาใช้ในประเทศ ตรงกันข้ามการที่เราผูกมัดตัวเราเองได้ว่าให้ใช้เงินได้แต่เพียงเฉพาะภาษีอากรที่เก็บได้มานี้ จะเป็นการผูกมัดให้เศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจระบบการเงินการคลังของเราอยู่ในวงแคบลง ทำให้รัฐบาลไม่สามารถจะมีเงินนำไปพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ได้ เสถียรภาพทางการเงินการคลังหมายความว่าจัดการระบบการเงินการคลังให้เหมาะสมมีประสิทธิภาพ ไม่ได้เกี่ยวกับการที่ว่าเราผูกมัดตัวเราไว้เฉพาะเงินภาษีอากรที่เราเก็บมาจากประชาชน ท่านทั้งหลายลองคิดสภาพ

ดูว่า ถ้าหากรัฐบาลไม่มีทางที่จะหาเงินโดยจะกู้จากภายในหรือภายนอกประเทศก็ตามมาช่วยสนับสนุนโครงการพัฒนาของกระทรวงต่าง ๆ ที่มีเหตุผล มีประโยชน์สามารถพิสูจน์ได้ว่าจะให้ผลตอบแทนคุ้มค่าการลงทุนที่เราลงไป อะไรจะเกิดขึ้น กระทรวงต่าง ๆ ก็จะมีงบประมาณเหลือเฉพาะจ่ายค่าเงินเดือน ค่าวัสดุ ค่าใช้จ่ายปกติเท่านั้น ไม่มีงบประมาณอะไรเหลือพอที่จะไปพัฒนาประเทศได้ เสถียรภาพของเศรษฐกิจส่วนรวมแทนที่จะมั่นคงขึ้นกลับจะต้องกระทบกระเทือนซบเซาลง ส่วนการที่ว่าสำนักงบประมาณขึ้นกับสำนักนายกรัฐมนตรีนั้น ทำให้ขาดการควบคุมที่เหมาะสม ในแง่ข้อเท็จจริงนั้น สำนักงบประมาณก็ไม่สามารถที่จะไปตั้งงบประมาณรายจ่ายได้ตามใจชอบ จะต้องทำการตกลงกับกระทรวงการคลังหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นต้นเสียก่อน ว่าเรามีเงินพอที่จะเอามาใช้เพื่อเป็นงบประมาณรายจ่ายแผ่นดินได้มากน้อยเพียงใด เพราะฉะนั้นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนี้ก็มีบทบาทสำคัญยิ่งในการที่จะดูแลงบประมาณทั้งรายรับและรายจ่ายของประเทศอยู่แล้ว ส่วนการที่เราจะไปพูดถึงบุคคลในอดีตบางท่านว่า ถ้าเอาเงินนี้ไปให้ลุลอยแจกันนั้น ผมก็คิดว่าไม่ว่าจะย้ายหน่วยงานนี้ไปอยู่ที่ไหน ถ้าเราได้บุคคลที่ไม่ดี เหลวแหลก ทุจริต เหตุการณ์ทำนองนี้ก็ย่อมเกิดขึ้นได้ ยกตัวอย่างว่า ถ้าหัวหน้ารัฐบาล นายกรัฐมนตรีคนต่อไป ต้องการที่จะเอาเงินเหลวแหลกเพื่อสร้างวิมานสี่ชมพูขึ้นมา ท่านก็ย่อมจะทำได้ และถ้าหากว่าตราบิดที่เรามีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังที่ซื่อสัตย์สุจริตต่อหน้าที่ ชยันต์แข็ง ขอบประทานโทษ ผมต้องกล่าวอย่างท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคนปัจจุบัน ก็คงจะไม่เกินไร แต่ถ้าหากว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังต่อ ๆ ไปในอนาคต ไม่ได้เป็นนักการคลังที่แท้จริง ไร้มีความซื่อสัตย์สุจริต เหตุการณ์เหลวแหลกทำนองนี้ย่อมเกิดขึ้นได้เช่นกัน เพราะฉะนั้นการที่จะอ้างว่ากระทรวงการคลังเมื่อได้สำนักงบประมาณไปแล้ว จะสามารถควบคุมไม่ให้มีการใช้จ่าย การคอร์รัปชันการเหลวแหลกต่าง ๆ นี้ ผมคิดว่าเป็นเรื่องของบุคคล ไม่ใช่เรื่องของหลักการเหตุผลสุดท้ายที่ผมอยากจะเสนอต่อท่านสมาชิกก็คือว่า ตามระเบียบบริหารราชการแผ่นดินนั้น สำนักนายกรัฐมนตรีควรจะเป็นเจ้าสังกัดของหน่วยราชการที่ติดต่อประสานงานกับกระทรวงอื่น ๆ ทุกกระทรวงทุกหน่วย เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าหน่วยงานที่มีหน้าที่ทำนองนี้ เช่น สำนักงาน ก.พ. กิติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมกิติ และกรมวิเทศสหการกิติ เช่นนี้เป็นต้น ก็สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีทั้งนั้นสำนักงบประมาณ

ก็มีหน้าที่เช่นเดียวกับหน่วยงานดังกล่าว และตรงกันข้ามกลับมีโอกาที่จะประสานงานได้ ไกล่ชิดยิ่งขึ้น เช่นในเรื่องอัตรากำลังกับ ก.พ. หรือในเรื่องเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ กับ กรมวิเทศสหการ หรือในเรื่องการก่อกำกับต่างประเทศกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนา การเศรษฐกิจและสังคมเป็นต้น เพราะฉะนั้นการที่สำนักงานประมาณซึ่งเป็นหน่วยงานมี หน้าที่รับผิดชอบดูแลกิจกรรมของกระทรวงต่าง ๆ ทุกกระทรวง ได้อยู่ในสังกัดสำนักนาย ก- รัฐมนตรีอันเป็นหน่วยงาน ผมจึงเห็นว่าเป็นการสมควรแล้ว และประเด็นสุดท้ายซึ่งเป็น ประเด็นกฎหมาย ซึ่งผมก็ไม่แน่ใจนักเพราะผมไม่ใช่นักกฎหมาย คือเรื่องที่จะโอนอำนาจ ผู้อำนวยกาสำนักงานประมาณไปให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้น ถ้าหากว่าได้มีการโอน สำนักงานประมาณไปขึ้นกับกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยกาสำนักงานประมาณก็จะมีอำนาจ เป็นอธิบดี การที่จะโอนอำนาจอธิบดีไปให้รัฐมนตรีทำเองนี้ น่าที่จะขัดต่อกฎหมายว่าด้วย การบริหารราชการแผ่นดิน ผมมีข้อคิดเห็นใคร่ขอเสนอต่อเพื่อนสมาชิกเพียงแค่นี้ครับ

นายสิงห์โต จ่างตระกูล : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมเห็นว่าสภานี้ได้ฟัง ความเห็นทั้ง ๒ ฝ่าย ในเรื่องการโอนหน้าที่ผู้อำนวยกาสำนักงานประมาณแล้ว คิดว่าควรจะ เปิดการอภิปราย กระผมขอเสนอ ท่านผู้ใดเห็นด้วย กรุณายืนรับรองครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

นายเรณู สุวรรณสิทธิ์ : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ใหญ่มาก กระผม ขอเปิดอภิปรายต่อไปครับ ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยืนขึ้นรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านสมาชิกเสนอให้เปิดอภิปรายและเสนอ ให้เปิดอภิปราย ผมขอมติที่ประชุมครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายได้ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๔ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเปิดอภิปรายต่อไปโปรด ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปรายได้
(นายชนะ รุ่งแสง ได้ยกมือขึ้น)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ว่าอย่างไรคุณชนะครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ผมขอเรียนปรึกษาปัญหากฎหมายครับ คือตอนที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตอนนั้นรัฐบาลต้องเลื่อนเรื่องนี้ไป เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอไปนั้น การโอนทางกิจการและตัวบุคคลไม่พร้อมและรัฐบาลจึงต้องเสนอไป สำหรับร่างพระราชบัญญัติ ๓ ร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเสนอโอนไปนั้น การโอนกิจการและโอนบุคคลและทรัพย์สินของสำนักงบประมาณจากสำนักนายกรัฐมนตรีไปสู่กระทรวงการคลังไม่มีมา ผมเข้าใจว่าจะเข้าทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เต็มครับ เข้าใจว่าจะไม่มี คุณแรมมีอะไรที่แจ่มใหม่ครับ เพราะเหตุใด

นางแรม พรหมโบล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ ดิฉันเข้าใจว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้เป็นการเพียงพอแล้ว แต่หากว่าจะขาดอะไรนั้น ก็เป็นขาดสิ่งซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติที่ประกอบกันกับร่างพระราชบัญญัติที่เสนอมานี้ เพราะฉะนั้นจึงไม่มีอะไรที่จะตกลง

นายบดี จุณณานนท์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บดี จุณณานนท์ครับ ใครจะขอเรียนชี้แจงต่อที่ประชุม ถ้าท่านประธานจะอนุญาต เรื่องเกี่ยวกับกฎหมายที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคือคุณชนะเสนอ เพราะมีปัญหาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญครับ

นายบดี จุณณานนท์ : ขอบพระคุณครับที่อนุญาต คือกฎหมาย ๓ ฉบับที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเสนอมานั้น เพียงแต่มีการเสนอให้โอนสำนักงานงบประมาณไปสังกัดกระทรวงการคลัง เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากครับ เพราะว่าท่านสมาชิกได้เสนอแต่การโอนตัวสำนักงานไป หากได้มีการโอนข้าราชการลูกจ้างซึ่งสังกัดอยู่ในสำนักงานงบประมาณเวลานี้ ๓๐๐ คนเศษ

อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน หนี้สิน และเงินงบประมาณท่านก็ไม่ได้เสนอให้โอนไปด้วย กระผมเห็นว่าถ้าสภาได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ นี้แล้ว ก็จะทำให้ปัญหาขึ้นว่า สำนักงบประมาณไปอยู่กระทรวงการคลัง ข้าราชการที่ดี อำนาจหน้าที่ที่ดี ทรัพย์สินเงินทองที่ดี ยังอยู่สำนักนายกรัฐมนตรีครับ แล้วจะปฏิบัติราชการกันได้อย่างไร เพราะฉะนั้นเรื่องนี้กระผมเห็นว่าเป็นปัญหาที่ท่านสมาชิกควรจะนำไปประกอบในการพิจารณา เพราะว่ากฎหมายที่เสนอมานี้ยังไม่สมบูรณ์ครบถ้วนที่จะมีการโอนไปแล้วก็ปฏิบัติราชการต่อไปได้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เข้าใจแล้วครับ

นายจันทร์ อินลพเพท : ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาในระหว่างร่างพระราชบัญญัติโอนสำนักงบประมาณไปขึ้นกับกระทรวงการคลังนี้ ท่านผู้ที่เกี่ยวข้องเมื่อก็คิดว่าร่างพระราชบัญญัติการโอนทรัพย์สินตลอดจนตัวบุคคลยังไม่พร้อมนั้น ผมคิดว่าควรจะทำเป็นขั้นตอนว่า ขั้นตอนเวลานี้สมาชิกสภานิติบัญญัติของเราซึ่งใช้สมองพิจารณาดูแล้ว ทั้งฝ่ายเสนอและฝ่ายค้านก็ได้เสนอแล้วว่าให้ลงมติกันให้ยุติการอภิปราย ที่นี้ผมคิดว่าถ้าหากว่าเราเห็นพร้อมว่าเห็นสมควรจะรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ อย่างนี้ ขั้นตอนทีหลังก็จะมาอีก บอกว่าร่างพระราชบัญญัติจะตามมาอีกทีหลังบอกว่าโอนทรัพย์สิน โอนสำนักงาน โอนที่ดิน โอนตัวบุคคล จะตามมาทีหลัง ผมคิดว่าไม่มีปัญหาอะไร

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ยังข้องใจอะไรอีกครับ

นายชนะ รุ่งแสง : คือผมเห็นว่าเป็นปัญหากฎหมาย แล้วแม้แต่รัฐบาลเองก็ได้ทำตัวอย่างในสิ่งนี้มาแล้ว ยอมรับแล้วก็นำกฎหมายฉบับนี้ ๒ เข้ามาประกอบในการเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรจน์ เพราะฉะนั้นไม่น่าจะทำการผิดไปจากหลักเกณฑ์ทางกฎหมาย แล้วตัวอย่างก็ได้ทำมาแล้วเมื่อ ๒ อาทิตย์นี้เท่านั้นละครับ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เตียว คุณชนะ คุณจะให้ทำอะไรผมไม่เข้าใจ

นายชนะ รุ่งแสง : คือตามร่างพระราชบัญญัตินี้จะต้องมีพระราชบัญญัติอีกอันหนึ่งประกบมาด้วยครับว่าโอน.....

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ไม่มีละ แล้วจะให้ทำอย่างไร เพราะฉะนั้น

ถึงเวลาจะลงมติแล้วว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ร่างพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

นายชนะ รุ่งแสง : ครับ ผมเรียนถามในปัญหากฎหมายว่า ถ้าเป็นอย่างนั้นโอนไปได้ไหม ความมติของสภาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็มีสมาชิกชี้แจงว่าโอนไม่ได้ จะต้องมีการแก้ไขกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง แล้วก็ผมก็ได้กระทำหน้าที่คือขอมติสภาว่า จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ของ คุณแรม พรหมไบบล ได้หรือไม่ เมื่อรับหลักการแล้วไม่มีอะไรประกบมา มันก็กรรมมันก็ยุ่งเองแหละ เป็นหน้าที่ของรัฐบาลจะแก้ไข ผมไม่รับรู้ด้วย เพราะฉะนั้นผมขอมติเถอะครับ เพื่อความสะดวกของคุณแรม พรหมไบบล บุญประสพ ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับนี้ ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๖ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่าร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้ตกไป เพราะที่ประชุมนี้ไม่รับหลักการ เป็นอันหมดปัญหา ไม่ต้องประกบอะไรกันอีก ผมขอเลิกประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๕ นาฬิกา

